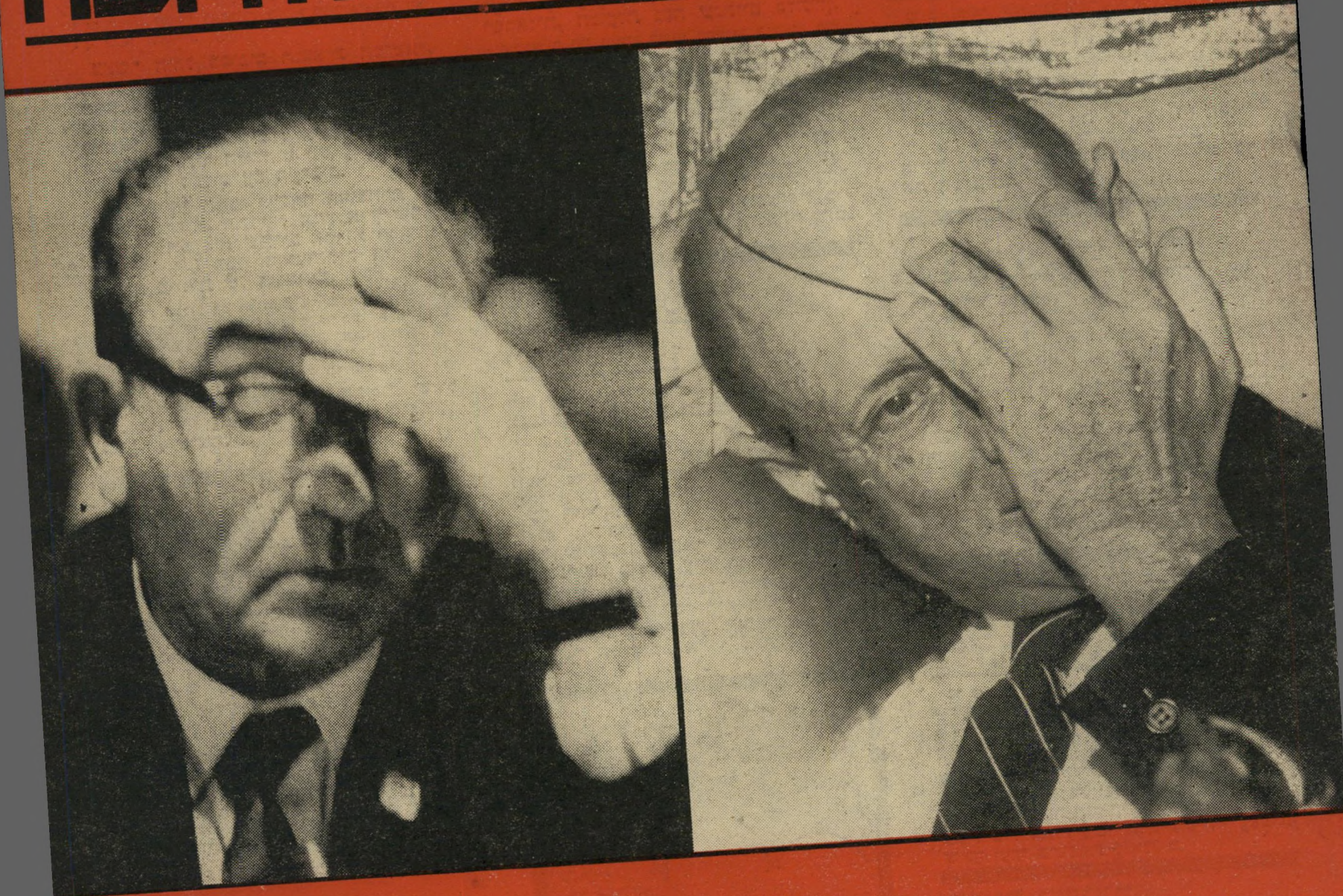

העולם הזה

סקאפ

העולם הזה מגלה לראשונה:

ההסכם הסנסציוני בקרב על הירושה

אשכול:

דיין

יבוא

אחרי

תשקיף

ח"כ מגח"ל למעו

ידידות ישראל-גרמניה

משבר עלול לפרוץ בסיעת גח"ל בכנסת כאשר יתברר שאחד מחברי הסיעה עומד להצטרף באופן גלוי ורשמי לאגודת הידידות ישראל-גרמניה, הנמצאת עתה בשי-לבי התארגנות.

החברים שמעון פרס וברוך אוניה מנהלים שיחות בנושא זה עם ח"כ גח"ל אלימלך רימלט, ומשכנעים אותו להצטרף לאגודה. במקרה שרימלט יעשה זאת צפוי חיכוך על רקע זה בין שני מרכיבי הגח"ל — תנועת החרות והמפלגה הליברלית.

כנופייה ישראלית

מזייפת בלונדון

הסקוטלנדיארד והאינטרפול עומדים לעלות על עיקבותיה של כנופיית זיופנים ישראלית, הפועלת מזה שנתיים בלונדון.

הישראלים היו נוהגים לקנות מתחילים המחאות תיירים, בחצי משחיים. התחילים היו מצהירים על אבדן פנקסי ההמחאות, לאחר שאלו ניפדו כבר בידי אנשי הכנופיה. בדרך זו הצליחו הזיופנים הישראלים, להוציא רכבות דולארים מבנקים שונים ברחבי אנגליה.

הסקוטלנדיארד עלה על עיקבותיה של כנופייה זו, אחרי שנעצרו בלונדון כמה ישראלים החשודים במיסחר בסמים משכי רים. חלק מאנשי הכנופייה הצליחו כבר לצאת מגבולות בריטניה, והאינטרפול ביקש מממשרות העולם לסייע לו בתפיסתם.

מקור ההיסטוריה

המלחמתית:

בית-משוגעים בעמאן

הידיעות שהופצו בשבוע החולף בעיתונות העולם על ריכוזי צבא ישראליים בנבול ירדן העומדים לפתוח בפעולה מלחמתית, פורסמו לראשונה בארבעה עיתונים ערביים בירדן ובלבנון.

כל הידיעות נכתבו בידי אותו עיתונאי עצמו — עבד אליחאפז מוחמד, בעל הש"בועון הירדני, "אחכאר אליסאבוא" וכתבם הירדני של מיספר עיתונים בלבנון.

עיתוני לבנון, שפירסמו לראשונה את הידיעה, לא ידעו כי היא נשלחת אליהם מבית-חוללים לחולי-נפש בעמאן, שם מאושי פז עבד אליחאפז, אחרי שנתיקף במחלת-

עצבים ושבר את רהיטי משרדו על אחד מעובדי עיתונו. ידיעה על כך הגיעה ממקור מהימן שהגיע השבוע מירדן לגדה המערבית.

ישראלים

יגורשו מדנמרק

ממשלת דנמרק תנקוט בצעדים חריפים כדי להגביל את שהייתם של ישראלים בתי חומה. כן נראה שמיספר ניכר של ישראליים יגורשו בקרוב ממדינה זו.

צעדים אלה ינקטו אחרי שהוברר שישראלים רבים בדנמרק עוסקים בפשיעה, כולל מיסחר בסמים, זיוף ומעשי-פריצה.

פסטיבל הזמר

יבוטל השנה

קרוב לחדאי שפסטיבל-הזמר הישראלי, הנערך מדי שנה ביום-העצמאות, לא ייערך השנה. הסיבה: מהסור בחומר הראוי להשמעה באירוע ממלכתי זה.

לפסטיבל, המאורגן על-ידי קול-ישראל, הגיעה השנה קרוב ל-700 שירים שחברו בידי משוררים ומלחינים שונים, חובבים ומקצועיים.

השופטים, שברדו את החומר, לא הצליחו למצוא אצילו עשרה שירים ברמה הר-אויה לתחרות, והמליצו לבטל משום כך את הפסטיבל.

השוטרים בירושלים

יעבדו פחות

שורה שלמה של תנאים מפתים הוצעה לאנשי המטה-הארצי של משטרת-ישראל, כדי שיעתיקו את מקום מגוריהם מתל-אביב לירושלים. בין ההצעות: שבוע עבודה של חמישה ימים, התחלת יום העבודה בשעה 8.30 בבוקר במקום 7.30 בנחוג בתל-אביב, וכן ארוחת-צהריים חנים בכל יום עבודה. בעזרת תנאים אלה, שהוצעו על-ידי שר-המשטרה, מקה המשרה לשכנע קצינים רבים כל האפשר במטה-הארצי לעבור לירושלים.

עד כה לא גרמו תנאים משופרים אלה לנטייה גוברת של השוטרים לעבור לירושלים.

יוטל פיקוח

על ההמבורגר

צו שיקבע תקנות מפורשות בדבר תכולת קצין-בשר, הנמכר תחת שמות מיסחריים כמו המבורגר או ויטפי, עומד להתפרסם בקרוב. הצו, בחתימתו של שר-הבריאות, עומד להתפרסם אחרי התערבותם של רוסאים וטרינאריים ושל המועצה-הישראלית-לצרכנות, שהתירעו על המצב הפרוע הטרור בשיווק מוצר זה.

במיספר בדיקות שנערכו עד כה הפתבר כי קצין-הבשר הנמכר בכמה מקומות אינו מכיל כלל בשר, עשוי בולו משיירי עצמות, שומן ועור בתוספת עמילנים.

השוק השחור

מרים ראש

חוגים במשרד המיסחר-העשייה שוקלים עריכת חקירה רצינית, כדי לגלות את האחראים לפתיחת שוק שחור בחוטים למטחיות. החוטים, המיוצרים על-ידי בתי-החרושת הגדולים בארץ, משחקים במרוכז על-ידי חברת כלל-טקס, במחירים קבועים.

מזה למעלה מחודשיים נוהגים סוחרים וויות הקטנות, או לספק להם כמות קטנה בלבד של החוטים הדרושים להם. יחד עם גדולים להשיב ריקם את פני בעלי המטי-זאת, מוצעת לאותם בעל-מטחיות כל כמות שהם דורשים — בתוספת-מקיר הגונה.

קילוגרם חוטים רגילים, שמחירו הרשמי הוא 5.80 ל"י, נמכר בתוספת של 30 עד 50 אגורות לקילוגרם.

הסטודנטים נגד

ארץ-ישראל השלימה

צפוי נסיון תקיף למניעת פירסום תוצאות מישאל הסטודנטים, שנערך לאחרונה בכל האוניברסיטאות בארץ, מלבד הטכניון.

כאשר הוחל בסיכום תוצאות המישאל, בו נכללה גם שאלה ביחס לעתיד השטחים המוחזקים, הסתבר להפתעת הכל, כי למע"ל 70% מהסטודנטים שהשתתפו במישאל היו נגד סיפוח השטחים ותמכו בניסוח, שעתיד השטחים יוכרע במיסגרת משאיומתן לשלום עם הערבים.

רק כ-15% תמכו בעמדה המוצהרת של תנועת החרות, התנועה למען ארץ-ישראל השלימה וקבוצות שוליים אחרות הדוגלות בסיפוח. 3% מבין הסטודנטים היו בעד החזרה מיידית של השטחים.

הטכניון החריג את המישאל, אך ברור כי הלך הרוי חות בו אינו שונה מזה הקיים בשאר מוסדות ההשכלה הגבוהה. (המישאל אינו קובע כמה אחוזים מהסטודנטיים תומכים בפיתרון של פדרציה ישראל-פלסטיין, מכיוון שאפשרות כזו לא נכללה במישאל.)

עתה משתדלים כל שוחרי הסיפוח לפסול את תוצאות המישאל ולמנוע את פירסומן בטענות שונות.

הפירסום על האמבארגו

נעשה בטעות

עתה אפשר לגלות כי הפירסום על האמבארגו שהטיל הנשיא דה-גול על מישלוחי נשק מצרפת לישראל, נעשה בטעות, מבלי שהמוסדות המוסמכים ירצו בכך. הידיעה הראשונה על האמבארגו שודרה בקול-ישראל ביום שני, ה'6 בינואר.

למרות ששידור ידיעה כזו בתחנת-שידור ממלכתית נראה כאילו ישראל פוצצה את הידיעה, מפתבר כי הידיעה הגיעה מכתב "קול-ישראל" בפאריס, נקדימון רוגל, ושודרה מבלי שאיש שפילב לכך.

הטלת האמבארגו היתה ידועה לממשלת-ישראל שבוע קודם לכן, והיא, בדומה לצרפתים, לא היתה מעוניינת בפירסום הידיעה.

הצרפתים אימנו

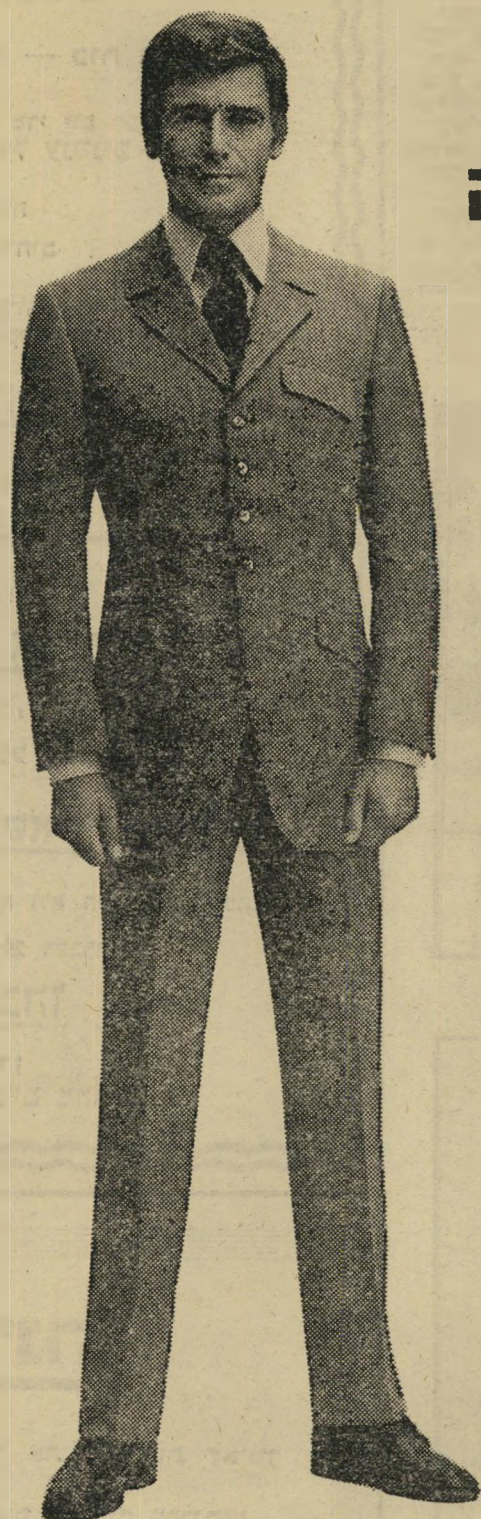
ישראלים בפשיטות

אחת הסיבות לרוגזם של הצרפתים בי עיקבות פשיטת צה"ל לנמל-התעופה של בייירות, נובעת מהעובדה שהם עצמם אימי נו קצינים ישראלים לפעולה מעין זו.

קצין-צבא ישראלי השתתף בקורס-קומנדו מיוחד הנערך לקצינים זרים בבסיס השוכן לחוף הים-התיכון ליד העיירה פרפיניון, במרחק כ-10 קילומטר מהגבול בין צרפת וספרד.

בקורס קומנדו זה, בו משתתפים גם קציני נים מארצות-הברית, בריטניה, שווייץ, בלגיה, מאקסימאן ולבנון, עבר הקצין הישראלי לימוד יסודי של פשיטה ממסוקים. לי מענת הצרפתים נעשתה הפשיטה על נמל-התעופה בביירות במסוקים.

זו אופנה - זה טרװירה

טרװירה
TREVIRA®

היא מיוחדת... החליפה מטרװירה • היא אופנתית, אלגנטית, מלאה 'שיק' • היא תפורה מהאריג בעל התכונות המופלאות — מטרװירה עם צמר • קל לטפל בה • איננה מתקמטת ולכן נראית חדשה גם לאחר שימוש ממושך.

ונוצרת למעשה תרבות חדשה. את הביטוי הראשון לתרבות זו — במה דורתה הישראלית — נתן העולם הזה לפני שלושה חודשים, כאשר ערכנו את פסטיבל הקצב הישראלי הראשון. מאז אנו נוכחים לדעת, מדי יום ביומו, כמה עמוקה השפעתה של תרבות זו על הנוער.

זוהי תרבות שאינה מכירה בגבולות, ואנו מקווים שישראל תתפוס את מקומה הראוי על מפת התרבות הזאת בעולם. כחנתנו לה פוך את פסטיבל הקצב הישראלי למאורע בינלאומי, שיקרא פסטיבל תל-אביב, במקל ביל לפסטיבל סן-רמו האיטלקי.

יחד עם המדור החדש, המוגבל למלים מודפסות ולתמונות, מופיעה השבוע גם יצירה קולית מקבילה: תקליט הפסטיבל, שי הוקלט על-ידי הד ארצי ועשוי להיות חלוץ התקליטים הישראליים מסוג זה. גם הוא פרי הקשר ההדוק בין מערכת העולם הזה לבין עולמו של הדור הצעיר.

★ ★ ★
לא רק במערכת יש שינויים. הכלל של חלופי-המישמות חל גם על האנף המיני

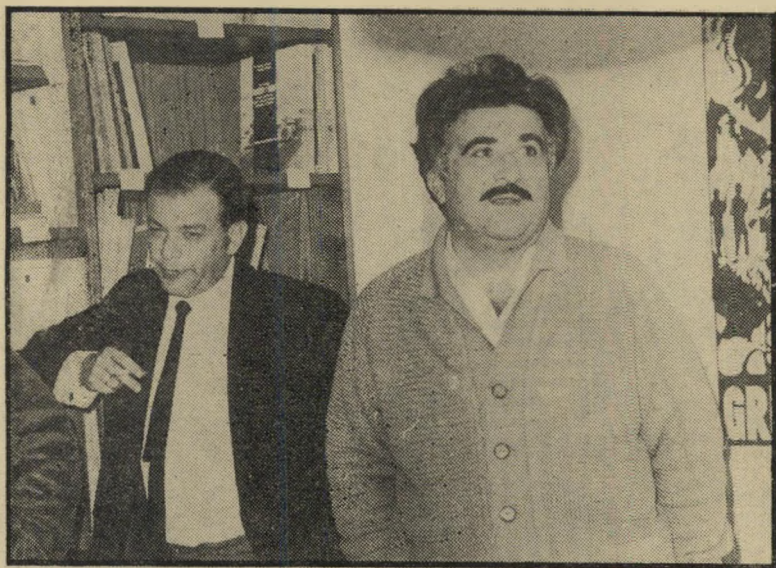
לפני ששיעשרה שנים נכנס נער שחרחר וצנום למערכת העולם הזה, ומסר למזכירה רשימה מפריעו. היה זה דיחא על ההפגנה שנערכה בתל-אביב נגד ביקורו של ג'ון פוסטר דאלס בישראל. היצירה היתה כתובה בכישרון כה טיבעי שהיא פור-סמה מעל עמודי העולם הזה (813).

כעבור מיספר שנים נתקבל למערכת בחור צעיר, שזה עתה סיים את שירותו הצבאי, בכתב מתחיל. איש לא זכר שאלי תבור הוא אותו נער שחרחר שכתב על אותה הפגנה סוערת נגד דאלס.

השבוע נערכה במשרדי המערכת מסיבה צנועה לכבוד מינויו של אלי תבור כראש-המערכת החדשה של העולם הזה.

★ ★ ★

התואר של ראש-המערכת קיים בעיתון אחד בלבד בארץ: אצלנו. הוא נוצר בשביל שלום כהן, כאשר נטלנו לידיו, בי-1950 — הוא כראש-המערכת ואני כעורך ראשי — את השבועון החתיק העולם הזה, אחרי ש-סיימנו את שרותנו הצבאי במלחמת-הש"ח. כפי שמעיד השם, זהו תפקיד-מפתח בעבור

המערכת: כהן ותבור

המינהלה: סיטון וקרן

הלי של העולם הזה. באותה מסיבה נפרדנו מהמנהל היוצא של העיתון, עזריאל קרן, שמילא את תפקידו במשך חמש השנים האחרונות. תפקידה של המינהלה יכול להיות פאסיבי: קבלת כסף והוצאתו. אנו מעדיפים לתת לה תנופה שאינה נופלת מזו של המערכת.

המינהלה היא האחראית להרחבת העיתון ולשיפור שירותיו. היא המאפשרת הגדלת המהכונת הקבועה, כפי שזה חל השבוע, עם הנהגת מדור לוחט ולהיט. את תפקיד ראש המינהלה מקבל עתה לידיו אברהם סיטון, שבמשך חמש השנים האחרונות כיהן כסגנו של קרן.

דת המערכת. לא רק אנחנו ידענו להעריך אותו, אלא אף ממשלת-ישראל עצמה — שלא שכחה אותו כאשר חוקקה את חוק לשון הרע. מנסחי החוק הכניסו סעיף מיוחד נגד "ראש המערכת", שאף זכה בכינוי "סעיף שלום כהן".

עתה, עם מסירת התפקיד לאלי תבור, מקל שלום לידיו את תפקיד עורך השבועון. השינוי בתוארים הוא תוצאה של השינויים המתמידים במינהל המערכת. וב-ראש וראשונה: כניסתם לתפקידים המרכזיים של בני הדור הצעיר של העולם הזה.

★ ★ ★

אזרי יש משמעות סימלית לעובדה, ש-דחא בשבוע זה אנו מנהיגים חידוש נוסף בהעולם הזה. זהו מדור חדש, בשם לוחט ולהיט. שיופיע החל משבוע זה ויכסה את השטח הנרחב של צילי הדור הצעיר. כמו בכל העולם — מזרח ומערב — מבטאים צעירים אלה את תפיסת-עולמם של הצעירים.

המועדון החדש

תנועת העולם הזה — כוח חדש

החל מהשבוע יתקיים מדי יום רביעי ערב של ויכוח חופשי על עניינים בוערים

בהשתתפות

מרצים אורחים

הקהל מוזמן להופעה הראשונה, ביום רביעי זה, 22 בינואר, ב-8.30 בערב, ב"בית ציוני אמריקה" (רחוב דניאל פריש 1)

ד"ר משה סנה

ירצה על:

האם צפוי פתרון כפוי?

יפתח:

ח"כ אורי אבנרי

המנחה:

עו"ד שמואל סגל

ד"ר סנה ישיב לשאלות הקהל

האירוע יצולם על-ידי הטלביזיה (לא הישראלית, כמובן).

ביום רביעי הבא, 29 בפברואר:

שלום כהן

מראיין

מנהיגים פלסטיניים מהגדה

עובד - מדינה

המפלגות מתכוננות להפוך את הבחירות לאיגוד

עובדי המדינה לזירת-התגוששות פוליטית מפלגתית.

בכוח למנוע מגמה זו!

כפי שלחמנו בעד זכות-בחירה לכל עובדי-המדינה,

בלי הברל של השתייכות מפלגתית והסתדרותיות —

וזכינו, — נלחם גם למען הקמת איגוד עובדי מדינה

בלתי-תלוי ועל-מפלגתי!

התלכד סביב רשימת הסתדרות ה-עובדים הלאומית!

לוי אשכול

מכתבים

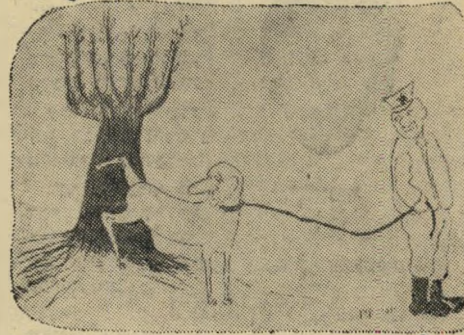
אמת בפנים

כל הכבוד!

רק העולם הזה (1637) יכול היה לומר
לדהגול, מה שהוא באמת: חרא!
אברהם מ. גורפינקל,
ראשון לציון

כותרת לקריקטורה

מה דעתכם שנקרא לקריקטורה הזאת:

"לא נורא — גם זה עוזר לצמחיה!"

יוסי קרן, באר שבע

מה תתן נסיגה? ...

אלה ממנהיגי ישראל המתנגדים לחיתור
על שטחים לטובת הערבים טוענים: "לישר-
אל יש נסיון מר בענף הנסיגה, ב-66
נסוגה ישראל מסיני, אך מה זה נתן?

האם זה לא השאיר את מצב הלוחמה
בינינו לבין הערבים חבוי כאש בהרגעש
שפרצה כעבור 11 שנים ביתר-שאת?

"לשם מה, איפא,
על ישראל לחזור ו-
להשמיט מידיה שוב
יתרונות שהשיגה
במלחמה גורלית?
יתרונות המגדילים
את סיכויי הניצחון
במיקרה של מלחמה
נוספת."

יש לציין שטענות
אלה נשמעות גייר-
ניות ומשכנעות —
אך יש עבורן תשר-
בה אחת מוחצת: ב-
56 היתה נסיגה ללא

פיתרון הסיכסוך המקורי הישראלי-פלסטיני,
שרם לסיכסוך בין ישראל למדינות-ערב!

לכן: על ישראל, אם רצונה באמת וב-
המים בשלום של קבע, במקום במצב לוחמה
ניצחני עם כל העולם הערבי הסובב או-
חה — עליה לחתר על שטחים שכבשה —
לטובת הערבים; אך בניגוד ל-1956, אך
ורק במסגרת של פיתרון יסודי וסופי של
הסיכסוך הישן שבין היהודים, שהקימו את
ישראל, לבין הערבים, שהפכו ברובם לפלי-
טים עקב הקמה זו!

פירוש הדבר למעשה הוא: על ישראל
לחתר על שטחים, לא עבור מדינות-ערב,
אלא עבור העם הערבי הפלסטיני, לשם כינון
מדינה אוטונומית משלו בשטחים אלה, ב-
מסגרת פורציה עם מדינות ישראל וירדן,
שאף הן תהיינה מדינות אוטונומיות, ב-
פורציה זו!

שלום זמיר, אמירים

זילזול בחיים!

כשקראתי את הכתבה "ספל קפה ב-
ביירות" על הקצין הישראלי הבכיר ש-
חה כוס-קפה ב-
מסעדת נמלה-התעופה
של ביירות, באמצע
פשיטת צה"ל שם
(העולם הזה 1636),
נחמלתי גאוה על
כי קצינים כאלה
נמנים על צבאנו.
אך לאחר מחשבה
שנייה נדהמתי.
הנה קם לו איש
יקר זה, מפקד בכיר
בצה"ל, ומסכן את
חיינו לא דבר.
כל זה טוב ויפה

כשהדבר נעשה לשם מטרה נישגבת, אך
סתם כך, לסכן את החיים ללא צורך, אין
זה לא גבורה ולא אומץ-לב.

(המשך בעמוד 6)

...היא והוא!

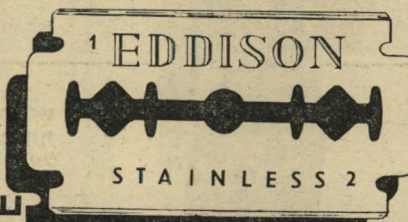
היא מחליקה על פני השלג.
הוא מחליק על פניך
מבלי שתחוש בו.

Eddison

STAINLESS

"אדיסון" מגלח יותר
מכל סבין אחר!

I.C.I. ENGLAND עם הציפוי הפולימרי של

אין כאן-
יש לו
SONY
רשמי קול-טלוויזיות-טרנזיסטורים
מערבות סטראופוניות

מרכז
עדשות מגע
CONTACT LENS CENTER
"גרזובסקי — אישון לנס"
חל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח'
פינסקר 20, ליד מוגרבי, מול מגרש
חניה) טל. 55029
שעות קבלה 9-17
נשפת לשלוח חוברת חסברה
לפי בקשה.

לפני שמחליטים — הכרחי
לבקר בחנות "פזגז": שם מוצג
המבחר הגדול ביותר של
תנורים לכל גודל מטבח, ולכל
תקציב, בנוסף למבחר עשיר
של כיריים מודרניות.

פזגז
יכולים לסמוך
PAZGAS

העולם הזה, שבועון החודשות הישראלי
המערבת והמנהלה: חל-אביב, רח' קרליבך 12, סלסון 513430.
ת.ד. 136 • מען מברסי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ.
חל-אביב, רח' פ"ק 6 • גלוסות: צינוקורפיה כספי בע"מ.
העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

זה זילול. זילול בחיים!
רבותי, בכירי צה"ל: שימרו על חייכם.
אם לא למענכם, אז למעננו!
אברהם שמש, חולון

השליך והאומות

בגיליון העולם הזה (1636) פירסמתם, ב-
מדור קולנוע, את
הכתבה "שריר ה-
שרירים", על הבמאי
ישעיהו קולר, ש-
רצה להוביל שלד
של בן-אדם באוטו-
בוס, ושהכרטיס לא
הסכים להסיע אותו.
עלי לציין שזה
זמן רב לא נהנית
מקריאת כתבה כג-
ל.

כמו כן כדאי הי-
דבר שחברת דן
תיתן דעתה על רמי-
תם השיכלית של אחדים מאנשיה, המועסקים
ככרטיסנים.

וריה דרדור, תל-אביב

ביטוי עדין

הקורא בורים אקרמן, עדין הביטוי, מכ-
נה את פעילי מע"י, המפעילים עלינו את
מיפקדו החברים שלהם, בשם "הממכות של
מע"י" (העולם הזה 1634).

לדעתי הם למעלה מזה. בטובם ובטיבם
הם: כרכשת בחזקת מעיתיים.

מנחם שלומוביץ, חיפה

● "כרכשת" לפי מלון אבן-שושן:
חלחלות, הפעי הגם התחתון שדרכו מופר-
שת הצואה החוצה.

הבעת תודה

בקשר לכתבה שלכם על האגודה לשומרי
משקל, (העולם הזה 1635) זוכרת אני כמה
חרדתי לאוסף טיפוי-
לכם בנושא זה.

רציתי מאוד ש-
יובלט הצד הפסיכו-
לוגי הרציני של
בעיית אנשים אשר
החליטו לא להתב-
ייש עוד על היותם
שמנים.

הכתבה שהתפר-
סמה בעיתונכם פיו-
רה את כל חששותי.
היא היתה כתובה
בהבנה, כישרון ו-
רגישות.

תודתי לכם על כך.

**רגינה דיקר, מנהלת אגודת
שומרי משקל, תל-אביב**

חזית הרשע

בכתבה "סוף המירוץ של גבי" (העולם
הזה 1636) מופיעה תמונת פרצופה המהורהר
של גבי צלר, נערת-השעשועים שניסתה
להתאבד, ולידו ציור פני מיפלצת על גופה.

הצד השני של גבי

החייל עלי חזר

וכדי להקל עליו ועל כל חבריו שהשתחררו מאז מלחמת ששת הימים (או
שישתחררו השנה), מציעה לכם קופת חולים לאומית ביטוח בריאות
בתנאים שלא היו דוגמתם: שלושה חודשי ביטוח בריאות חינם, הנחה של
ארבעים אחוז בשאר חודשי השנה הראשונה הורי החייל יהנו מתנאי הנחה
של עשרים וחמישה אחוזים לאורך השנה.

קופת חולים לאומית היא הגדולה בקופות החולים הבלתי תלויה; אין
משלמים בה כל מיסים פרט לדמי ביטוח הבריאות; בחירה חופשית של
רופא-משפחה הפרטיים ושירות מרפאות; מעבדות ותרופות; זכויות
אישפוז וביטוח דמי-מחלה המבטיחים גם לשכירים ולעצמאיים משכורות
והכנסתם בתקופת מחלתם

פרטים בכל הסניפים בארץ-

קופת חולים לעובדים לאומיים

סמור"ח חסא צלום אחת

פרקום: א. גלבולום

מכון פסיכולוגי

בהנהלת

ד"ר רזניק
היפנוזה וטיפול בכל
הבעיות והנפשיות.

בחיפה טלפון 69300
ובתל-אביב ז'בוטינסקי 32
מ" 15.00 עד 18.00.

המנוי -

קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בחקדם.

גרבי מרסי
6 בארנקון אחד
6 ל"י בלבד
(לגרבי רשת - 7 ל"י)

לכל בעלי רכב אילין

מוסכי אילין ימשיכו לפעול

חברות א. אילין תעשיות וקפריש מודיעות בזה לציבור לקוחותיהם כי פיטורי הפועלים במפעל יצור הרכב בחיפה לא ישפיעו על המשך עבודתם הסדירה של המוסכים המרכזיים בתל-אביב וחיפה. המוסכים ימשיכו במתן השרותים המלאים לכל סוגי רכב א. אילין תעשיות.

כן ימשיכו כל המוסכים המורשים ברחבי הארץ במתן מלוא השרותים.

חלקי חלוף לכל סוגי הרכב מובטחים ללא הגבלה.

א. אילין תעשיות בע"מ

אין לכם ציור פחות מרושע על-פני גוף כה חביב?

יעקוב בכר, חיפה
יש לנו ציור יותר עסיסי על הגוף החביב — ראה תמונה.

טעות דיקדוקית

ברצוני להעיר על טעות דיקדוקית שנפלה במאמר העורך „בלי כנפיים“ (העולם הזה 1635). הדין בפשיטת צה"ל לביירות. העורך מזכיר את פעולת „התגמול“ ש"נערכה בביירות. פירוש המילים „פעולת-תגמול“ הם בדרך-כלל לתגובה חיובית, ומטרתה להיטיב. לכן היה העורך צריך לכתוב „פעולת-גמול“ — זאת אומרת פעולה שמטרתה לה"זיק, והיא מצינת פעולה ותגובה שלילית. שלמה ברנט, רמת-גן

בדיקת כמשתרה!

בכתבה „יש שוים יותר“ (העולם הזה 1635) יש יותר מרמז לכך שקצין-משתרה בכיר עזר לאשתו להיפטר מדו"ח תגור ע"ה שקיבלה, בעוד אורח אחר גאלץ לתת את הדין על אותו דו"ח בבית-המשפט.

אביטל

הרשימה „גז ב" עיניים“ (העולם הזה 1636) מצביעה על צורת ההתנהגות ה"ברברית של משטרת-ישראל כלפי אזרחים עובדי-חוק ב"עינייה, ועל-פי תגור בת דובר משטרת תל-אביב נראה כי אין רע בגרימת כוויות בעיניים לשיכור ולמשור-געלשעבר. האם זה לא מצביע עליך שיש לערוך בדיקת בית יסודי במשתרה? זיוה אביטל, באר-שבע

תחרות הצילומים

שלישית דובים בגן ציבורי בחולון: דובי, בתי אביטל ואני.

חנן גולדגרם, חולון
● תמונת השבוע — ראה תצלום — מזכה את הקורא גולדגרם בפרס של 10

תמונת השבוע

ל"י. הקוראים מוזמנים להשתתף בתחרות זו של תצלומי-חובבים.

ספרות פורנוגרפית

לאורי אבנרי: הינך זועם על העובדה ש"הד"ר אלדד מצוטט לאחרונה הרבה על-ידי העיתונות. ההיגיון מחייב שלולא העם היה רוצה לשמוע את דעתו — מן הסתם הוא לא היה מצוטט. עם כל היותך חולק על דעתו, אנא הסכם עימנו שהד"ר אלדד נחשב לאישיות המוכרת בישראל ובעולם כהוגה-דיעות גדול. אני גאלץ על כן להסתייג מהביטויים המעליבים אותם הדבקת לו. החיכוך הרעיוני מעל גבי שבועונך הוא טוב, יעיל ואף רצוי. וזאת בתנאי שאינו גובל בסיגנון של ספרות פורנוגרפית. צרתך שבנושאים רציניים סיגנון אינו משכנע, כי אתה מושפע, אולי בלי יודעין, בתת-הכרתך — מהסיגנון של עמודך ה"אחרון. כדאי שתיתן דעתך לכך!

דן אביטל, ניר-יוק

זכות קרימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

depilan

דפילן להורדת שערות דפילן בעל הריח הנעים סוריד בנקל שיער מיותר סבלי לגרות את העור דפילן הישן מזהיר של הסדע הקוסמטי השוויצרי

vitamol

3 שנים אחריות!

אנחנו נותנים על מצלמות: "YASHICA", "MAMIYA" וכן על מקרני-שקופיות "LIESEGANG" פיתוח והגדלות צבעוניים ע"י המעבדות המשוכללות ביותר בארץ. מבחר גדול של פלשים מודרניים ביותר!

פוטו-ברנר

חידה וחוב החכונ וז

להיטים חדשים

ניקול קרואזי „לעולם לא אעזבך“

חליכות הדיון

גריל-בר דודו

- * להפגש עם כל החברה באוירה עליזה
- * לזלול מבחר מטעמי גריל משובחים
- * להנות משרות אדיב ומהיר
- * לספר לכולם איך היה ולבוא לבקר שנית

הכרם תל-אביב: רח' פרויים 27

תמרורים

ניסאה • השחקנית הקומית, שהציגה טיינה בתפקידים של נערה תמימה ושוברת לב — **לפני קארין**, עם הבמאי שלה, מייקל לוגלין. היא בגיל 37, הוא בגיל 30.

נולד • ליהודית ויצחק דותם — בן ראשון. האב יצחק, שהוא מתמחה למשפטים, הוא בנו של עורך-הדין יהודה דותם, ואחיו של כתב מעריב — אברהם דותם. יהודית, האם, היא בתו, מאשתו הראשונה, של אלוף-העולם לשעבר בהאב קות חופשית, ובעל מכוני ההרזיה — רסאל הלפרין.

נולדה • לשחקנית הקולנוע קוני סטיבנס, ולבעלה השחקן **אדי פישר**, בת שנייה, לה קראו **בריישיה**. בתם הראשונה, גילי, היא בת שנתיים. בהוליווד, מקום מגוריהם של בני הזוג מהלכות, כבר מזה זמן רב, שמועות כי הזוג קרוב לגירושין, אך תגובתו של אדי לאחר הלידה, הפריכה שמועות אלו: "אני מאושר מהילדת הילדה", אמר אדי, "ואני בטוח שהילד הבא שלנו יהיה בן".

נחוג • יום-הולדתו ה-43 של הכתב הפרלמנטרי של מעריב — **יחזקאל ביצור**. ביצור שעלה ארצה ב-1939 מחינה, שירת בארץ כנוטר, אחר יצא ללמוד באוניברסיטת ניו-יורק וחזר כדי להשתלם באוניברסיטה העברית, נתמנה כמורה ב"בית-ספר בראשון-לציון ופעל באותה עת ככתב מעריב בדרום. אחרי כמה שנים עבר ביצור לירושלים, שם הפך כתב פרלמנטרי של עיתונו.

נחוג • יום-הולדתו ה-51 של מ"ש היה במשך 11 שנים מפקד משרד הגבול והמשמש כיום כמפקח הכללי של משרת-ישראל — **פינחס קופל**. קופל התחיל את חייו קאריירה הביטחונית שלו בפלוגות-השדה של צירלס אורד ווינגט, השתתף ב"קורס המינים" הראשון של ההגנה, היה מפקד גדוד ב"מלחמת-העצמאות" והמפקד הראשון של משרד הגבול.

קופל

נחוג • בקהיר, יום-הולדתו ה-51 של נשיא מצרים, **גמאל עבד-אל-נאצר**.

נחוג • יום-הולדתו ה-61 של מי שהיה ראש עיריית כפר-סבא ויושב-ראש מרכז השלטון המקומי בישראל, המשמש כחבר כנסת מטעם מפ"י (רפ"י) ויו"ר ועדת-הפנים — **מרדכי סורקיס**. סורקיס, שעלה לארץ ב-1932 מפולין, עבד תחילה כבניין ובאיניסטליציה, שירת בהגנה ובבריגאדה, סיקר על מיבצעי בריחה ממחנות-מעצר בריטיים. היה חבר מפא"י, פרש ממנה והיה ממקימי רס"י, מצטיין מאז כאלוף קריאות-הביניים הקולניות בכנסת.

נפטרה • בקריית מוצקין, בגיל 56,

בתו של מי שהיה הרב הראשי של יהדות תוניס, הרב דוד כהן — **רבינית אמונה כהן**. אמונה לייתה את אביה בעבודת-קודש כבר מגיל שבע, וב"כ ספגה את כל היקשרו באמונה יהודית. היא היתה בין הרבניות הבודדות אשר מצאו תיאום בין הדת ורוח הזמן. בהיותם בתוניס היו היא ואביה מבאי ביתו של נשיא תוניסיה, אל-חביב בורגיבה. עד ימיה האחרונים עסקה אמונה בכתיבת נדבכים וברישוי בעזרת עשבים.

אמונה

נפטר • שרה-חיונה הדרום-ויאטנאמי, **לה מין טרי**, שנחשב לאיש ההגנה היחיד בממשלה, המושחת ביותר בעולם, כפי שהתבטא בזמנו כתב הניו-יורק טיימס בסייגון, מרימון שהוטל על מכוניתו ברחובות הראשיים של הבירה.

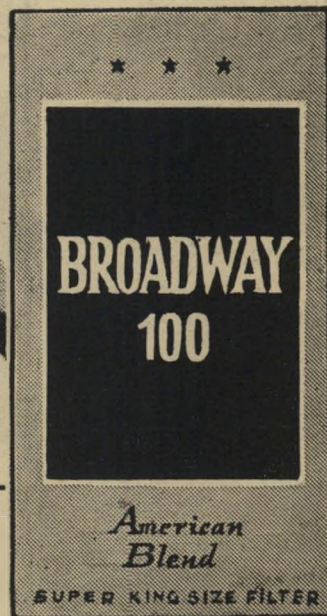
פרוס דר-ינקסון

20 סיג. בחפיסת זהב 1.50 ל"י

חוצרת דובק - ערבות לטוב!

★ ה"מיני"
★ יותר ויותר
★ קצר
★ הסיגריה
★ יותר ויותר
★ ארוכה!
★ BROADWAY
★ 100

ה"סופר קינג-סייז" ה-
ראשונה בישראל. 100
מ"מ אורך, פילטר ארוך
במיוחד, לכן עישונה
מעודן יותר. תערובת
אמריקאית.
קנה • נסה • ותהנה!

סודי על חפ"ם

שתהווה סופר-מארקט ענקי.
כלבו זה יכלול פאסיסטים מושבעים, כמו אלעזר ליבנה ובני מהרשק, שותפיהם של ד"ר ישראל אלדרייב ואוריזבי גרינברג, הדוגלים בפיוור הכנסת, בהקמת דיקטטורה צבאית ובכינון מלכות-ישראל ממקורות ה' סרת ועד שפך הנלוס.
הוא יכלול "נציצים" כמו יצחק טבנקין וואב צור, המוכנים לגזור על ישראל מלחמה ל' דורות, כדי להשיג שטחים להתנחלות.
היא תכלול את משה דיין, המתכנן את תפיסת-השלטון למחרת הבחירות בעזרת חלק מנבחרי מערך-העבודה.
האם המס' מניק יצביע בנפש שקטה בעד כל אלה?
האם לא תרעד ידו, בתא הקלפי, בהעלותו על דעתו את האפשרות הנוראה כי קולו קולו שלו ממש! — יביא לבחירת טי פוס כמו אמנון לין, למשל?
ומאידך — האם במפלגה המשותפת לא תגדל פי כמה הסכנה שבני מפ"ם יידבקו ברוחות זרות, כמו אותו טרמפיסט שנשע עימי לא מכבר לירושלים, ושסיפר לי ב' דרך כי הוא — חילל, איש השומר הצעיר, בן קיבוץ, חניך קיבוץ — מאמין שהגיע הזמן להקים דיקטטורה של משה דיין, מ' פני ש' פיספוסים השלום של הזקנים שלנו פשטו את הרגל?

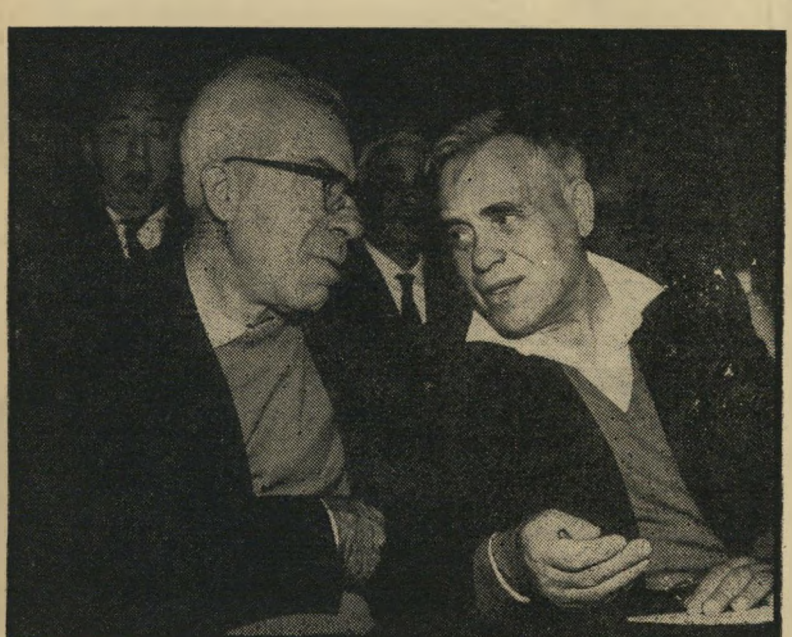
רבות הנוער הנהדר של הקיבוצים, ה' מגויסים עתה רק ביום-הבחירות — היו הופכים ראש-חץ של הצעות גדולה על הרחוב, עד ששיח הלוחמים היה מטביע את צריחת שוחררי-המלחמה.
הקריאה "הפאשיזם לא יקום כאן!" היתה זועקת מן הכבישים ומן הקירות, ממיגדל-המים של כל קיבוץ שלאורך הדרך.
על כל אסיפה של ארץ-ישראל השלמה, היינו רואים עשר אסיפות של ארץ-ישראל השלמה.
מול כל הפגנת-זוטא של שוחררי-הסיפוח, היינו עדים לעשר הפגנות-ענק של שוחררי השלום.
בקיבוץ: המאבק על עתיד חי מדינה היה עובר מן המועצה הי פרטית של 22 היהודים הטובים המהווים את ממשלת הליכוד-הי לאומי — אל הציבור הרחב.
ורצון-השלום המקובץ של אמהות ישראל, של הנוער למוד-המלחמה, של קציני-צה"ל (מיל.) המפוכחים, של הציבור הגורמלי — היה מתגבר על המבוכה של אותם 22, שבויי שיגרת-האחמול, אובדי-העצות.
★ ★ ★

מ פ"ם נטשה שהקרב זה, ליתר דיוק: היא כלל לא הגיעה אליו.
נדמה כי מאז ששת-הימים גברה המבוכה בצמרת מנהיגיה המסורתיים, וכי גם בלב רבים מחניכיה נטשו המאבק בין רצון ה' התנחלות והסיפוח, לבין השאיפה לנצל את ההזדמנות ההיסטורית, החר-פעמית, לגקי טת יוזמת-שלום מהפכנית.
מכיוון שמפ"ם נעדרת משרה קרב זה, נשארה היוזמה בידי תנועות הרבה יותר קטנות, החסי רות לחלוטין מנגנוני-פעולה, כוחי אדם מגויסים ותקציבים.
זוהי טרגדיה — והלוואי שהיסטוריון ה'

לה הבאה: אשכנז, ספיר או דיין.
שם יוכרע אם לספח את השטחים רשמית, או לספחם למעשה על-ידי התנחלות, או לקיים את הסטאטוס-קו. (בממשלה זו, אין איש מציע נקוט יוזמת-שלום של ממש).
אם מפ"ם תהיה בחוק, לא ישי אל אותה איש. אם מפ"ם תהיה בפנים, תוכל להשתתף בהכרז עות, לחזק אגף אחד של מפא"י נגד יריבו.
★ ★ ★

א ין ספק שיש אמת בטענה זו. המציאות מוכיחה זאת בכל יום.
אנשי רפ"י מתנגדים לאיחוד כי שצף-קצף, מכיוון שהם רואים בו טכסים שנועד לחסום את דרכו של משה דיין אל השלטון העליון.
ה"צעירים" במע"י חוששים מפני האיחוד, מכיוון שהם מאמינים כי זוהי התלכדות של זקני כל מפלגות הפועלים, להגנה במשותף על שלטונם המבוזר.
הימין במדינה שופך אש וגופרית על ה' מערך, מפני שהוא יחזק במע"י את ה' מגמה המעמית המנוגדת לאינטרסים שלו. ה"נציצים" רבוגים, מפני שהם רואים ב' מפ"ם תגבורת ל"יונים" מסוגם של פינחס ספיר ואבא אבן.

ה שבוע מתה מפ"ם.
ה אין מקום לאשליות. הקמת המערך הוא הצעד המכריע לקראת כניסת מפ"ם כולה לתוך המע"י.
המערך הוא פרוזודר לפרקלין מפלגת העבודה.
כבר הוכיחה זאת אחדות-העבודה. כש' מפלגה אינה מתייצבת עוד בבחירות, כש' שוב אינה מהדה סיעה בכנסת, כשהיא נא' לצת להצביע על-פי כללי המישמעת הסיע' הית — פשוט לא תיתכן עוד חזרה למעמד עצמאי. זה צריך להיות ברור.
מערך זה לא היה אפשרי, לולא היה מנוי וגמור עם ראשי מפ"ם לצעדה, תוך זמן קצר, את הצעד השני והחופני.
ואותו ההיגיון שהוביל אל המערך, ימריץ איתם להחיש את הצעדים, כדי להגיע אל המסורה במהירות מירבית.

א ין ספק שיש אמת בטענה זו. המציאות מוכיחה זאת בכל יום.
אנשי רפ"י מתנגדים לאיחוד כי שצף-קצף, מכיוון שהם רואים בו טכסים שנועד לחסום את דרכו של משה דיין אל השלטון העליון.
ה"צעירים" במע"י חוששים מפני האיחוד, מכיוון שהם מאמינים כי זוהי התלכדות של זקני כל מפלגות הפועלים, להגנה במשותף על שלטונם המבוזר.
הימין במדינה שופך אש וגופרית על ה' מערך, מפני שהוא יחזק במע"י את ה' מגמה המעמית המנוגדת לאינטרסים שלו. ה"נציצים" רבוגים, מפני שהם רואים ב' מפ"ם תגבורת ל"יונים" מסוגם של פינחס ספיר ואבא אבן.

מ פ"ם אינה צועדת אל האיחוד ב' ראש מורם, בתרועה ובצהלה, כשדגלה מתנונף מעליה בגאחה, כשהיא חדורה רוח קרב ותאחזת-כיבוש.
אמנם, אין זו כניעה ללא-תנאי. אין היא בורחת אל מחנה מפלגת-העבודה כהמון מוכי-חרב.
היא נסוגה לתוכו כיחידה מלוי כרת, בסדר מופתי.
אך זוהי יחידה ששוב אינה חולמת על מיתקפת. רוחה היא רוח הגנתית מובהקת. הסיסמה היא: "להציל מה שניתן להציל".
חידל לא אמר. אבל הוא מקופל.
★ ★ ★

חזן ויערי: חזל-עזר או חזל-חלוץ?
ביים חשובים יותר לאין שיעור משגיאותיו. **עתה ייעלם מחנה זה ככוח עצמי מאי.**
בחדאי, גם בתוך המערך, ולאחר מכן בתוך המע"י, ישמור על צביון ייחודי מסור יים. הקיבוץ הארצי, המסורת המשותפת, האינטרס הכלכלי, רוח-המיסדר של בוגרי תנועת-הנוער — כל אלה יבטיחו כי מפ"ם לא תתפרק לגמרי. גם כשתחול מלהיות כוח נפרד.
ובכל זאת — זהו סופה של מפ"ם כפי שהכרנוה.
זוהי אבירה חמורה למחנה-השלום. זוה מטיל חובה מכוּפלת על כוחות-השלום ששרדו במערכה.

א בד אין זה התפקיד שעליו חלמו מייסדי מפ"ם לפני שני דורות. גם אין זה התפקיד שמפ"ם יכלה למלא, והיתה חייבת למלא, בשעת-הגורל הנוכחית.
המאבק בין העסקנים הוא ח' שוב. אך המאבק על לב האומה חשוב שבעתיים.
מאבק זה אינו מתנהל במסדרות העקל' קלות של המע"י.
הוא נטוש ברחוב.
ברחוב גואה הנחשול של הסיפוחים. ברחוב מהדהדות הקריאות הצורמניות של הפאשיזם הישראלי, שיצא מחוריו האפלים למחרת המלחמה.
ברחוב נערכת האורגיה המבחילה של ה' מיליטריום הממוסחר — זה הנוגד ניגוד כה מוחלט את רוחו ואת ערכיו של צה"ל.
אילו היתה מפ"ם מה שהיתה פעם, לפני שנים רבות — היתה נושאת-הדגל של המחנה הנגדי, מרכז לכל מאות האלפים בעלי ה' רצון הטוב במדינה, שנפשם נקעה מעיוות נורא זה של רוח המדינה.

יש הרבה סיבות טובות להחלסתה של מפ"ם לחתר על קיומה העצמאי.
במסגרת מע"י תקבל יותר מני דאטים בכנסת, מכפי שהיתה מקי בלת עתה, אילו הופיעה בבחירות לבדה, כי מאז המלחמה, רמותה מטושטשת ושוב אין הכדל בינה לבין חלק ממפא"י.
המשק הכלכלי הגדול של מפ"ם ייצא נש' כר מן השיבה במפלגה, החולשת על כל חיי המשק בארץ, ועל כל התקציבים.
לתנועה הקיבוצית יהיה קל יותר לע' מוד מל הרוחות העיוניות, הנושבות בחב' רה הישראלית, אם תהיה מלוכדת תחת גג מפלגתי אחד.
אך הסיבה העיקרית, הממריצה את ראשי מפ"ם למתר לתוך מפלגת-העבודה, היא זו: **אין עוד חשיבות למפ"ם העצמי מאית. כוחה להשפיע על ההכרז עות הלאומיות הוא אפסי.**
כל ההכרעות החשובות תתקבלנה מתוך מפלגת-העבודה.
שם יוכרע מי יהיה ראשיה-הממשל

בעזם

צד עצמאי, אלא רק חלק מן המשלחת של ממשלת הצפון.

אולם משני הצדדים של השולחן העגול, במרחק של 45 סנטימטרים בדיוק, יוצבו שני שולחנות למוזכרים. שניים — ולא ארבעה. בכך נתקבלה דרישת אנשי סייגון, שיש שתי משלחות — ולא ארבע.

איש לא הודיע השבוע כמה חיילים ו־אורחים נהרגו בחיאט־נאם — בתקופה ש־נמשך המשאוהמתן על סידורי־השיבה.

דנמארק

מיני

ח"כ

בכנסת ישראל שונאים מחצאות. פקידות הכנסת, שהופיעו לעבודה כשירכיבין חשור פות מתחת לשמלות מיני, לפי צויו האופנה האחרונים — זכו מייד בהערות רשמיות שליליות וחמורות.

בפרלמנט של דנמארק יש מה־צאית קבועה. היא חושפת את רגליה היפות של חברת־הכנסת לנה כריסטנסן, שהיא בת 32 בכך־הכל.

הקאריירה של לנה אינה דו־מה לזו של שום חברת־כנסת ישראלית. במשך שבע שנים ומימות עבודה כמזכירה ברדיו ובטליוויזיה הדניים, או התחתנה עם במאי־קולנוע, היא ילדה לו שתי בנות, וכשאלה הגיעו לגיל 5 ו־4, התמסרה לנה לפוליטיקה מקומית. משם הגיעה, לפני שנה, לפארלמנט.

מטרתה העיקרית של לנה בשליחותה הציבורית היא לה־ביא לשינוי מוחלט של חוקי הנשואין. לדעתה "יש לתת ל־בני־אדם את הזכות להתחתן כמה פעמים, כפי שרק מתח־שק להם. בלי שום התחייבות. ויש לשים קץ אחת ולתמיד ל־משיכת־החבל על הילדים של זוגות מתגרשים."

והיא קובעת בהחלטיות מר־שימה: "החוקים הנוכחיים ש־לנו מתאימים לתקופת־האבן." אם נקבל את דעתה ונשושה את מסקנותיה לחוקי־האישות הקיימים בישראל — לא נוכל שלא להגיע למסקנה המצערת כי הם מת־אימים לתקופת הרינוזאורים.

היקום

מלחמת

שש

השניות

האמריקאים נשאו את עיניהם אל הירח — אך הסובייטים הביטו לעבר כדור־הארץ. זה נראה כמו תעלול־קירקס. שני אנשים יצאו מחללית סובייטית אחת, שהקיפה את כדור־הארץ, ועברו לחללית שנייה. אך לתעלול זה יש משמעות עצומה. ניתן עתה לעשות דבר שיחולל מהפכה גם ב־תיירות לכוכבים אחרים — וגם במלחמה בכוכב ארץ.

הוכח כי ניתן עתה לחבר יחד כמה וכמה חלליות, כדי שיהיו בסיס־חלל גדול וקבוע. את הצוות של בסיס זה ניתן להחליף כל כמה ימים — באמצעות חלליות שיביאו

"לכבוד ממשלת סייגון, גם אני סבור כי יש לתת חשיבות רבה לסידורי־השיבה..."

מכדור־הארץ את הצוות החדש, ושיחזירו לשם את הצוות הקודם. כך יוכל הבסיס להתקיים במשך שנים, להסתובב סביב העולם.

מן הבסיס יכולים פרשיה־חלל לצאת למס־עות מרוחקים לכוכבים, מבלי שיצטרכו לעבור את שלב ההינתקות מכדור־הארץ. וחשוב יותר: אם יהיה בבסיס מלאי של פצצות גרעיניות, ניתן יהיה להפציץ ממנו כל מקום בכדור־הארץ, עליידי המטרת פצצה שתגיע למטרתה תוך כמה שניות, מבלי שיהיה נגדה כל אמצעי־הגנה. פירושו של דבר: מלחמת־העולם הבאה עלולה להיפתח בנסיגון של שני הצדדים להשמד איש את בסיסיה־חלל של רעהו, כשם שמלחמת ששת־הימים נפתחה במיבצע להשמדת חיל־האוויר של היריב.

ויאט־נאם

לשבת,

לשבת,

לשבת!

סוף־סוף אפשר לשבת בפאריס. אחרי שבועות ארוכים של מקדו־מימכר, נמצאה צורה של שולחן שכל הצדדים ב־משאומתן על השלום בוויאט־נאם יכלו להס־כים לו.

השולחן יהיה עגול — ובכך נתקבלה דרישת הקומוניסטים, שתבעו מעמד שווה לכל ארבעה הצדדים: ממשלת הצפון, ממשלת הדרום, הוויאט־קונג והאמריקאים. על השולחן לא יהיה שום סימן שיחצה אותו לשניים — כפי שדרשה במשלחת סיי־גון, כדי שיתקבל הרושם שהוויאט־קונג אינו

לנשים: פסג'

דיזנגוף 101, תל־אביב טל. 233350.

המכון המיוחד

לפאות גברים:

רחוב גנסי' 7, תל־אביב (מול קולנוע

הוד), טלפון 246924.

פאות
אנדרוס

הרופאים מחליצים ענ "דובי" המחחסות ההיגייניות

כי "דובי" מסחפת הנייר באיכות בינלאומית מיוצרת סניר שכרי (TISSUES) רך ונעים! מסחפות "דובי" מיועדות לשמוש חדיפעמי לכן לא קימת סכנה של זיהום חוזר. "דובי" נמכרת בקופסאות ובאריות כיס. "דובי" לכל שמוש בכל מקום יפיל - נפיש - נקי - חסכוני

דובי

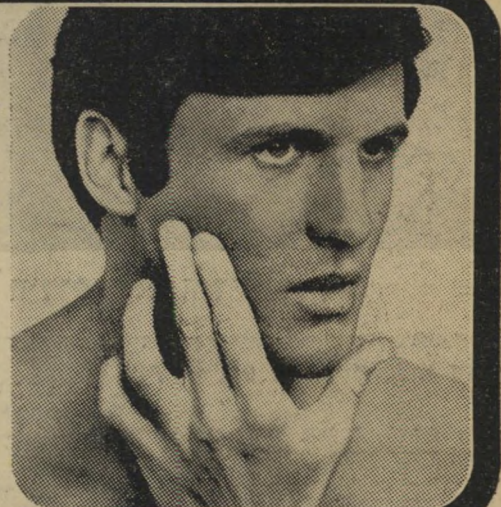
להשיג: בסניפי השופרסל, צרכניות, בחי, המרקחת, ובפרפומריה. מיוצר ע"י הילופסק בע"מ. רחי יצחק שדה 34 ח'א סל. 30752

אל תגע...

בפניך עם הופעת פצעי־הבגרות פן תגרום נזק לעור פניך. הספול המקצועי המעולה של הקוסמטיקאית המד־למת־אקדמאית

אנילי

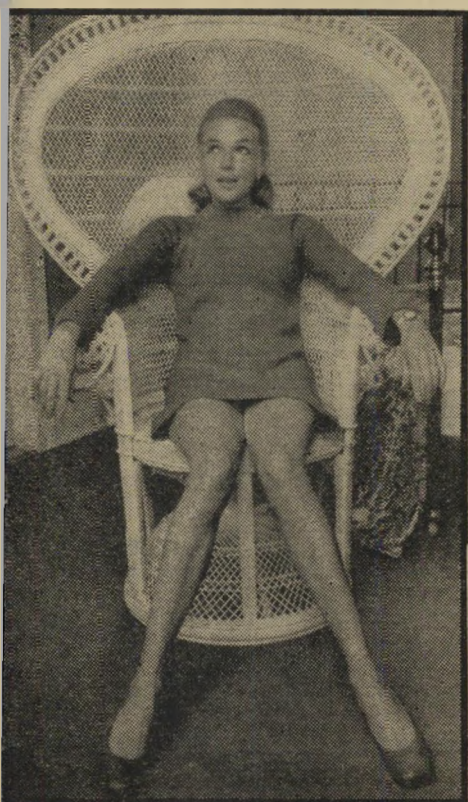
ירחיק כליל את הפצעים מפניך ויקנה לך עור חלק ובריא. המכון: ת"א, פינסקר 4 טל. 55690 שעות קבלה: 10-13 16-21 שומר על פניך — המפתח להצלחתך!

דרושות דוגמניות צילום

למערכת "העולם הזה"

צעירות בנות 17—25, בעלות נתונים לדוגמנות־צילום, יפנו למערכת העולם הזה (רחוב קרליבך 12, תל־אביב) בימי רביעי. משעה 13.00 עד 14.00.

ח"כית כריסטנסן
שיתחתנו כחמו שירצו"

* קאריקטורה של ביל מולדי.

במדינה

העם

למי רצוי

שלום כפוי?

היה נדמה כאילו מנהל מישור מלחמה סכיכולוגית נגד אזרחי ישראל. העיתונים מלאו ידיעות על השלום הכפוי — הודעות והכשרות, יוזמות ויוזמות נגד דיות, ארצות הברית תומכת ומתנגדת, ה- סובייטים יוזמים ומתכחשים, דהגול בוחש והמרחב רוגש. ואילו משרד-החוץ של אבא אבן הרגיע את הציבור בהודעות שגילו עצבנות קיצונית.

מה האמת בכולם? השלום הכפוי? ארצות הברית לא יכלה עדיין לגלות את עמדתה. כל מה שפורסם השבוע נעשה על דעת ממשלת ג'ונסון, שהתנגדה בינתיים. הממשלה החדשה בווואי ידעה על איגרות ג'ונסון, ולא התנגדה להן — אך היוזמה העצמאית של ממשלת ג'ונסון התב- בש רק תוך שבועות, או חודשים. ממילא אין שום חשיבות לכל היוזמות האמריקאיות שפורסמו השבוע.

צ'רפת ממשיכה ביוזמתה לכנס את ארבעת הגדולים, כדי לקנות לעצמה מעמד רשמי במרחב.

ברית-המועצות הבטיחה להדגיל שהיא דוגלת ביוזמתו לכינוס ארבעת הגד- לים, אך אותה שעה רמזה בשינוי שיהא מעדיפה יוזמה של שני הגדולים, בלי ה- ערבותם של גמדים כמו בריטניה וצרפת. הבריטים, כדרכם, נוהרו שלא לגלות עמדה בטוחה.

לחצים אחדים נגדיים. האם יש סיכוי כי תוך השבועות הקרובים תתפתח יוזמה אמריקאית-סובייטית מכרעת לכפיית הסדר על המרחב?

הדבר יתכן, אך אינו בטוח. כי בשני המת- גות פועלים גם לחצים נגדיים.

בארצות הברית יש לחץ עצום של משרד-החוץ למען הסדר כפוי. על הפע- לה ינצח צ'ארלס יוסט, ראש המשלחת ב' ארצות הברית. יוסט, ראש המשלחת ב' ארצות הברית, או של שני הגדולים, שאליה יומנו הערבים וישראל, ושם יופעל עליהם לחץ לקבל על עצמם הסדר, ברוח החלטת מועצת הביטחון. הסדר זה יביא לחיכוך גבול קלים בלבד, יחייב את ישראל לנסיגה. לעומת זאת, לאור ההתנגדות של משרד- החוץ הישראלי, יופעל על ג'ונסון לחץ פנימי עצום לבלית יוזמה זו. לחץ זה יבוא מצד עסקי מפלגתו, שיעמדו מצידם תחת לחץ האירגונים היהודיים.

ברית-המועצות קרובה מאוד ל- גישתו של יוסט, ואילו לגבי הפרטים. היא מסכימה לחיכוך גבול קטנים, למעבר אוניות ישראליות בתעלת סואץ, לפירוז סיני. אולם גם ברית-המועצות תעמוד בפני לח- צים נגדיים, בעיקר מצד הערבים. אין מוס- קבה יכולה לפעול ללא אישור מוקדם של קאזיר, ואילו הנשיא עבד-אל-נאצר, שהיה רוצה בהסדר, כופף להחצים נגדיים חזקים של צבאו ושאר היסודות הקיצוניים ב- מישור. יש ספק רב אם הוא יוכל להרשות לעצמו להסכים להצעה האמריקאית-סובייטית, כפי שהיא מתגבשת עתה.

כפוי? חלילה! יחד עם זה יכתישו כל הצדדים כי פניהם לשלום כפוי, או לכפיית הסדר. חלילה.

שלום כפוי? הוא הסדר המתקבל בלי הסכמת הצדדים, ויבוצע על אפם ועל חמתם. כל הצדדים מבינים שהם אינו אפשרי. הן האמריקאים והן הסובייטים מתכוונים בהחלט לשלום מוסכם — הסדר מדיני שגם ישראל וגם הערבים יסכימו לו. אבל שניהם מבינים כי יהיה צורך להפעיל לחץ עצום על שני הצדדים, כדי להסכים למשהו. הכפייה? תהיה מאחורי הקלעים, לפני השגת ההסדר, מתוך מגמה שבסופו של דבר יסכימו הישראלים והערבים "מרוצון" להסדר שיושג.

האם יש לכן סיכויים? הדבר תלוי בגור- מים רבים מאוד — החל בנוכחותו של ניק- סון להפעיל על ישראל לחץ של ממש, בש- טח הרכש והמגביות, וכלה ביכולתה של בריית"ה לעזור לנאצר לרסן את צבאו. כיום נמצא העניין עוד בשלבו הראשוני. אין ערך רב לשום איגרת — אמריקאית או סובייטית — הנשלחת בשלב זה, כי לפי שעה כל איגרת כזאת נועדת רק להכשרת קרע ולגששונים ראשוניים.

כל הארץ עוקבת אחרי

המאבק בין אשכול ודיין - וביתיים מחגבש

הסכם בין השניים על חשבון אלון וספיר

ק מתי מיספר יודעים על כך — אולם בימים האחרונים התחילה בצמרת המדינה התפתחות מהפכנית, העשויה לשבש את כל המוסכמות בסליטקה הישראלית: התחלתה של פשרה בין לוי אשכול ומשה דיין, שתחל את הסיכסוך הממושך ביניהם. היא עשויה לחסל גם את החלומות של כמה וכמה מן האישים המרכזיים במדינה.

אשכול הכריע

נגד אלון

ה איבה הגדולה בין אשכול ודיין התחילה עם פרישת רפ"י, והגיעה לשיאה כאשר הכריח הלחץ הציבורי את אשכול להניח מדיין את ענייני הביטחון — ערב מלחמת-ששת-הימים — ולמסרם בידי דיין, בצורה שהעליבה והשפילה את אשכול. התריפה את הסיכסוך התעמולה של חסידיו דיין, המתארת את אשכול כאיש חלש, שכימעט גרם לאסון לפני מלחמת-ששת-הימים, זקן מיסכן שיש לסלקו כדי לפנות את הדרך לגאון הצעיר. לוי אשכול, ובעיקר אשתו מרים, עוקבים אחרי תעמולה ארסית זו בחריקת-שיניים.

אולם לאחרונה חנה הפוגה מוזרה, שרק מעטים שמו לב אליה.

דיין עצמו נמנע מכל התקפה על אשכול. להיפך, הוא מדגיש בכל הדומנות כי הדברים מסורים לידי ראש-הממשלה, וכי רק זה מוסמך להכריע. אשכול, מצידו, נמנע מכל עקיפה ורמז נגד דיין. הסימן הבולט ביותר: אשכול הכריע אישית למען קבלת הצעת דיין לביצוע הפשיטה בכיירות, בניגוד

ברשימת-המועמדים יעמוד דיין לפני כן מתחרה אפשרי, כגון פינחס ספיר, יגאל אלון ואבא אבן, ובכך תיקבע בכורתו. לפניו ברשימה יעמדו רק אנשים שאינם באים עוד בחשבון לתפקיד ראש-הממשלה כגון גולדה מאיר וקריש לוז.

אשכול דפק את אלון

צד אשכול זוהי, כמובן, בגידה במקורביו, שתמכו בו עו כה במאבק נגד דיין, מתוך ביטחון כי אשכול יעשה את הכל כדי להוריש את השלטון להם. נפגעים גולדה מאיר ופינחס ספיר, ששניהם מומרים על-יד שניאה עזה ביותר לדיין. אך הנפגע העיקרי במישחק זה הוא יגאל אלון. לגבי אלון, חלה התפתחות קטסטרופלית ביחסיו עם אשכול. כל עוד היה אלון שר-העבודה, התייעץ עימו אשכול תכופות בכל

הפשרה הגדולה

לדעת כל מי שמקובלים במקורביו.

מלבד הסיכסוך האיש, אין למעשה גיגוד בין אשכול ודיין. מאז המלחמה, אשכול הוא "ניץ" מובהק. ידיעות וידיעות דיין כימעת מזהירות.

שניהם מאמינים כי תהיה זאת שטות להכריז על סיפוח השטחים, דבר שיקומם את העולם נגד ישראל. שניהם מאמינים שיש לבצע את הסיפוח למעשה, על-ידי התנחלות הדרגתית ושקטה בשטחים, והפיכת האופי "הזמני" של מישור-הכבוש לפיקציה גרידא, לסיכור אוני העולם. יש הבנה אינסטינקטיבית בין דיין, בין המתנחל מנהלל, ובין אשכול, שניצח בשנות-הנוהר שלו על מחלקת ההת- יישובות של הסוכנות.

במילים אחרות: גם אשכול וגם דיין הם בעד סיפוח שקט ובלתימוכר, בניגוד לקביעות-השוליים הצעקניות. שניהם מתנגדים לכל שלום, שאין בו סיפוח רוב השטחים המוחזקים.

מבחינה זו, אין כל מקום לסיכסוך בין השניים. המקור האמיתי של הסיכסוך הוא ביחס לכס ראש-הממשלה. מנוי וגמור עם דיין להגיע אליו במהירות האפשרית, בעוד שמנוי וגמור עם אשכול להמשיך בתפקידו כל זמן שיוכל.

אולם דיין חושש מפני מאבק גלוי ומכריע עם אשכול בתקופה

הקרובה — ערב הבחירות, על רקע הרכבת רשימת-המועמדים, או למחרת הבחירות. ואילו אשכול חושש מפני התמודדות עם הגל הגואה של האהדה לדיין בציבור, שמקורותיו הם בלתי-רציונליים. שני הצדדים מגשים, עתה, בוהירות את האפשרות של השגת פשרה. עיקרה:

אשכול יעמוד בראש הרשימה, וגם בראש הממשלה אחרי הבחירות, לשנה-שנתיים.

אשכול עצמו יכשיר את הקרקע להעברת

יגאל מונה לתפקיד שר-הקליטה, שאין עימו השפעה ממש, רק חודש לפני התפטרות ספיר ממשרד-האוצר. אילו נמסר תפקיד שר-האוצר לידי אלון, במקום לידי שרף, היה מעמדו של אלון עתה הרבה יותר חזק.

כל זה פגע קשה בסיכוייו של אלון להתחרות ע דיין. בעוד שדיין הוא במרכז העניינים וזוכה לפיר- סומת רצופה ועצומה, נדחק סגן ראש-הממשל לקרן-זווית, ללא השפעה ממשית.

המיכשול האחרון ספיר

אין פירוש הדבר כי העניין כבר הוכרע סופית לטובת דיין. גם אשכול אינו חופשי להכריע ולהגשים לבדו. היריב העיקרי של דיין הוא עתה פינחס ספיר. בייחוד אחרי שהעז להופיע בגלוי כבעל קו מדי- הסותר את קידיון — דבר שאלון נמנע מעשותו. ספיר סומך במאבק זה על הכוח המקובץ של מנגנון המפלג מנגנוני האירגונים הכלכליים, והכוח הכספי העומד לרשותו ל- ראת המיכח. דיין, לעומת זאת, סומך על לחץ ההמונים הסיסי- אם תתגשם הפשרה בין אשכול ודיין סופית, עלול ספיר למצ- את עצמו, לפתע, ללא עורף בטוח. לכן ינסה עתה להפעיל לו- כבד על אשכול, כדי להרתיעו מגישה חדשה זו.

יגאל אלון, לעומת זאת, יצטרך להילחם עתה א- מלחמתו לבדו, מבלי שיוכל לסמוך על אשכול, ע- ספיר ואפילו נגידו שאינו מנצח לו שום פחד. ל-

תמונת השבוע: מעמד ברית הברית בין מפ"ם לבין מע"א. הקריין עמיקם גורביץ' מחזיק את מגילת המערך, וקורא בקול דרמאטי באוזני ציירי שתי המפלגות את ההכרזה הרשמית: "מפלגת העבודה הישראלית לית ומפלגת העבודה המאוחדת מכוננות היום, בירושלים השלימה..."

כסית סיגוריות ומשקאות צרפתיים. הלקר חות אמנם מבקשים את זה, הוא אמר, הם שואלים למה אין. אני אומר: זהו זה ודי. אני לא מוכן לעשות פרופגנדה ולהסי ביר למה אני עושה את זה, כל זמן שה ממשיך לא החליטה על כך.

גם בדיסקוטק להקוקס הפסיקו למכור משקאות צרפתיים. מסביר איתן בכור, בעל הדיסקוטק: "תליתי שלט: אין משקאות צרפתיים. הסברתי לקהל שלי שאנחנו מחיילים כל מה שקשור עם צרפת. אבל בעלי הדיסקוטקים זה עם מיוחד. אף פעם לא מתאכזבים. מחר עוד יפרסם משהו שהוא מוכר רק משקאות צרפתיים. יש לי ידיד שהזמין מכונת מים. אמרתי לו: איך אתה לא מתבייש? הוא ביטל את ההזמנה למרות שהפסיד אלף לירות."

אין תשובות לחשפנית. במועדון הלילה כליו. הפסיקו למחוא כפיים לחשפנית. היא אמנם לא צרפתייה, אבל היא מוצגת כחשפנית. ממועדון קרייזי הורס ב פאריס.

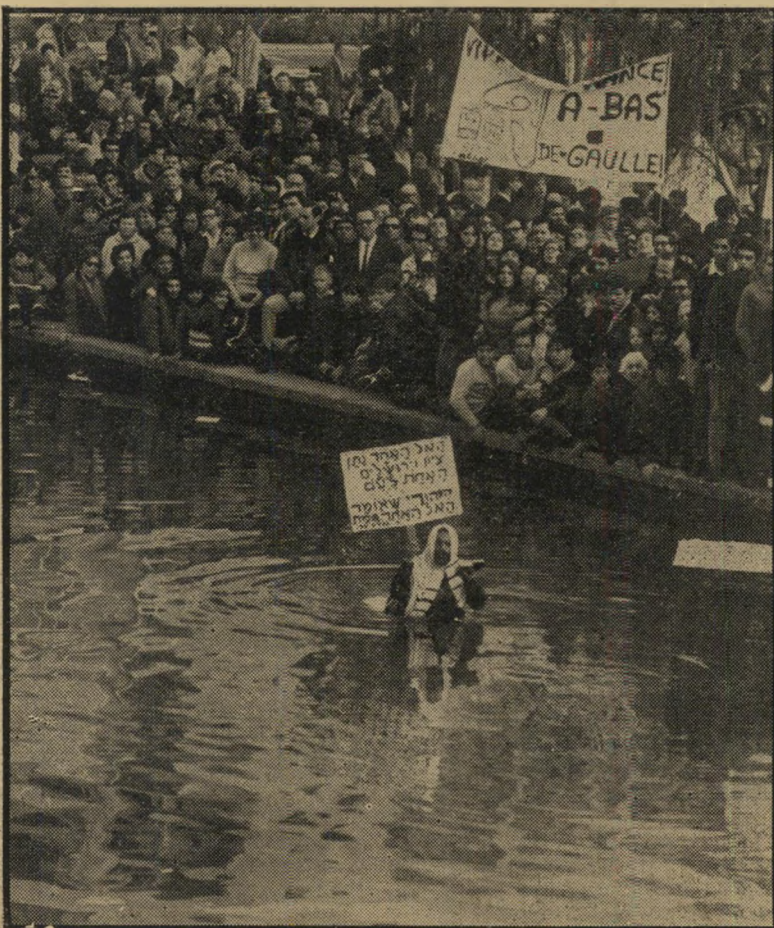
במסעדת קסבה בתל-אביב סרבו אורחים לשותות יין צרפתי שהוגש להם. סיפר סבה גטלן, בעל המסעדה: "אלי באים בדרך כלל תיירים והם שותים רק משקאות ישראליים. אבל דיפלומט צרפתי שאוכל אצלי סיפר (המשך בעמוד 16)

במדינה

תגובות

"דה-גול חטריש!"

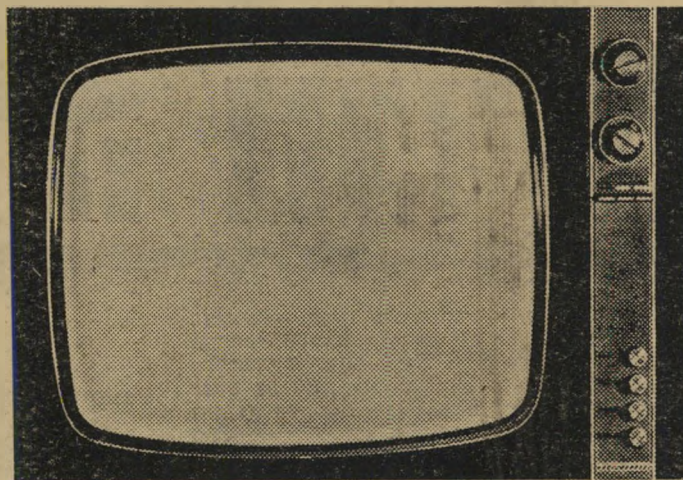
סוף סוף הצליח משהו להרגיז את הישראלי האדיש. האמבארגו שהטיל הגנרל דה-גול על מישלוחי הנשק לישראל, הפך אותו השבוע לאויב העם מספר 1 בישראל. אלפי סטודנטים ישראליים ותלמידי תיכון הפגינו השבוע במאורגן, בהפגנות הסטודנטים הגדולה ביותר שנערכה אי פעם בישראל. "דה-גול חטריש!" הם קראו בי סיסמאות שנשא. אבל בעל-פה, מול בניין השגרירות הצרפתית בתל-אביב, הירשו ל עצמם יותר וצעקו: "דה-גול בן-זונה!" פחות מאורגנות, אך יותר מרשימות, היו ההפגנות הפרטיות שביצעו אורחים בירדנים. הם הטילו אמבארגו נגדי על צרפת. לא היה בכך שום היגיון, שכן כל אחד מבדיל בין דה-גול לבין העם הצרפתי, אבל זה סיפק לפחות אפשרות לנקמה. חצקל אישיכסית הפסיק למכור בקפה

זכריה כהן, במלית, מפגין בכריכה נגד הגנרל דה-גול 9.9% בעד האמבארגו

מה זאת אומרת מותאם לתנאי הארץ

בפרסומים של מקלטי טלוויזיה השונים מציינים בין היתר את התכונה "מותאם לתנאי הארץ"

אנו איננו מציינים משפט זה באופן סתמי, אצלנו זו עובדה מוצהרת ועומדת, במבחן המציאות. "המעגל הסגור מתוכנן ומיוצר בתנאים מיוחדים המבטאים עמידות בפני לחות ומליחות אקלימית השוררת ליד חופי הים". לכן מקלט "מרלי" מבטיח קליטה טובה יותר, בהירות ויציבות התמונה, צלילים ערבים, איכות לאורך ימים, נאמנות ושרות.

"מרלי" המפעל האלקטרוני הגדול באירופה

מרלי
MARELLI

בני משה קרסו

פרטים: "טלמר" טלפון 623828, תל-אביב

"ציפרוני"

סוכנות לאינפורמציה וחקירות פרטיות
טלמונים 757613, 623001 • רחוב החשמל 8, תל-אביב

✱ איתורי כתובות
✱ חקירות מסחריות

על הצבא העיראקי בירדן - הצבא היחיד הנמצא במצב לוחמה עם ישראל

גיבורי ההמתנה

ל א הספקנו להיכנס למערכה, חו"ר
הה במלחמה, מאז מלחמת ששת הימים. אבל במערכה הבאה נהיה על קו החזית. כדי להבטיח זאת, הציבה עיראק דיוויזיה בת 12 אלף איש בירדן. בישראל הורגשה נוכחותו של צבא זה

אבו-עמאר הוא מלך אצל העיראקים. תמונה זו מראה

את מפקד "פתח" עם המפקד העיראקי במטהו ליד הגבול.

העיד לוטסי, בעל הסמכה של כתב צבאי ליד הצבא המצרי: "החזית מלאה ורחוקה בלוחמים. על כל שצל ארמה - חיילים".

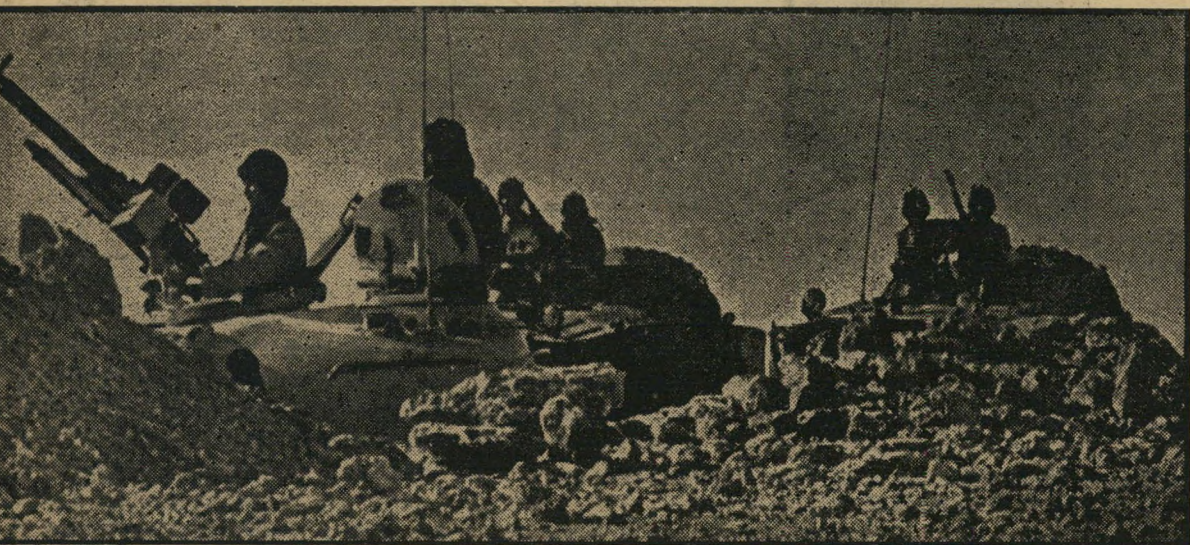
ה עיראקים בולטים בכומות הירדן והחלק המיוחד שלהם, לער מת הירדנים חובשי הכפיות האדומות ה' מגומרות התותחים והטנקים מחופרים ב' עמדות. החיילים מוגנים בתוך הבונקרים עמוקים. אבל לפחות פעם ביום מחליפים כל הכוחות את עמדותיהם - כדי להטי' עות את התצפית האווירית של ישראל.

בכלל - התמונה שמצייר העיתונאי ה' מצרי היא אחת של תווה בלתי פוסקת: "ההנהגה היא, שפעולות קרבות בעתיד ה' קרוב תהיינה מכוונות - עלידי האוייב ועלידינו - לפגוע במספר המירבי של חיילים ושל ציור. אין לחשוב יותר על לוחמה סטאטית בחזית. הלוחמה היא עכ' שיו - פריצה מהירה, חדירה לעומק, מה' לומה חזקה. הצבא העיראקי מוכן לסוג זה של לוחמה.

ד גש מיוחד, לדברי לוטסי, שמים ה' מפקדים העיראקים על הידוק שיתוף הפעולה בין הנורעות השונות: טילים, תר' תחם, שריון, קשר, חייר והגנדה. הם י' הקימו עתודה מיוחדת של אנשי קואנדרו, שיוכנסו לפעולה רק לפי הוראות הסיקור העליון של החזית, והנמצאים בתנועה מת' מדת כדי שלא תשתלט עליהם השיגרה. ומה עם המוראל - האם הישיבה ב' קרים קרמיים, הציפייה להתקפה שאינה מת' ממשות - אינן מורסות את עצבי החיילים? יש גיבורי השיבה, הסביר העיתונאי ה' מצרי, אני מציע לקרוא לחיילי הצבא ה' עיראקי בגיבורה זו - גיבורי ההמתנה. "אנו מפקד-פלוגה עיראקי סיפר לו: "אנו לירדן בטוחים לחלוטין שכולנו נמות כאן. ואנו מוכנים, איזה מות נאה יותר יכול להיות ממות גיבורים למען המולדת". הוסיף מפקד חיל המישלוח העיראקי, ה' גנרל חסן מוצטסה אל-ניקיב: "האוייב ה' ישראלי קבע את ה'5 ביוני 1967 כיום ה'

הסנקיסמים של בגדאד
מדגימים לעיני עדשת הצלם המצרי כיצד מפעילים את הטנק הסובייטי, שכמוהו יש עתה מאות בידי ישראל. עיקר אימונם הוא להעלות את כושר הניידות והזריזות שלהם.

דות שהיו שריונות באווירה של תבוסה ר' ייאוש הן עתה כוח לוחם בטוח בנצחונם, השואף לנקום את נקמת התבוסה ולטהר את כבודו. קרבות 1967 לימדו אותנו איך צריך לנהל מלחמת-בזק. כאשר תפרוץ ה' מלחמה הבאה - נהיה מוכנים לה כראוי."

רק בעקסיון: כאשר סייע לחבלני אל-פתח בנשק, בהורכה, בתחבורה ובציור. לפני כ' חודש נכנס לפעולה ישירה: תותחיו ארוכי הטווח הפגינו את ישובי עמק הירדן - ומייד באה מכה אווירית ישראלית כתגובה. במשך שבועיים-שלושה ליקקו העיראקים את פצעייהם. אחר-כך החלו מוגפים בחר' בותיהם. הם הכריזו כי אינם מקבלים את החלטת מועצת הביטחון מה'22 בנובמבר, במסיבת עיתונאים משותפת של המפקד ה' עיראקי ומפקד אל-פתח, יאסר ערפאת, הכ' ריזו השניים: "לא נקבל פיתרון מדיני. רק מלחמה תחזיר את זכויות העם הערבי". השבוע ביקר שר הביטחון של עיראק, הגנרל חרדן אל-תקריטי, בעמאן. למחרת התפרסמה הודעה, כי הצבא העיראקי דורש להיזון את עמדותיו מערבה, עד למוצבי החזית מול ישראל.

מה הוא צבא זה? איך הוא נראה מקרוב?

ע יתונאי זר פנה לא מזמן למפקדת הצבא העיראקי בירדן, ביקש לראות כמה חיילים שהצטיינו בעת ההתקפה ה' גדולה של חיל-האוויר הישראלי, "אצלנו אין חיילים בודדים מצטיינים. הצבא כולו הוא צבא גיבורים", השיבו לו במפקדה. כך, על כל פנים, מדווח כתב אל-מוצאור הקאהירי, שיצא לסיור במוצבים העיראקיים, מול הירדן. "היה קשה מאוד לקבל את האישור", דיווח חמדי לוטסי לקוראיו ה' מצריים. "למעשה - הייתי העיתונאי ה' ראשון שהותר לו לסייר לאורך קטע זה". התיאור, המשתרע על פני שלושה עבר' דים שלמים, לוהט מרוב הערצה. "זוא גם כולל תיאור מעניין של הגעשה במוצבים. קצין אחד נתן לו מישקפת. "שם", אמר לו, "נמצאת טבריה. אתה יכול לראות ב' בירדן את תנועת האוייב על הכרש".

יום את עמדותיהם. כשהם נעים, יחד עם התותחים הכבדים, מדווח העיתונאי המצרי, "זה כמו אלף רכבות דוהרות". העיתונאי המצרי שובא לחיילים העיראקיים בגיבורה זו - גיבורי ההמתנה.

שני טנקים סובייטיים של חיל-המיש' לוח העיראקי בירדן מחופרים בתוך עמדות ר' למערכה על חציית ישראלית אפשרית. הם משגיחים מדי

שריון מחובר

1 ח"כ = 1,000,000,000 ז"י

כמה שוה ח"כ ישראלי?

יש לכך מודדים שונים. לפי המשכורת שהוא מקבל, הוא שווה 1200 ל"י ברוטו לחודש. לפי הצעת החוק של ישראל קרגמן (שהצבענו נגדה) הוא שווה 120 אלף ל"י — הסכום שיוקצב לו למימון בחירתו מחדש. לפי מה שהוצא עליידי המפלגות הגדולות בבחירות האחרונות, שוה כל ח"כ בין מיליון ל-2 מיליון ל"י. (לפי אותו מודד שוה ח"כ העולם הזה — כוח חדש רק 45 אלף ל"י.)

השבוע מצאנו מודד חדש. חילקנו את תקציב המדינה בין מספר הח"כים שנבחרו באולם בעת הדיון עליו. לפי חשבון זה, שוה ח"כ אחד כמיליארד ל"י.

בעת הדיון על תקציב המתקרב ל-8 מיליארד ל"י, נכחו ביום ב' שעבר, בשעה 8.15, מלבד הנואם (גולן), היו"ר (קטיף), שרהאוצר ואנשי חמ"ש חברי הכנסת:

רשימת הנכבדים: מע"י — 1 מתוך 59 (ביבי), גח"ל — 1 מתוך 22 (דניאל נאור), מפ"ל — 1 מתוך 11 (זואר), ל"ע — 1 מתוך 4 (אליעזר), רפ"ח — 1 מתוך 3 (טובי), שח"כ לתור לנאום). נעדרו כל: סיעות מפ"ם, אגו"י, המרכז החופשי, פא"י, מק"י.

למחרת היום באה הסליחיה לצלם את הכנסת — והאולם היה מלא מפה אל פה. דובר על האמברגו, וראש הממשלה מסר הודעה. אך ברגע שאשכול סיים את דבריו, התחילה הנהירה הגדולה החוצה, אל המיוון. כעבור שעה קלה שוב נכחו באולם פחות מ-20 ח"כים. אבל אז כבר לא היתה הסליחיה במקום.

★ ★ ★

בחיכות על האמברגו הצרפתי שוב הגיע הבית לשפל המדרגה. לא היה כלל ויכוח — אלא התחרות בין הנואמים מי יגנה את דהגול בלשון בוטה יותר. אף לא מילה אחת על המדיניות שלנו כלפי צרפת, על אשמת הממשלה שלנו, על פעולת ביירות. ויכוח מסוג זה מראה שוב מה הם גבולות המיסר, ומי נותר באופוזיציה. הוגשה הצעת החלטה משותפת של כל סיעות הבית. מחרות ועד מק"י (היכן המים כשנאמר, כל הסיעות חוץ מחרות ומק"י). החלטה זו "רשמה לפניה" את דברי ראש הממשלה, ופשוט אישרה את מדיניות הממשלה ללא הסתייגות.

רק שתי סיעות הגישו הצעות החלטה משלהן: אנחנו ורק"ח. ואכן, זוהי תמונת הבית. יש רק שתי אופוזיציות: רק"ח, שהיא תוכי של מוסקבה, והחרות אוטומטית על הקי הסובייטי — וסיעת היחיד שלנו, שהיא עתה הסיעה היחידה המציעה מדיניות אלטרנטיבית לממשלה, ברורה ומובשת. אגו"י ומ"ח נשארו רשמית באופוזיציה מפני שלא הכניס אותן לממשלה — אבל אין להן קו עקרוני שונה מזה של הליכוד הלאומי. הנאום שלנו היה הומוריסטי במיקצת. כשפתחתי בדברי השבח המופלגים לנשיא דהגול (ראה מיטגרת), הושלך הס בבית. ח"כים רבים סברו שיצאתי מדעתי. כשבא העוקף, לא פרצו בצחוק. שהרי אילו צחקו — מעצמם היו צוחקים. כפי שנאמר: צחוק צחוק — אבל...

שאלה נוספת.

בבקשה!

בעלותו השבוע על הווכן, כדי להשיב לשאלות שלי ושל אחרים, התעכב השר ישראל גלילי ליד מושבי והתלוצץ: "ראש הממשלה אומר שתגיד לי מראש את השאלות הנוספות שלך... כעבור יום, בי הרצאה בקיבוץ אפיקים, אמר גלילי כי הן שאלות הנוספות של אבנרי הפכו חלק מן החי הכנסת.

אבל השבוע שאלתי אותו רק שאלה נוספת אחת: האם יש רשימה שחורה בטלח? וזה? התשובה: "לא". (אני מציע לכל צופה טלחיה לשאול את עצמו אם זו האמת.)

השבוע ענו לנו השרים השונים על שאלות ביחס לכסף שהובטח **לאפרים אילין** מעל לערך מופעלו, תמיכת הממשלה בהכרת "אנניקו" (בה שותפים בני משפחת השר משה חיים שפירא), הפיצויים שיש לשלם לנפגעי תאונות **פגיוכר** ותאור נות שאין בהן רשלנות של נהג, מסדהסר צות החל על **סמולנטים החוזרים** הביתה לחופשת-מולדת, פעולת המשטרה **זמנית** רעש ברחובות הערים, ועוד. בין השאר הגשנו את השאלות הבאות:

● לשר החוץ: האם תאמו דברי השר **בגין**, בתשובה על שאלתה בכנסת, ביחס לאמברגו הצרפתי, את קו משרד החוץ? ● לשר הדואר: מה הם הסידורים למניעת הזמנת **שיחות טלפון** לחו"ל בי מירמה?

● לשר החוץ: האם פועל המשרד למניעת **הוצאתם לחו"ר** של נאשמים יהודים ימים בעיראק? (בעניין זה הגשנו גם הצעה דחופה לסדרהיום, שעוכבה לפי שעה.)

● לשר גלילי: האם נכון שבמשרד ראש הממשלה (בו פועל גם השר גלילי) אין סלפרינטר, ולכן לא ידעה הממשלה על **ההתנקשות באתונה** בעוד מועד? האם נכון כי לשכת העיתונות הממשלתית אינה פועלת מיום שישי עד מוצאי-שבת, ואינה מסוגלת להגיב על פעולות הקורות בתקופה זו?

● לשר החוץ: האם נכון כי **מכונות השר** אינה מצוידת במכשירי קשר, ולכן אי-אפשר להתקשר איתו כשהוא בדרכים, כפי שקרה אחרי ההתנקשות באתונה?

● לראש הממשלה: איזה שרים התנגדו לביצוע **הפעולה בכיירות**?

● לראש הממשלה: מי מבין חברי הממשלה מכחישים כמנהלים **בבנקים פרטיים**? האם יש הוראות אתיקה, האוסרות זאת?

● לשר גלילי: מדוע אין הסליחיה מופעלת עדיין **בליל שבת**?

זעם של האהב נכזב...

על פי הנחות כוונות כששילמה מחיר כה עצום עבור ה"שק הצרפתי", שהשבוע ניסו הצרפתים להפכו לגרוטאות? שהרי המחיר היה עצום. לא זה בלבד ששילמנו לצרפת כספים עצומים, כארבעה מיליארדים לירות, 6000 ל"י לכל משפחה בישראל. לא זה בלבד שלא השקענו כספים אלה בייצור מקומי של נשק, דבר שאולי היה כרוך בחיסכון בטוח ארוך. אולם למען צרפת עשינו מעשים שהבאישי את ריחנו נעזרים, תמכנו פקודוניאליזם צרפתי מוזהם ואכזרי, כרינו תהומות חדשות של שינאה בינינו ובין העולם הערבי — שינאה שדהגול מנסה עתה הנצחה, בבואו למכור אותנו לאויבינו.

אולם האחרים לפשיטת-רגל נוראה זו של מדיניות קלר — וכימעט כל חלקי הבית הזה שותפים לפשיטת-רגל זו, כשם שהם שותפים לפשיטה הרת-האסון לכיירות — מנסים עתה להסיח את דעתנו ולהשכיח את אחריותם, על ידי כך שהם פותחים בנעקת-חמט נגד דהגול עצמו, כאילו הוא אשם בכל, כאילו זה עניין אישי שאי-אפשר היה לחזותו.

אולם אנחנו, שניבאנו בדיוק את המצב של היום, אמרנו אז, ואומרים היום: אין זה עניין אישי. זהו עניין מדיני. אסירות ימית דהגול, מדיניותו תישאר דלא שינוי מהותי. מה שיישי גם הוא השיגיון האישי. מה שיישאר הוא ה"אינטרס הצרפתי, החשף והכבוד. הסוס האמריקאי — הסוס האחרון!

היתה לי עוד כוונה, כשהבאתי את המובאות בראש צאום זה. (ואני רואה חובה להוסיף שיכולתי להביא הרבה מובאות נוספות, לא רק שלי, אלא גם של אנשים אחרים במדינה זו, שאחד מהם יושב כאן ביצע — חברי הכנסת לשעבר, נתן ילין-מור.)

אם אנחנו דוקנו אז, ואתם כולכם שגיתם — הרי זה לא משום כושרנו הנבואי, אלא משום הגיונו המדיני. הגיון זה לא השתנה, ועל פיו ברצוני להשמיע היום אזהרה:

מה שקרה בצרפת, עלול לקרות מחר בארצות-הברית. אותם שיקולים, המכתיבים את המדיניות לדהגול, עשויים במחר להתעורר לנגד עיני ניכסון ויורשיו.

הסוס האמריקאי הוא האחרון שנותר לנו — ואם הוא ייגמר, מה ייוותר?

התשובה אינה אוטורית גרעינית, שתקומם נגדנו את העולם, והעלולה להביא לביטול עצמאותנו המדינית. התשובה היא ניצול הזמן הקרוב, בו אין עדי יונונו הביטחוניות מוטלת בספק, לשם השגת השלום עם העם הפלסטיני, שיביא בעיקבותיו

משנטייתם מלחמת אלג'יריה בתבוסה גמורה של צרפת, שוב אין אינטרס זה קיים...

...בקיצור: קיים חשש חמור שהסוס הצרפתי נגמר. כ"י הושיב-ראש, איני מבאי את הדברים כדי להוכיח כי היינו נכמים. אני מבאי אותם כדי להוכיח שאפשר היה לחזות מראש את ההתפתחות, שההגיון המדיני הקר הביא למסקנות נכונות — בעוד שממשלות ישראל פעלו על סמך השקפות ילוותיות והערכות רגשניות.

אולי משום כך דומה הוויכוח הזה יותר ל-

פרס ושגריר צרפת (1956)

התפרצות של זעם מצד מאהב נכזב, מאשר לדיון מדיני.

אין ספק כי הטלת האמברגו עליידי ממשלת-צרפת היא מעילה באימון, מעשה מחסיר של הפרת הבטחה. זהו הצד הצרפתי של הפרשה, ועניינו של העם הצרפתי הוא לשפוט את ממשלתו.

אולם אנו כאן בית-נבחרים של מדינת ישראל, ותפקידנו הוא, בראש וראשונה, לשיפוט את הממשלות שלנו.

שילמנו מחיר עצום!

תפקידנו הוא לשאול: העם נעשה מיסגה פאטאלי על ידי ממשלת-ישראל, כאשר ביססה את ביטחון המדינה באר-

להלן נאומנו בוויכוח על האמברגו הצרפתי:

כ"י הושיב-ראש, כנסת נכבדה. דהגול הוא אדם גדול. הוא עשוי לסייע לעמים חלשים, דווקא בגלל כוחו ובגלל נטיות ליבו, יותר מאשר בגלל אינטרס עצמי בלתי-אמצעי... דהגול מתייחס בחיוב ל"ש ראל, והוא אדם בעל עקרונות, המתייחס בכבוד-ראש לה"טחות היוצאות מפיו.

הוא מעריך את ישראל ואת מאבקיה, והוא נותן לה"רצו זו ביטוי מוחשי. הוא מאמין שעם אחד צריך לעזור לרעהו — לא רק בגלל אינטרס, כי אם לפעמים גם מתוך אמונה. עזרתו שלו לישראל הולמת בהחלט את נטיות ליבו היותר נדיבות.

מידים אלה, בעלות האופי הנבואי המדייק, יצאו מפיו של אדריכל מדיניות-החוקיר-הביטי חון לפני שבע שנים. הם נאמרו עליידי פגן שריהביטחון ראז, חברי-הכנסת שמעון פרס, האיש שהיה אחראי על כל ענייני הרכש מ"י עם ממשלת ב"גוריון, כה היו חברים גם ה"ריב לוי אשכול, משה דיין וגולדה מאיר.

אחרי הקמת ממשלת אשכול אמר חברי-הכנסת שמעון פרס, שהוסיף לכהן כמנצח בילעדי על הרכש, בנאומו המ"דיני הגדול בכנסת ביולי 1963, את הדברים הבאים: העמדה הצרפתית החלה לנוע על פסים צרים של יחסים ביטחוניים, ולבשה את התנועה של פנומן בינלאומי, כאשר עם בן חמישים מיליון תושבים רוחם חיבה עמוקה לעם בן שני מיליון. חיבה שהחלה מעוררה חיבה המניבה עזרה.

במילים אלה ביטא חברי-הכנסת שמעון פרס את מדיניותה של ממשלת ב"גוריון וממשלת אשכול גם יחד, את ההשקפה המדינית שעליה בוססה מדיניות של ביטחון ורכש, את המדיניות שהתמוטטה עתה כגשר של קרטון.

נשפוט את ממשלתנו

ארבע שנים לפני כן, עוד לפני שהתגבשה סופית מדיניות הרת-האסון זו, בעיצומה של קביעת האוריאנטציה העקרונית של ישראל, נאמרו גם דברים אחרים. בספטמבר 1959 נאמר: דהגול הועלה לשלטון כדי להציל את צרפת, לא כדי להציל את ישראל. תהיה תוצאת המלחמה באלג'יריה כאשר תהיה, מחרת היום תצטרך צרפת לתמוך בלאומיות הער"בית, ולפנות נגד ישראל.

דברים אלה פורסמו עליידי העולם הזה ב-14.9.59. בתגובה ישירה לאותו נאום של חברי-הכנסת שמעון פרס, כתבתי בהעולם הזה, ביום 6.7.63, את הדברים הבאים: צרפת עזרה לנו מתוך אינטרס אנוכי שלה — כמו כל מדינה העוזרת למדינה אחרת. בהיותה שקועה במלחמת אלג'יריה, סיפקה לנו נשק, כדי

השתמש בשם ה"סלפני".
בסיפור מדינת היהודים אין זכר לארץ-ישראל, אך יש פרק הנושא את הכותרת "ארגונינו או פלסטינה". ביומנו אין זכר לארץ-ישראל, אך השם פלסטינה מופיע בו ארבעים וחמש פעמים. בין השאר נאמר שם, בשם פלוני שהתנגד לשם זה, כי "לשם פלסטינה יש צליל יותר מדי יהודי".
אלטנוויילנד של הרצל — בפלסטינה הוא התכוון להקמתה. והמצע הרשמי של הציונות, שנתקבל בקונגרס הראשון בבזל, תבע להי קים בית לאומי לעם היהודי ב"פלסטינה".
מכאן שאין שום פסול בשם זה. במשך אלפיים שנה נקראה ארץ זו בכל לשונות אירופה, וגם בפי היהודים, בשם הרומאי פלסטינה. מיליונים ללא ספור — יהודים,

לפני שבועיים ענה השר מנחם בגין לשאלתה שלנו — השאלתה הראשונה שהוגשה לו מאז היה לשר בישראל. הוא ניצל את ההזדמנות כדי להתפלמס עימי על קיומו של עם "פלסטיני", כדי לשלול כל אפשרות של שלום המכיר בזכות העם הפלסטיני, טען כי עצם השם "פלסטיני" הוא מסולף ופוגע.

השבוע, במיסגרת נאום התקציב שלו, חזר ח"כ יוחנן באדר ותקף אותי על אותו רקע.

החלטנו להשיב לפולמוס זה — ועשינו זאת השבוע, במיסגרת נאום-התקציב שלנו. להלן קטן זה של דברינו:

תשובה למנחם בגין

נוצרים, מוסלמים — ביטאו שם זה, במרוצת הדורות, בחר דת קודש.

גם במקורות שלנו, אין ארץ-ישראל שמה הבלעדי, ואף לא המקורי, של ארץ זו. בחמשת חומשי תורה לא נזכר השם ארץ-ישראל אפילו פעם אחת, ושם הארץ הוא כנען. למעשה חזר השם ארץ-ישראל בתקופה מאוחרת, הרבה דורות אחרי כובשי כנען.

אין זה ויכוח על מילים ושמות. ארץ זו, מדינתנו, יקרה לנו וקדושה לנו כמו שהיא, עמית קיה ונחליה — בכל שם שייקרא לה. היא יקרה לנו כארץ-ישראל, כארץ-כנען וכארץ-פלשתים — וכל האוהב אותה כמונו, בכל שפה ובכל שם, אחינו הוא. זוהי הגישה המולדתית, הלאומית, הארץ-ישראלית, שאין לה ולא כלום עם גישה לאומית, הלוקחה מקרקע-צמיחה וזה ומאקלים זה.

הוא הדגיש בפירוש שכונתו לשם הארץ בכל השפות. יואיל נא השר בגין, ויואל הליכוד הלאומי כולו, לרשום לפנינו כי חזוה הציונות, האיש שתמונתו נשקפת אלינו באולם זה, לא דיבר מעולם על ארץ-ישראל, כי אם על פלסטינה.

הוא השתמש בשם "השאל והסלפני" פלסטינה. מרדכי שמרון: רק בגרמנית חיים מגורייכהן: "מדינת היהודים" אסתר רזיאל-נאור: אתה רק קורא או גם משתדל להבין?

אורי אבנרי: נראה שלא קראתם את דברי מנהיגכם, השר בגין, שדיבר לא רק על שמה של הארץ בעיברית, אלא בכל השפות. אני מצטט את דבריו: "שמה של הארץ הוא ארץ-ישראל, באנגלית THE LAND OF ISRAEL, בצרפתית: LA TERRE D'ISRAEL, ברוסית: СТРАНА ИСРАИЛ ובתרגום מיוונית לערבית: ארד אישראל. הרצל לא ידע זאת. הוא

בחיכוך התקציב אמר ח"כ יוחנן באדר, בפנותו אלי, את המילים הבאות:

"לפתע פיתאום אני שומע דיבור על פלסטינים, זכויות הפלסטינים, העם הפלסטיני. מניין המילה הזו? יש ערבים ארצי-ישראליים. אבל פלסטינים? מילה זו, שהמציא אותה המופתי, איזו מילה היא? יש לה ערך היסטורי? יש לה ערך ממשי? ויש כאלה שכבר מדברים על משאומתן עם הפלסטינים. אני אומר: לא, לא, לא!"

אין זה עיוורון פרטי של חבריה-בנסת באדר. לפני שבועיים דיבר כאן מורהו ורבו, השר מנחם בגין, בהשיבו, בשם הליכוד הלאומי, על שאלתה שלי בכנסת בפנותו אלי אמר:

"יואל נא השאל הנכבד לרשום לפנינו כי הריני דוחה ללא סייג את הגירסה, שמשמעתיה מפיו, הקוראת לארצנו, לנחלת אבותינו, למולדתו של העם היהודי, בשמות הש"אזלים, הסלפניים: פלשתינה או פלסטיין... אויבי ישראל החליטו לכנות את ארץ אבותינו כולם בשם ארץ פלשתיים. שמה האמיתי, ההיסטורי, של ארץ זו הוא: ארץ-ישראל."

אחרי הנצחון המזהיר - אתה משלם פי שלושה יותר עבור הבטחון!

עמי ערב הביאו על עצמם אסון, מכיוון שלא היו מסוגלים להכיר בעוד מועד בקיום האומה העיברית, ובזכותה על ארץ-ישראל. והנה אנו עלולים להביא רעה גדולה על עצמנו, מפני שממשלתנו אינה מסוגלת להכיר בקיום האומה הפלסטינית ובזכויותיה.

שום פיתרון של שלום לא יקום בארץ זו, עד אשר יכירו שני העמים איש בקיום רעהו, ואיש בזכויות רעהו. ארץ זו — ארץ-ישראל בלשוננו, פלסטיין בלשונם, ופלשתינה בשפת רוב שאר העמים — לשני עמים זכות עליה. או שישמידו זה את זה, כל אחד בשם זכותו שלו, או שנגשים את זכויות שני העמים בשתי מדינות לאומיות — ישראל ופלסטיין — שתשתפנה פעולה ביניהן למען ביטחון הארץ, שיגשוגה ופריחתה.

לקראת פשיטת-הרגל הגדולה

כבוד היושבראש, כל עוד לא יקום במדינה זו מישר חדש, המסוגל להבין אמת פשוטה זו ולפעול על פיה: נוסף לשלם מחיר יקר עבור היותנו מדינה מבודדת ומוקפת אויבים. ממשלה זו, המיטלטלת כפקק על הגלים העכורים של הסיפוחים, אין תשובה בפה — אלא הוצאות ביטחון שיעלו משנה לשנה.

תקציב-הביטחון יגיע, בשנת 1973, לפי קצב הגידול הנוכחי, לפחות לשישה עד שבעה מיליארדים.

החוב הממלכתי יגיע אז, שוב לפי קצב הגידול הנוכחי, לחמישה-עשר עד שישה-עשר מיליארד ל"י. פירוש הדבר שבשנת 1972, נשלם עבור ריבית והחזרת חובות קרוב לארבעה מיליארד ל"י.

- לפיכך יראה התקציב לשנת 1972, כלהלן:
- 7 מיליארד ל"י להוצאות הביטחון,
- 4 מיליארד ל"י עבור החוב,
- 4 מיליארד ל"י לכל יתר ההוצאות, אם יהיו כמו השנה בלבד.

15 מיליארד ל"י בסך הכל — בעוד שההכנסה הלאומית המתוכננת לאותה שנה תהיה פחות מ-20 מיליארד ל"י.

זהו אכסורד. זוהי פשיטת-רגל כלכלית, כתוצאה מפשיטת-הרגל המדינית.

את זאת אין איש מעז לאמר לציבור. ממשלת הליכוד הלאומי רוצה להרדים את הציבור. ובשנה של בחירות, היא מתכננת גם לרמות ולשחד אותו.

13 מיליון לכל ח"כ

בתקציב זה שלפנינו יש גרעון של 1.6 מיליארד ל"י. כלומר: 1600 ל"י לכל בוחר בישראל. שיותר של 13 מיליון ל"י עבור בחירת כל חברי כנסת.

את הוצאות הביטחון אי-אפשר להוריד, אלא כתוצאה של שינוי מוחלט במדיניות — וגם זה לא בן-לילה. את המיסים אין כימעט איש מעז להציע להעלות בשנת בחירות. את הוצאות המימשל, על מנגנוני המנופחים, שהם פריבאטים של שיטת חלוקת-השלל בין המפלגות, אין ממשלה זו מסוגלת להוריד — למרות שהשר הנוכחי, כמו קודמו, מתריע נגדם.

מה נשאר? גרעון של טיפשים — עד למחרת יום הבחירות. לפני זמננו נהגו להוציא את המדינה להוצאות אכסורד.

גן עדן של טיפשים

להלן נאומנו על הצעת תקציב המדינה: תקציב זה נושא את הכותרת הרישמית של "תקציב מלחמה". למעלה מ-37% מתקציב ענק זה מוקדשים לביטחון. זאת אומרת: כל משפחה בישראל תשלם בשנה הבאה 4500 ל"י לביטחון — כימעט 400 לירות למשפחה לחודש.

ואלו הן רק ההוצאות הישירות. למעשה עולה הביטחון יותר, הרבה יותר. הוא מגיע עד כדי מחצית התקציב.

זוהי העובדה הראשונה, הבולטת, המזעזעת, לגבי תקציב זה. לפני 19 חודשים נחל צה"ל את אחד הנצחונות הגדולים בהיסטוריה החדשה. נצחון שלא היה כדוגמתו בתולדות עמנו. נצחון שהרס תוך שעות את כל צבאות-ערב, אשר איימו על ביטחוננו.

והנה — בשנה השלישית אחרי נצחון מפואר זה ישלם כל אדם בישראל, עבור הביטחון הפיסי של המדינה, כימעט פי שלושה יותר מאשר בשנה אשר לפני נצחון זה.

אנו יושבים ב"גבולות-הביטחון" המהוללים, אשר אבירי-הסיפוח שרים את תפארתם. צבאנו פרוס מקונייטרה עד קנטארה, מן הים עד הירדן. מטוסינו שולטים בשמיים, בשמי המרחב כולו. פרשיר-האחיר שלנו מגיעים לכל מקום, מבירות עד דרום מצרים. ולמרות כל אלה, מצבנו הביטחוני גרוע יותר. לפי כל קנייה-מדינה למדינת מצב ביטחוני — קורבנות הדם ומחירי הכסף — הורע מצבנו הביטחוני פי שניים, ואולי פי שלושה, לעומת המצב שלפני המלחמה. והממשלה האחראית לכל אלה, העומדת על קבר כל התקרה והאשליה שלמחרת המלחמה, מביאה לנו תקציב זה כאילו מצבנו הוא גזירה מידי שמיים, ולא מעשה ידי אדם — גם מעשה ידיה שלה.

היכן החטא הקדמון?

לכן, כבוד היושבראש, ויכוח זה אינו כלכלי בעיקרו. הוא מדיני, הוא ביטחוני. מעולם לא היה תקציב שהוא תוצאה כה מובהקת של פשיטת-רגל מדינית. אם לחפש את החטא הקדמון, המונח ביסוד כישלון מונומנטאלי זה, נמצא אותו בנאומו של דובר הליכוד הלאומי, חבריה-בנסת יוחנן באדר, בוויכוח זה. זוהי ההתבכחשות לזכויותיו של העם הפלסטיני.

(כאן בא הקטע המכיל את תשובתי לשר מנחם בגין ולח"כ יוחנן באדר — תוך כדי קריאות-ביניים נרגזות ובלתי-מובנות של שלושת אנשי חרות שנכחו באולם.)

מדוע השתרבב ויכוח זה בדיון תקציבי? מפני שהוא נוגע במישרין לתקציב המלחמה. להוצאות הביטחון. איבדנו לפני שמונה-עשר חודש הזדמנות היסטורית יחידה במינה, להשכין שלום במעשה דראמטי, לתת כיוון חדש להיסטוריה הישראלית. מדוע? מפני שממשלת הליכוד הלאומי, שהשר בגין הוא דובריה, על דעת כל שריה ללא יוצא מן הכלל, החליטה להתכחש לקיומו, לשאיפתו, ליכוחו של העם הפלסטיני הגר בארץ הזאת, המגדיר עצמו כעם הפלסטיני.

אסתר רזיאל-נאור: חזק ממך אורי אבנרי: כי שם חזק

במדינה

הרפ, נאווי וספיר בבאר-שבע
לא למזכיר המפלגה

הנשאלים היו בדיוק כי האמבארנו שהסיל הגולל והגול על ישראל היה מוצדק ב' החלט.

מפלגות

המנהיגים

במיסדרון

המפלגה הדתית-הלאומית עלולה למצוא את עצמה במצב מוזר ביותר, כאשר תערוך את ועידתה בחודש הבא בבנייני הארץ מה: דווקא מנהיגיה הבולטים לא יהיו צירים. את העניינים ינהלו עסקנים מן ה' שורה השנייה, ואילו המנהיגים הדגולים יצטרפו למשך חוטים במסדרונות. המדובר ב'137 חברי הוועד הפועל של המפלגה, בימי הפועל המזרחי — לפני איחודו עם המזרחי — נהגו לצרף את כל חברי הוועד הפועל כצירים בוועידה — ללא בחירות. אולם אז היה מספרם רק 17. כאשר החליטה ועדת החוקה המפלגתית לקיים ניהול זה גם בוועידה הבאה, ולצרף את חברי הוועד הפועל ל'631 הצירים ה' נבחרים — נתקלה בהתנגדותם הנמרצת של

(המשך ממעמד 12)
לי כי ביקש חופשה ממקום העבודה שלו. היו לו כל מיני רעיונות והם התהפכו ב' עקבות האמבארנו. הוא לא יכול להשלים עם תפקידו ולכן נטל חופשה.
אירגון סוחרי המכוניות המשומשות הטיל יחס סטואלי על מכירת מכוניות ישנות ומתוצרת זרפת. זה יפגע אמנם בישראלים, שהם כיום בעלי מכוניות זרפתיות ויצטר' כו להפסיד כשימכרו אותן, אבל לדעת אפי' רים מוהר, יו"ר סוחרי המכוניות המשוש' שות', זה יפגע ביבוא המכוניות מזרפת. אנחנו שוקלים גם פניה לכל יבואני ה' מכוניות פועלם. רק בניירורק יש 20 אלף סוחרי מכוניות. נבקש מכולם לא לסחור במכוניות זרפתיות.
יאר מילין, בעל בית-מרקחת באילת, החליט לא למכור רפאות מזרפת. ואילו חברת אגו ביטלה הזמנת מכוניות פרו' עבור מנהלי-התנועה שלה ומכוניות סימקה שעמדה להזמין עבור פקחיה-התנועה. סוכ' נ' סימקה בישראל כבר ביטלה הזמנת מכר' ניות מחש' שלא יוכלו למכור.
אבל במישאל בוק שערכו תלמידי כיתה י' מבית-הספר יעל בבתי-ס', בין 372 מ' תושבי בתי-ס', הסתבר כי 9.9 אחוזים מן

נצחון המורה המורדת

סכנת פיצוץ. הצעירים ניסו להכשיל את ההחלטה במרכז המפלגה. הם נכשלו, כאשר מרבית חברי הוועד-הפועל, החברים גם במרכז, הצביעו נגדם. אז פנו לעזרת בית-הדין הרבני האזורי במחוז תל-אביב. כשבוע שעבר קבע בית-הדין: "ההחלטה של מרכז המפלגה והפועל המזרחי, שכל חברי הוועד-הפועל המאוחד והמשותף לשני גורמים אלה יהיו צירים בוועידה הקרובה, בתוקף תפקידם וללא בחירה בבחירות ה' כלליות — אינה כדון ואין לה תוקף". ה'137, שלא העמידו את עצמם לבחירה, רתחו: "אילו ידענו שההחלטה תהיה כזאת — היינו משתתפים בבחירות!"
כדי לחפש מוצא מן הסבך, מינתה ה' הלת המפלגה ועדה בת שיבעה חברים — חברי-הכנסת יצחק רפאל, משה אונג ודני' אל לוי, מרכז המפלגה משה קרוגה, מרכז הוועד-הפועל של הפועל המזרחי אלעזר גואמן, עורך-הדין אברהם מלמד, ונציג חוגי יצעירים עורך-הדין אליהו דיבון. אם לא ימצא במהרה פיתרון לבעיית ה'137, החייבים לכבד את פסק-הדין ה' רבני, עלול הדבר לגרום למשבר חריף, ש' יסכן את קיום הוועידה במועד.

באר-שבע

המזכיר

שנבחר

"אני רוצה ששמואל בראון יבחר למזכיר המפלגה. אתה שומע אותי? שיהיה ברור! אני לא רוצה שום הרפו ושום עניינים. שמוכירות מפא"י תבחר בשמואל בראון. זו היתה שיחה טלפונית שהתנהלה ב'12 לחודש בין פינחס ספיר לבין מזכיר מוע' צת פועלי באר-שבע אורי סבאני. והנה בשבוע שעבר, על אפו ועל חמרו של פינחס ספיר, נבחר דויד הרפו כמזכיר מפא"י בבאר-שבע, ובתור שכזה הוא עומד להיות מזכיר מפלגת העבודה שם. איך זה קרה? לא ברור. לא רק ספיר התנגד להרפו. גם ראש-העיר אליהו נאווי התנגד לו: "אני אצביע נגדו", הוא אמר. "אילו אם אחיה המתנגד היחידי בסיעה. אני לא אתן לו להחזיר את שלטון העדות לבאר-שבע".

לדע' לא מו' ב'ים. לכן זה היה די מפליא, כשב'15 לינואר, בשעת הבחירה, כששאלו מי בעד דויד הרפו, הורמה ידו של נאווי. מה גרם לו לשנות את דעתו? עכשיו כולם לא מרוצים. לא מרוצה ספיר, בוודאי לא מרוצה נאווי, למרות שהוא לחץ את ידי הרפו לאחר הבחירה ואחל מפא"י במפלגת העבודה, רפי' ואחרות' העבודה, על שלא התייעצו איתם לפני ה' בחירה. הרי זה יהיה גם מזכיר שלהם. מן הראוי שישאלו: "הוות דעתם בעניין, אם כי אילו היו שואלים לחות דעתם, היו מצביעים בכמה וכמה ימים בעד הרפו, המתנגד לראש-העירייה, ולא בעד מתחרה, התובך בנאווי."

למכיון שלא התייעצו בהם, הרי ב' ישיבה המשותפת של מזכירות העבודה בבאר-שבע שנערכה בשבוע, קמו אנשי רפי' ואחדות-העבודה לשעבר ועזבו את הישיבה, במנעם את אישור בחירתו של הרפו כמזכיר העבודה בבאר-שבע. (המשך בעמוד 20)

ר' החליטו לתבוע שלוש בתוך ארבע ה' מורות שהשתתפו במסיבת העיתונאים — מכה אמולק, לאה בירנבוים ולאח חלקני — למישפט בבית-הדין הפנימי של הסתד' רות המורים. באשמת פגיעה-לרע' בזון בהסתדרות המורים ובהשמצתה בפומבי. למישפט, שת' צאותיו היו ברורות מראש, לא הסכימו השלוש ללכת. באמצעות עורך-הדין אהרון פפו הגישו בקשה לצור-מניעה לבית-המשפט המחוזי. הגישא התורן, ד"ר יוסף לם, לא הסתיר את אהדתו לשלוש ה' מורות. "אילו הייתי אני, כחבר באיגוד מיקצועי, רואה כיצד דמי-החבר שלי כת' בזובים, הייתי אומר דברים גרועים יותר".

כאשר התלונן פרקליט ההסתדרות, עורך-הדין יצחק ברמה: "ראשי מרכז ההסתדרות המורים אינם עסקנים מיקצועיים אלא מ' רים בעלי ותק רב!" השיב לו לם: "אז שיצאו לפנסיה!" — ונתן צור-מניעה זמני כמבוקש.

בר'מקום הכריז דויד אלוגי — האיש מיספר שניים בהסתדרות המורים אחרי ה' מזכיר הכללי שלום לוי — כי ההסתדרות תעצור על ההחלטה. "אם לא נעצרה", אמר, "יתפרש הדבר כאילו אנו מסכימים שיהיו לנו חברים ללא חובת-מישמעת!" בפסק-דין של שופטי בית-המשפט ה' עליון, ד"ר יואל זוסמן, חיים כהן וד"ר יצחק קיסטר, בו דחו בשבוע שעבר את הערעור, הם קבעו: "הכל יכול היה לבא בשלום על-פי צור-מניעה הזמני, אילו לא הגימוקים אשר ראה הנשיא התורן המלומד לנמק את הצו, ואשר למרבית הצער לא יצאו חן בעיני ההסתדרות המורים."

★ ★ ★

השאיפה: עקרת-הית

את הרגשתה הסבירה השבוע מלכה אמולק בפשטות: "עשיתי שום שחשבוני שעלינו לעשות. ברגע שיצאתי למאבק ידע' תי שאני עלולה להיות מועפת מהסתדרות המורים. אבל זכרתי גב, שכחברת איגוד מיקצועי יש לי זכויות, ולא היה בכוחני לחתור."

מלכה אינה נהנית מהפירסומת הסובבה אותה. "זה רע מאוד", אמרה, "כי מישאיר איך רגיל לזה ולפתע הורקורים מופנה אליך — אחת מהבלבב..."

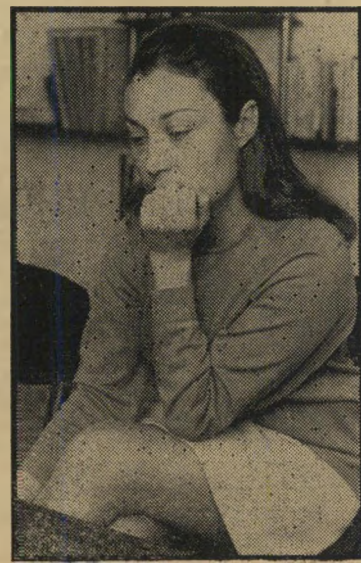
תלמידה, לעומת זאת, היא מרוצים מכ' שמורתם הפכה למפורסמת. אבל הם חש' שים להפריע בשיעוריה, כי כפי שהגיבה בחקירות על ניסיונה של ההסתדרות המורים לכפות מרותה עליה, היא אינה מהססת להגיב בחקירות על הפרעה או אי-ציות. יו' מ'יז' נדעתה ללמוד בשנה הקרובה היסודיים וספרות באוניברסיטה, וכמובן להינשא ולהפוך לעקרת-בית טובה.

שאינה פוחדת ללחום בעקשנות לזכויותיה. מלכה עצמה, ילידת הארץ דור שישי, כבר הספיקה ללחום בעקשנות בימי חייה. כלידה שגולה בשכונת שפירא בתל-אביב, בבית שיוצ' מחסור לא פעם, נאבקה קשות כדי לרכוש את השכלתה. ביום עבודה כ' פקידה, ובערבים למדה בבית-ספר תיכון ערב, עמדה בהצלחה בבחינות הבגרות. אחרי הבגרות המשיכה בסמינר לוינסקי, וכשהפכה למורה שירתה בתפקיד זה גם כצה"ל, בבית-ספר בסבירה. מלכה, הכותבת גם תסכיתים לתוכניות לבתי-הספר בקו-ישראל, אוהבת את מיק' צועה, אליו שאפה כבר בגיל 15. "אמנם בכיתה ח' שאל אותי המורה אם אני רוצה להיות מורה כמוה", הצטחקה, "ובליבי ח' שבתו אז: רק לא זה..."

היא מתגוררת עדיין עם אמה האלמנה, בביתם הישן והמרוחק בצניעות, התקדמה יפה בשבע שנות עבודתה כמורה, משמשת גם כעין סגנית למנהל בית-הספר.

שמיפת-מוח

מ' דכה והמורים שהתלכדו סביבה לא חידשו את מלחמתם בהסתדרות המורים, כל עוד לא דובר על שביטה נוספת. אולם משהוכרזה השביטה השנייה, שנימי שכה יום שלם, יצאו לפעולה. הם ערכו מסיבת עיתונאים, טענו כי במישאל שנערך בינתיים בקרב ציבור המורים, היו 16 אחוז נגד קיום שביטה — ובכל זאת קויימה. עתה נרעשו אנשי מרכז ההסתדרות המורים.

די יום מגיעה לבית-ספר יסודי ברמלה מורה צעירה, נמוכה ולבושה בפשטות. היא ניכנסת לכיתה ו' בה היא משמשת כמחנכת, ומלמדת את הילדים גיאוגרפיה, היסטוריה, תנ"ך ועברית. לא רבים מאלה שרואים אותה כבואה ובצאתה יודעים, כי לפני זמן קצר לימדה מלכה אמולק (27) את הציבור בישראל שיעור באומץ אורח: היא העזה למרוד באירגון הכללי-כול הקרוי ההסתדרות המורים. העזה — וניצחה.

כי כשבוע שעבר זכתה מלכה בניצחון חותך על ההסתדרות המורים. בית-המישפט העליון אסר על ההסתדרות המורים להעמיד את מלכה ועוד שתי מורות, לדין פנימי.

הסברה הרצודית

ה' כל התחיל כשהחל המאבק על ה' הרפורמה בכיסנה התיכון, סיפרה השבוע מלכה אמולק, "כאשר עסקני הסתד' רות המורים יצרו בציבור רושם כאילו כל המורים בישראל מתנגדים להנהגת הרפורמה, וזה לו היה ניכון. במקום שיציגו את שתי העמדות, בעד ונגד, בפני ציבור המורים, שהוא ציבור אינטלקטואלי וחושב, ויניחו לו לשפוט, נעשתה ההסברה בצורה חרדודית, שזיכרה נגד הרפורמה בלבד. כל זמן שעסקני ההסתדרות המורים לא נקטו בנשק השביטה, לא ראתה מלכה סיבה לעשות פומבי לרעיונותיה. אולם כשהוחלט על קיום שביטה אזרה, ראתה בכך חריגה מסמכויותיהם כאיגוד מיקצועי. היא אירגנה את המורים בבית-הספר למסור גילוי-דעת, שפורסם ביום שביטת-האזהרה, בו הסתייגו משימוש בנשק השביטה, תבעו הסברה נאור' תה, דרצודית, קראו למישר החינוך ש' יסביר את עמדתו, ותבעו מישאל בקרב ה' מורים שיכריע בעד או נגד. הרפורמה, אז לא חששו עדיין זיקני ההסתדרות המורים מפני גילוי ההתמרדות, היו בטוחים כי יצליחו לזכא אותה במהירות. מורי בית' הספר הוזמנו לישיבה עם נציגי ההסתדרות. לישיבה הופיעו עסקנים מקומיים של ההסתדרות המורים, שטענו כי הם מוועזעים ממעשנו", סיפרה מלכה. "הם גם הודיעו לנו שהם רואים בכך שערווריה, וניסו לל' חוץ עלינו שנחזור בנו. בהצבעה בין ה' מורים העלו חרס, למרות שכמה מורים שקודם היו בעד גילוי-הדעת, עתה נימנעו. החלטתי שזהו אבסורד, שמורה לא יכול להביע את דעתו בקול רם. שלחתי למער' כות העיתונים מיכתבים, בהם ביקשתי מאלה אשר אינם פוחדים לומר בגלוי את דעתם, להתקשר איתי, וכך נוצרה קבוצה שהלכה ונ גדלה, עד שמנתה 50 פעילים, ומאחוריהם כמה מאות מורים התומכים ברעיון."

★ ★ ★
"מורה? רק זה לא!"

ה' הפכה בתו של הברלון יוסף אמו' לק' לבהיגה של קבוצת אנשים אמיצים.

• עלי' מיצוות המפלגה, אין פונים ל' עזרת בתי-מישפט מפלגתיים, כי אם רבניים.

מלכה אמולק
הקצה — וניצחה

קלשניקוב

סיפורו האישי של העולה החדש מרוסיה שגוייס בניגוד לרצונו לצה"ל והשתתף בפשיטה על נמל התעופה בביירות

ד"ר חבר קלשניקוב עולה לישראל
מברית המועצות ביוני 67, הוא עשה זאת בדרך ארוכה ומסוכנת — דרך סוריה ומצרים. כיום, שנה וחצי מאז הגיע לארץ, אין לו שום סיבה להתאונן. הוא נקלט יפה. מתייחסים אליו באהבה גדולה למרות שהוא נתין סובייטי.

כמו כל עולה חדש גייסו גם אותו לצה"ל. הוא אפילו השתתף בפשיטת צה"ל על נמל התעופה של ביירות, כפי שאפשר לראות בבירור בתמונה שצולמה (למעלה משמאל) על ידי חיילי צה"ל בקיל הפשיטה. כי גוספודין קלשניקוב אינו אלא רובה-הסער הרוסי (AK-54), שהפך אחד מכלי הנשק האהודים ביותר על חיילי צה"ל.

מרביתם אומנם להזכיר אותו בהקשר עם פעולות החבלנים הערביים, הנתפסים תמיד כשורבי קלשניקוב בידיהם או ליד גחיותיהם. אבל באותה מידה שהוא מקובל בקרב ארגונייה הטרור, הוא מקובל על חיילי צה"ל. ההיכרות הראשונה עימו היתה במלחמת ששת הימים. הקלשניקוב היה אז רובה הי שירות הסטנדרטי בחילות מצרים, סוריה ועיראק. המחשנית המקומרת שלו, משקלו הקל (ארבעה וחצי קילו עם מחסנית מליאה) ואורכו, שאינו עולה על אורך תת-מקלע (87 ס"מ), משכו מיד את עיניהם של לוחמי צה"ל, שרבים מהם אימצו אותו עוד בי מלחמה כנשק אישי.

החבר קלשניקוב משנתקע בישורא

600 כדור (20 מחסניות) בדקה. באופן מעשי, ניתן לירות בו בשעת קרב עד שלוש מחסניות בדקה.

הקלשניקוב מופיע בכמה צורות: עם קת עץ ועם קת מתקפלת. וניתן גם להצמיד לו כידון. אבל מה שעושה אותו מיוחד במינו הן תכונות אחרות שלו. ספר סגן אבי קצין חימוש בצה"ל: "זהו כלי נפלא. המכונה הפשוט של כלי הופך אותו לכלי יעיל. אפשר להריק מחסנית בלחיצת הדק אחת. בה שחשוב יותר — לא צריך כימעת להשקיע בו טיפול. זוהי הסיבה שצידו בו את הצבא המצרי שהוא בעל רמת תחזוקה נמוכה מאוד.

כיום על ידי התעשייה הצבאית בישראל.

כל צבא שאף לספק לחייליו נשק אישי שיהיה מבורך בסגולות הבאות: נוחות בשיא, קצב אש מהיר, אמינות וסבילות בתנאי אחזקה קשים. נראה שמכל כלי הנשק המצויים בצבאות העולם, הקלשניקוב הוא הרובה העונה ביותר על דרישות אלה. למעשה אין הקלשניקוב המצאה רוסית כלל וכלל. הוא מבוסס על רובה-הסער הגרמני MP-44 והמהנדס הלנינגרדי קלשניקוב רק פיתח אותו והביאו לדרגת השכלול של היום.

הקלשניקוב מוזן במחסנית המכילה 30 כדורים בקליבר המקובל של 7.62 מ"מ. קליעיהם הם קצרים יותר כיאלה המקובלים ברובים אחרים. הטחח היעיל שלו הוא 800 מטר וקצב האש התיאורטי שלו הוא

וחרסינה, רובי קלשניקוב מצופים זהב ו כסף, או בצבע השמן הטבעי שלהם. מה הפך את הקלשניקוב לאהוד ופופולרי?

צריך להאמין ברובה

הנשק האישי היה מתמיד עקב אכילס הפרובלמטי של כל חייל בכל צבא. אין לוחם שישכח את הרגע בו עמד מול אויבו, לחץ על ההדק וכלי-הנשק שלו איכזב: מעצורים ותקלות בתפעול כל-הנשק בתנאי קרב, כשאין אפשרות לשמור על נקיונו ולשמנו, הם מהבעיות שאפילו מדינה טכנולוגית כמו ארצות-הברית לא הצליחה להתגבר עליהם. בצה"ל משמש כרובה-השירות האישי הי רובה-המיטען פ. נ., פטנט בלגי המיוצר

אחרי המלחמה היה הקלשניקוב המוכרת המבוקשת ביותר. אנשי המילואים לקחו אותו לבתייהם כדי להראותו לאשה ולילדים. רובם החזירוהו בעקבות מבצע איסוף השלל. אך בבתים רבים בתל-אביב עדיין ניתן לראות בסלונים מפוארים, בין כלי בדולח

אין

תקלות בכלל

תכונותיו הבולטות הן מבנה פשוט, קצב אש גבוה, חוסר מוחלט של תקלות בשעת ההפעלה. אפשר לירות בו לירות מבלי שיהיה אף פעם מעצור. הקנה שלו מצופה בכרום וזה מעניק לו אורך חיים ארוך מהמקובל. זהו רובה דו-תכליתי: ניתן להשתמש בו כרובה-סער וכתת-מקלע ללוחמה בשטח בנוי או בתעלות.

העדר התקלות שבו נובע משיטת הייצור של הרוסים. הייצור אינו מדויק בכוחה תחילה. הטולראנטים (הסיבילות) שהרוסים נותנים לכלי הן גדולות יותר. משום כך כאשר הכלי מתכלך, ונכנסים בו חול, אבק או בוץ, זה לא ישפיע עליו בכלל. יש בקלשניקוב רק חסרון אחד. אם כי תיצאה מתאונה מתקלקל אחד הולכים הנ עים שבו, לא ניתן לר-לישי יאחר. כל אחד מהחלקים — איתו הרובה, ונושא את אית מסבך כידידי של הרובה. אבל זהו חסרון קל ערך בהשחאה ליתרונות. במלחמת-ששת-הימים נפלי בידי צה"ל כמויות גדולות של רובי קלשניקוב.

ואם התאזרה קלשניקוב בישראל ונקלט בה, זוהי תרומה נוספת של ברית-המועצות

זהו פירוס טכני של רובה קלשניקוב פפי שפורסם עליידי הסירים (ראו כתובת בערבית בקצח חעליון הימני של ברמה הסורית

בתעלה קצין ישראלי משתכשך בי מיתעלת-טואק, כשהוא מחי זית וזינו עי כירוב-מבצר פנוני בלשונות

בין מסגרות, מסוויות, וגריוח, בגבול יפו, יוצרת רותי האופנה

ישראלים, לפאריס, על חשבונם. הם פתחו בפניה את שעריהם של 25 בתי-אופנה יד-עם, שחרי התיכונן והגיונה שלהם הם בבחינת קודש-קודשים, שזר אינו מורשה להתקרב אליהם.

תגלית האופנה הישראלית, כפי שכינה אותה הצרפתים, אינה נערת-זוהר ואינה מנהלת גם בית-אופנה ברחוב דיוגנוף. היא צעירה צנועה, העובדת 20 שעות ביממה, ויוצרת את מיטב דגמי האופנה של ישראל בבית-מלאכה קטן ברחוב אבולפיה בדרום תל-אביב, בין מסגרות, מסוויות וגריוח.

★ ★ ★

ציירת הנחשים

הזו אותה בית בי נולדה וגדלה רותי. לאביה, מאיר שרר, היתה נגריה באותו בניין בגבעת-הרצל, שהיה בזמנו הגבול בין תל-אביב הקטנה ובין יפו. האב היה נשק בהגנה והבית היה אחד ממחסני הנשק הנסתרים של ההגנה.

במלחמת העצמאות התקין האב פחי בריזל משורייני על החלונות, אבל את ילדיו לא פינה מן הבית. את ילדותה זוכרת רותי כאילו גדלה במחתרת. את-ר"כ למדה בי גימנסיה הרצליה, זכתה ב-1952 בפרס ראשון בתחרות בינלאומית לציור-ילדים שנערכה מטעם אונסק"ו.

ההורים רצו שילדיהם ירכשו מיקצועות מועילים. הם פתחו מפני האפשרות שיהפכו לאמנים. יהושע שרר, אחיה הבכור של רותי, הלך ללמוד משפטים. רותי נסעה את הגימנסיה כדי ללמוד בסמינר-הקיבוצים ולהפוך למורה.

בצבא שירתה כסמלת-סעד בחיל-האוויר, אך את מרבית זמנה בילתה בציור. תחביבה היה לצוד שרצים כמו טאואט או נחשים, כדי לשמר אותם אחר-כך בפורמאלין.

כשהשתחררה, היתה רותי מורה למיני-צורות הטבע והגיאוגרפיה בבית-ספר ע"ש אחד-העם בתל-אביב. עד שיום בהיר אחד הכירה תייר אוסטרלי, ג'ון מייקל הווארד, שהיה מבוגר ממנה ב-12 שנים ובעל עסק לצרכי צילום ופנינים במלבורן.

היא נישאה לו, היגרה עימו לאוסטרליה,

אופנה בי

המראה השקוף | אן טוכמאיר מדגימה חולצה שקופה, מעשה-יד יד של האופנאית רות הווארד. רותי עומדת לייצר חולצות שקופות בכל הגוונים. בתמונה במרכז נראית אן מדגימה שמלה באורך מלא, גם היא שקופה.

אופנת, "המראה השקוף" אינה עוד משהו דמיוני ומטורף. רותי הווארד, אופנאית תל-אביבית צעירה (29), עומדת להפוך אותה למיצרן עממי השווה לכל נפש. בבוטיק החדש שלה, אותו היא ע"מדת לפתוח בימים הקרובים ברחוב אלנבי, תוכל כל אשה ישראלית בעלת נתונים מתאימים, לבחור לה את המראה השקוף ה-הולם אותה: חולצות שקופות בכוניט וב-גזרות שונות, שמלות ערב שקופות, חלי-פות הארחה שקופות. ואלה, שיש להן מה להסתיר, יוכלו ללבוש את המראה השקוף בתוספת נוצות או רקמות כהסתאה.

"זה כבר לא משהו חדש ונוער", אומרת רותי, "זאת כבר אופנה הקיימת ומקובלת מהחורף שעבר. אפשר למצוא אותה בכל עיתון אופנה המכבד את עצמו".

שמה של רותי הווארד אינו נפוץ אולי כל-כך בישראל. אבל בפאריס, בין יצרני האופנה הנודעים כמוויס אברבנאל, מוריס אנטואנט, מכס ליברטי וז'אן מאטי, היא נחשבת לכישרון הגדול ביותר שצמח אי-פעם בישראל בתחום האופנה.

הצרפתים גילו אותה כשביקרו בישראל לרגל שבוע-האופנה הישראלי האחרון. רותי לא הציגה בתצוגה הרשמית. אבל דגמי-ההוצגו בתצוגה מיסחרית באחד מחדרי מלון הילטון. שבו את ליבם. כשישמעו שהיא המתכננת והמבצעת של יצירה רותיה, לא האמינו למישמע אוזניהם. היא הוזמנה על-ידי יצרני האופנה הצרפתים, שבאו לייצג למתכנני האופנה הישראלית.

הולצה רוסית | שקופה, כפי שהתפרסמה על שער ירחון האופנה מנרמני סטרה, שי-סורכו שער: אופנה אינה חלבה כמו שאירוסיתח אינה פורנוגרפיה. האופנה היא חלצה רוסית.

בשכונה | ברחוב אבולפיה בגבעת-הרצל, מדגימה אן טוכמאיר חולצה שקופה.

ד את אוכנת החברה הגבוהה

ילדה לו שם בת ואת זמנה העבירה בעי קר בלימוד מיקצועות האופנה אצל אחת, מאדאם ליטוואן. לפני שבע שנים, כשראתה שבעלה אינו מתכוון להגשים את הבטחתו ולחזור להשתקע בישראל, גטלה את ילדה, ברתה עימה לארץ. רק אחרי שנים של מאבקים הצליחה לקבל גט מבעלה.

כשנפטר אבי המשפחה, שכרה רותי די רה ליד שדרות ח'ן בצפון תל-אביב, והע' בירה לשם את אמה כדי לשחררה מהדיכ' און שאפף את הבית הישן. שם, מבלי ש' תדע עד היום איך קרה הדבר, הפכה ל' אופנאית. "יתכן שאת הקליינטית הראשונה שלי רכשתי באיוו מסיבה", היא נזכרת. "מישהי בטח ניגשה אלי ואמרה: אינו שמלה יפה? מה, באמת? תפרת אותה כי עצמך? אולי את מוכנה לתפור גם ליו? " תוך זמן קצר פשטה השמועה על יצי' רות האופנה של רותי. נשות סביון וצפון תל-אביב צבאו לפיתחה.

הביטחון העצמי חור אל רותי. היא חו' רה לבית אביה ברחוב אבולעפיה, ובכוחות עצמה הפכה חלק מן הנגריה הנטושה ל' מתפרה ולבית תצוגה ומכירה. המקום לא הרחיק את הלקוחות. להיפך. נוף הגרוטאות שמסביב העניק ליצירותיה מימד שאינו קיים בקוביות הבטון של צפון תל-אביב.

היום רותי הווארד היא אחת מיצרניות האופנה העמוסות ביותר בארץ. מירצה ו' דימונה אינם יודעים ליאות. היא מסוגלת להכין 80 דגמים לקולקציה, ויצירותיה נמ' כרות גם בפאריס ובדרום-אפריקה. אחת המפורסמות שביצירותיה היא שמלת ה' מיני-מקסי — מיני מלפנים ומקסי מאחור. הגיזורה הקמורה בחלק הקדמי מעוטרת ב' המון כפתורים נוצצים.

"זה הצליח משום שזאת שמלה פראקי טית", היא אומרת בהומור, "לא צריך להפ' שט את הבחורה. ב'זוגה יכול להגיע אליה דרך השמלה לכל מקום, ואת הזמן הוא יכול להעביר במישחק בכפתורים." בגיל 29, עומדת הסינדרלה של האופנה הישראלית בתחילת דרכה. עוד ישמעו עליה, והמראה השקוף שהיא עומדת להח' דיר לישראל, הוא רק ההתחלה.

ר'טוש אחרון
הנגריה של אביה, משלימה

האחרון של יצירת האופנה אשר מדגימה הדוגמנית אן טוכמאייר. החליפה, מורכבת מחצאית מיני קצרצרה, וחולצה העשויה מעניבה ענקית שבמרכזו בד שקוף, דרכו נראה חזה של אן.

בחדר התצוגה שלה, אותו בנתה בסו' ידיה במקום בו עמדה פעם האופנאית רותי הווארד את המראה

גדונוטאות

ענין של הרגל

לדעת האופנאים יתרגלו הנשים לאופנת השקופות כשש שחן התרגלו למיני. אן טוכמאייר, בחולצת חשקופה, סבורה: "חשאלח איננה, חאם זח אפסר'ד' אלא — חאם אני יכולח לחרשות לעצמי'."

יופי של ענק
הכשיטיש מושיכיש תשומת-לג כשחם מופיעים עלינ' חולצת שקופה, כמו הענק בתמונה, בה לובשת חזוגמנית חרמנית חולצת בצמארון מאו.

פנה חשקופה יעילח נס לכנדי' אטח יכולח לחירות בח חדורה רח זו שפורסמח בשבועון שטרן.

הפרסומקול האלא של שיחת המשוררת הפלסטינית עם דיין שניאט יהודים? מה פתאום!?

פדואה מוקאן

מה שהיה נתן אלתרמן עבור הישוב היהודי מתקופת חמנדס, מחנה כיום הפי שוררת בת שכס, פדואה מוקאן לפלסטיניס בכל פזוררת. הרחקה הנצחית (41), פירסמה עד כה חמישה קובצי שירה, שהופצו בכל ארצות ערב. לפני חודשים מספר, כאשר נפגשה בביתה עם שריהביטחון משה דיין, לפי יומתו של דיין, חזרו הכל לשמוע על תוכן הפגישה.

דיין, נאמן להבטחתו לפדואה, לא פירסם את תוכן השיחה. גם המשוררת עצמה מילאה פיה מים. ראש עיריית שכס, חמדי כנען, שנכח בשיחה, השמיע רק רמזים על תוכנה. לפני שבועות מספר שהתה פדואה ב"קהיר ואף נפגשה עם עמ נשיא מצרים. בי עיקבות ביקור זה פירסם השבועון המצרי רזו אליוסוף פרסומקול מלא של השיחה בינה לבין דיין. להלן הוא מובא כלשונו:

דיין: מדוע את שונאת יהודים?
פדואה: אני? מה פתאום? אני לא שונאת יהודים, כשם שאיני שונאת כל עדה אחרת שהיא. אבל אני שונאת כובשים.

דיין: מוטב שתהיי גלוית לב ותודי שאת שונאת אותנו. שיריך תורגמו לעברית. אפשר לחשוש את השנאה שבהם מכל פרק ופרק. כל שיר יש בו כדי ליצור עשירה מדאניס. אז מה את רוצה מכל זה?
פדואה: או מה מטרתך, לדעתך? אני מצלה בכתב מה שאני חשה בליבי ומה שחשתי בניצמי. ראיתי את יפו שהפכה לעיר חרבות. ראיתי גם את מעשיכם עם נשים וקפ. לוא היה הדבר הזה קורה איתכם, האם הייתם שוכחים?

דיין: תאמיני לי שאני מעריך אותך מאוד. אל תתפלאי לשמוע שאני מאחל עלי יתו משרים כמך. אבל נודע לי שאת מוכבת שרים בהם את מסיתה נגדנו. לדעתי לוא היינו במקומכם היינו עושים אותו דבר. אך מה היה הסוף מכל זה? פדואה מנענעת בראשה ואינה פוצה פה.

דיין: מה יהיו התוצאות? האם לא חשבת מה יהיו תוצאות המפך ההסתה נגדנו? שיהי זה אינה מובילה לפיתרון כל-שהו ועליכם למצוא דרך אחרת.

פדואה: אם כך, או עליכם תחילה לסגת מארצותינו. ייתכן שזו היא הדרך.
דיין: נסיגה, נסיגה... כאילו רק המר לח הזאת לבדה נותרה בשפה הערבית. איך

ניסוג בו בזמן שהערבים אינם נכונים לחיי תור כלשהו? נאצר נסע מייד אחרי המלחמה לחרטום וכפה שם את השפעתו על מדינות ערב כדי שיימנעו משיחות או הכרה ביש-ראל. הוא לא מסכים לתת חופש מעבר או לפיתרון הבעיה תוך שיחות שלום.
פדואה: אך עבד-אלנאצר הסכים להתייחס לבעיה ולפתור את הבעיה. הוא לא שאתם רוצים שלום לבעיה. הבעיה היא שאתם רוצים שלום תוך גילת אר-מתנו בכוח והכרה בתוצאות התוקפנות.
דיין: איך אתם יודעים מה אנחנו רוצים כל זמן שאתם מסרבים לשבת איתנו לשולחן אחד לשיחות?

★ ★ ★
ישראל קטנה ובטוחה

פדואה: איך אפשר להגיע לשיחות שלום כשכך אחד ממשיך בתוקפנותו נגד הצד השני? בניאנוש יכולים לשוחח ולהתייחס על נושאים השניים במחלוקת. אך נסיגה מאדמה גוולה הינה זכות שאין חול-קים עליה. הצעדים לשלום מתחילים בנסיגה.

הפרסומקול האלא של שיחת המשוררת הפלסטינית עם דיין שניאט יהודים? מה פתאום!?

דיין: העיקר, וחשוב מאוד שאת תדעי זאת, ויידעו זאת כל הערבים, שאיני מאלה הקוראים להתפשטות ישראל. אני מאמין אמונה שלמה ברעיונות בן-גוריון וחכמתו. על כן אני מאמין כמוהו שישראל קטנה אך בטוחה, טובה אלף מונים מישראל גדולה אך הנמצאת בסכנת חיסול.

בנען: מה כהנתך בדיוק כשאמרת, יש-ראל קטנה אך בטוחה?
דיין: על נקודה זו אנו רוצים משא ומתן. אנחנו מוכנים להיות גמישים הרבה יותר ממה שאתם חושבים.

פדואה: עד איזה גבול? האם עד להחזרת הפליטים לבתיהם?

דיין: בחדאי שלא. הרשו לי להיות גלוי לב ומציאותי. האם יישאר משהו מ"מדינתנו אם נחזיר את הפליטים לבתיהם? הרי שובם של הפליטים פירושו אי-קיום ישראל. אך עם זאת אפשר להיות גמישים גם בנושא זה. נניח שנחזיר עשרה אחוז מהם, ובתנאי שאנחנו נבחר מי יחזור... אני מבין מדוע מסרבים הערבים לשבת איתנו היום. הם פשוט רואים את ההצעות לפיתרון ממבט של היום בלבד. הם אינם רואים את אפשרות המינוח אשר ייתכן ויבוא בעתיד בין ישראל ובין... (כאן הופרע דיין על-ידי חמדי כנען). בעבר נוצרו תנאים לשיחות יהודי-ערבי. כאשר יסתיימו מעשי-האיבה ויתחילו החיים המעורבים יחד צד דור חדש מאוחד ודומה.

פדואה: זה יכול היה להיות ב"1948. זה קרה בעת שישבו בפלסטין בניה. אך לאחר שבניה גורשו ממנה ובאו זרים במ"קומם, מכל המינים ומכל הסוגים, אז איזה איחוד יכול להיות?

דיין: האם את חושבת שאין סיכוי?
פדואה: חיקתה כאלה אינן יכולות לצמוח באדמה שרוחתה את דם בניה.
דיין: כך מדברים הקיצונים. האמת היא שישנן הזדמנויות רבות בהן אפשר להגיע אל הפיתרון היחיד, אפילו אם נעזוב רגע את גירסת האיחוד. יש בינו הצעות אחרות אשר יש בהן כדי לשכנע את הערבים. אני מתכוון בדרך של משא-ומתן. אך הצרה היא עמדת נאצר.

פדואה: נאצר הסכים להחלטת מועצת הביטחון וזה די בו כדי להוכיח שלא יהיה מיכשול בדרך לפיתרון. בעת שתסיגו נתי חיל לדון בעניין הפיתרון הכולל של בעיית פלסטין.

דיין: את מסננת את עמדת נאצר...
פדואה: בגלל שהיא עמדת העולם הערבי כולו. אתם משלים את עמדתם כשאתם חושבים שהוא כופה את עמדתו על אחרים. הוא עומד כך מתוך רצון העולם הערבי כולו. הוא ישנה את עמדתו רק בעת שהעולם הערבי ירצה זאת.
דיין: אני פאסימי מאוד. (כאן קם דיין והשיחה הסתיימה).

סמורונים

קאמפוס או קמפ?

גדרות הרשת המקיפות את הקאמפוס יתוקנו ויתוקנו. יבנו מספר שערות שיהיו נקודות-ביקורת לנכנסים לאוניברסיטה. רכב העובדים והסטודנטים יסומן בסימון מיוחד. עשרות סטודנטים יועסקו בתפקיד של שומרים ובדוקים, וכל אדם שירצה להיכנס לאוניברסיטה חייב יהיה לעבור ביקורת. אלה הם חלק מן הסדורים החדשים העומים להפוך את פני האוניברסיטה העברית בירושלים למתחזצת מבוצר. יעודם הוא מגיעת מעשי-הבלה אפסריים.

מה גרם לכך ש"18 חודשים אחרי מלחמת ששת-הימים, נזכרו לדאוג לסידורי-הביטחון באוניברסיטה העברית? האם התקבלה איני-פורמציה שהמטרה הבאה של החבלנים היא האוניברסיטה העברית, או שמכתבי-האיום שקיבלו סטודנטים ערבים מן הגדה ומזרח-ירושלים, גרמו להנחית חשומות חלב לי-ביטחון באוניברסיטה העברית?
בורות ביטחון: מבחינה דוברי-האויבר-סיטה, גירא שמים: "זה לא נכון שסידורי-הביטחון הם כה טריים. מאז המלחמה הכניסו כל מיני סידורי-ביטחון, כמו רכז כל ה"תיקים סטודנטים שוכחים לפעמים ובדיקת תם. בורות-ביטחון ברחבי הקמפוס להשלכת חומרי-נפץ ליתוכם".
בעיה אחת שתמצא את פיתרונה ב"סידורים החדשים היא בעיית התעסוקה של

הסטודנטים. עשרות סטודנטים יועסקו ב"תפקיד השמירה, בשכר של 2.50 ל"ש לשעה. גם חלק מבעיות הביגוד שלהם יפתור. הם ילבשו מדים מיוחדים, שיירכשו על-ידי האוניברסיטה העברית.

הסידורים החדשים התקבלו ברגשות מעורבים על-ידי הסטודנטים והפרופסורים. אמר הסטודנט לכלכלה מאיר יעיש (22): "אני מבין את הצורך הביטחוני בסידורים אלה. יכול להיות שנוכל להתגבר ולהסתייג דר על כל ההגבלות, אבל מה שמדאיג אותי ועומד לנגד עיני היא האזהרה של פרופסור לייבוז'ין שאם המצב ימשך כך אני עשויים להפוך למדינת ש. ב. היום רק כמה עשרות סטודנטים יפכו לשוטרים, אך מי יודע מה יהיה מחר?"

אירגונים הבונים ההרוסים

בירושלים המיוחדת, בחלקה המערבי, עמד בית קטן, שבו ישבו משך עשרות שנים אנשים ודיברו על שלום ועל אחוה. הוא הוקם בשנת 1924, על-ידי הלישכה המרכזית של הבונים החופשיים. 650 חבי ריו הערבים היו מתאספים בו, מנסים לחקור ולהבין, בכנות וביישוב דעת, את הבעיות הקשות של האזור ושל העולם בכלל.

מאז מלחמת העצמאות היה מעין הסכם בלתי כתוב, שעל הבית הבורד, שנשאר בשטח ההפקר, להישאר על תילו. הוא היה מין סמל אחרון לי שלום שאינו.

מוגריבי

הוא עמד עשרים שנה בשטח ההפקר, וכל הכדורים והפגזים שזעזעו בין שני הצדדים דילגו עליו. אבל את מלחמת ששת-הימים הוא לא הצליח לעבור בשלום. הוא נהרס, על כל מיתקניו עתיקי הימים, על כל ה"כפרים שבו והימים מכים בעלי הערך ההיסטורי שלו. זה קורה במלחמות.

דוגמה סימבולית. 650 חברי מיסדר הבונים החופשיים שהיו בירושלים המיוזרת נעזרו רק 30, וה"30 הללו רוצים להמשיך במסורת האחוה של תנועת ה"אחים הבינלאומית, ולצדף גם ישראלים. "רצינו קודם כל למצוא הסדר לתיקון הבית, להחזיר אותו לשמוש הקודם. זה היה מין סמל, סמל שנחרב, וצריך לבנות אותו מחדש", אומר לופתי מוגריבי, איש הסניף. "פנינו לחברים בירושלים המערבית. בית. הם ביקרו אצלנו, וקבעו שהתיקון יעלה כ"15 אלף לירות, ובוה נגמר העניין. "החשבונוט שלנו בבנקים הוקפאו, אין באפשרותנו להשיג את הכסף הדרוש ל"תיקון. קיינינו שהבית יתוקן לפחות בצורה זמנית על-ידי שלטונות ישראל, בעזרת חברי המיסדר הישראליים, והדבר לא יצא. "אנחנו, הבונים החופשיים בכל העולם, וגם בירושלים המיוחדת, דוגלים בשלום בבית זה היינו שוב יכולים להיפגש. יהיו יום, מוסלמים ונוצרים, כאחים. מה שדרוש הוא מחוזה קטנה יחסית, כדי להשיג זאת. זה עלול ויכול לתת דוגמא לכך ש"אנחנו מסוגלים להיות ביחד, ללא מלחמה". בינתיים נשארה הדוגמא הזאת סמלית מאוד. בבית הקטן, ההרוס בחלקו, נפתח בר ממדרגה רביעית, ואנשי המיסדר נצלו בים מכך עד עמקי נשמתם. "זה פיצע בכל הערכים בהם דוגלים חברי המיסדר בעולם."

פשעים

כשלא הולך

יום שחור עבר על ארבעה שודדים אל-מונים בליל-שבת השבוע. באשר פנו, לא הולחנו לשים את ידם על שום פדיון ראוי לשמו, אף-על-פי שרק סנטימטרים מעטים הספיקו בינם לבין חצי מיליון לירות. מגדל פסקל (56), השומר הממושקף של איזור התעשייה באשדוד, הכניס את הפתק שלו לשעון-ההקרה של מנגנון-האזעקה ב"מלשטת 'הלומי' אשדוד בשעה 9 בערב. אחר כך המשיך בסיבובו הרגיל על אופניו. ב"11.30 הגיע שוב אל מלשטת 'הלומי' (חמשש בעמוד 24)

במדינה

(חמשש מעמוד 16)
מה שחשבו יותר הוא התקדים שנקבע בכארישבע: סניף העבודה שם הוא הסניף הראשון שהעז להמרות בגלוי את פיו של מוכרי העבודה, סינחנס ספיר, ולהגיד "לא" בצורה כה חד-משמעית.

בראות המגפה הצהובה

חיסה האדומה הפכה לחיסה הצהובה. ב"שבועות האחרונים נפלו עשרים חיפאיים רבים למישכב. לאחר שחללו בצהבה, זה החל כשלפתע, בלי כל אזהרה מוקדמת, החלה להכות מחלת הצהבה בממדים שאינם נודעו קודם לכן.
תעניין החל בסקולטה לארכיטקטורה של חסכניון, הנימצאת בבנין הישן של הסניף ניון, בהדרגה. כזה אחר זה חלו עשרה מחלמדי הסקולטה. והסטרות, הגברת נצרי, בריפמן נפלו למישכב גם 47 מחלמדי ביים לטכנאים בשטח. שלדי חסכניון, חזבר עורר חשי בלב החולים הנועמים, ובלב הברואים שחששו ש"אף הם מועמדים לצהבה. הם שצרו כי מקור הצהבה מצוי בפגות של חסכניון בהדרגה. ב"שמתי לב כי מרבית החולים הם תל-מדי השנים הראשונות, המרכים לאכול בפגותה", אמר אחד "הצהובים", רון כולצק (21). תלמיד קורס ב"ב. כחלמדי השנים הגבוהות הצהבה כמעט ולא פגעה."

מיליון אמריקאי ניסה לפתח ייצוא יינות 'ישראל' והכסיד 400 אלף דולאר

כך נגרם עיכוב של חמישה חודשים בהתחלת השיווק. אולם התקלה השנייה הייתה חמורה הרבה יותר. בוב הזמין מישראל שלושה סוגי יינות: לבן, רוזה ואדום. את היין הפיץ לסיטונאים בכל רחבי ארה"ב. לא עבר זמן רב ולמשרדי חברתו החלו להגיע טלפונים: "איזה יין שלחת לנו?" הקונים האמריקאים החלו לקנות את יין נצרת. היין הלבן ויין הרוזה היו מצויינים. ביין האדום התגלתה תופעה מוזרה. מספר רב: "פתחת בקבוק אחד וטעמנו אותו — הוא היה נהדר. פתחת בקבוק שני של יין אדום והוא היה מצויין. פתחת בקבוק שלישי והיית נותן בבלילה".

הסתבר כי חלק מהיין האדום שנשלח היה מקולקל ובלתי ראוי לשתיה. עד היום לא נודעה הסיבה לכך. נראה שבתהליך הפיץ טור של היין ביקבי אלעזר נעשתה שגיאה שגרמה לקילקול, מבלי שאיש הבחין בכך. התוצאה הייתה קסטרופה מוחלטת. היין לקוחות החזירו את היינות לסיטונאים. אלה דרשו מבוב לקחת את הסחורה חזרה. הוא ניסה להמציא בערים אחרות, אבל שם חזר אותו סיפור. אי אפשר היה לדעת איזה בקבוק מכיל יין מקולקל מבלי לפתחו. בוב קיבל מניסיון לעשות מאמצים נואשים כדי לשחק את היין. הוא שיכנע את הקארטל קאשינג לשלוח בקבוקי יין נצרת ל-300 כמרים ונוצרים בארצות-הברית עם מכתב המלצה אישי, בו צויין כי מכירת היין תסייע לכנסיה. כשזה לא עזר הוריד בוב את מחיר היין. דבר לא עזר. הקתולים האדוקים ביותר לא היו מוכנים לשותות יין נצרת שטעמו גרוע.

הכמושה מתכחשת

לפי הערכתו הפסידה חברתו עד כה 400 אלף דולאר בעסקה זו, שיש להשקיע בקניית היינות, בפירסומם, בשיווק, באריזה ובתמלוגים לכנסיה. בוב השלים עם ההפסד. הוא אינו מתלונן על כך. הוא רואה בו חלק מתרומתו למדינה. זה שייצוא היינות הישראלי לארצות-הברית נכשל — זה הפסדה של מדינת-ישראל.

מה שפוגע בו הוא יחסה של ממשלת ישראל אליו. בזמנו הובטחה לו סובסידיה של 15 אלף דולאר לייצוא של 300 אלף דולאר. עד כה ייצא בוב בשווי של 180 אלף דולאר, אבל ממשלת-ישראל אינה מוכנה לשלם לו את הסובסידיה ביחס מתאים. 9000 הדולאר שבבקש בוב ממשלת-ישראל לא יקלו על ההפסד של חברתו. אבל הוא רוצה להראות לשותפיו שממשלת-ישראל מקיימת לפחות את התחייבותה. משרד המסחר והתעשייה מסרב להכיר ב"התחייבות".

"במידה והיה מייצא מעבר לסכום ש"הוסכם עלינו", אמר השבוע דובר המשרד, "היה מקבל סובסידיה יחסית. אבל לא התחייבנו לשלם סובסידיה על ייצוא של פחות מ-300 אלף דולאר. אנחנו יודעים שהייצוא נכשל בגלל נסיבות שלא היו תלויות בו, ואנחנו עוד בודקים מה אפשר לעי-

כשלונו המוחלט של עסק היינות.

המכס עוקב אחר המכתבים

כשהגיע היין לארצות-הברית ועמדו להתחיל בשיווק, הסתבר פתאום כי המכתבים האישיים של האב רודולף לצרכנים בארצות-הברית לא הגיעו ליעדם. הם עמדו להשלח מנצרת ודואר-ישראל אף הכין חותמת מיוחדת לכבוד המאורע.

בוב החל לברר מה קרה למכתבים, שכן בלעדיתם לא יכול היה להתחיל בשיווק היין. אז הסתבר לו כי המכתבים, שנשלחו בחבילות מארצות-הברית לישראל, כדי לשלם חס בדואר מנצרת חזרה לארצות-הברית,

כי יסכימו לתת את שמם ליין שיוצר ביקר בים אחרים בישראל. את הרשות לכך היה עליו לקבל מהאב לאו רודולף, ראש המסדר הבנדקטיני בישראל, אל, האחראי גם לכנסיית הדורמיציון שב"הרציון. רודולף, כומר גרמני, שבזמן הנאצי צים נרדף וגורש על-ידיהם, שהה אז בי ארצות-הברית. אחרי שנה של משאומתן הצליח קימלמן לשכנע את רודולף לתת את שם המנזר הבנדקטיני כשם לליין הישראלי.

הרבנים התנגדו

אחרי שהייתה בידו הסכמת הבנדקטינים, חזר קימלמן לארץ כדי לחפש

ב קבוק היין היה מתורדר ומפתה. צורתו הייתה משונה מכל המקובל בתעשיית היינות הישראלית. התחיות הצבעוניות שעליו, הכריזו כי זהו יין נצרת, העשוי ביקבי הנזירים הבנדקטינים, שבמנזר טבתה. בבקשה, טעם מן היין האדום הזה. אמר בוב קימלמן, מגדולי סוחר היינות של ארצות-הברית, ומוג מהבבקבוק אל תוך כוסית. הטעם קרב את הכוסית אל פיו ומיד הרחיק אותה כשהבעת בחילה על פניו. "מה זה יין?" שאל בבהלה. מהנזול האדום שבתוך הכוסית נוף ריח בלתי נעים. מי שהיה מסוגל להתגבר על הריח ולטעם עומ את היין, היה מכחין מיד שטעמו מר-חמצץ — משהו שאינו הולך ביחד עם טעמו של יין שולחני אדום.

טעמו של היין היה מריר שבעתיים בחיכו של בוב קימלמן. כי יין זה גרם לו להפסד של כ-400 אלף דולאר. הנזק למדינת-ישראל היה גדול לאין שיעור. בריחו המבחיל של היין האדום התנדף סיכוי מבטיח להפוך את תעשיית היינות הישראלית לאחד מענפי הייצוא הגדולים ביותר של ישראל.

יין מעירו של ישו

סיפורו של היין המר מתחיל לפני כשש שנים, כאשר בשנת 1963 הגיע בוב קימלמן לביקורו הראשון בישראל. בוב הוא אחת הדמויות הידועות של החברה כחאשינגטון. בצעירותו היה שחקן ורקדן, היה בן-יוגו של פרד אסטיר בשורה ארוכה של מופעי ריקוד וסרטים.

לעסקי היינות נכנס בוב, יהודי וציוני, מעסקי המגביית-היהודית-המאוחדת, עוד לפני 30 שנה. תחילה עבד בחברת היינות הגדולה סיגורס ולפני כעשר שנים רכש חברת יינות לעצמו. לאחרונה הוא נמנה על בעלי חברת זיקוק והפצת היינות פרמונט, שהיא בעלת מבשלות במרילנד, נמנית על הגדולות שבחברות האמריקאיות העוסקות בשיווק וסקי, יינות ושפניה מכל העולם.

כאשר הגיע בוב לראשונה לארץ הוא התעניין כמובן בנעשה בתעשיית היינות הישראלית. הוא הבחין מיד כי מרבית ייצוא היינות הישראלי מתבסס על קונים יהודים בחו"ל, שאינם שתיינים גדולים, אך קונים יינות כשרים מארץ-הקודש להבדלה בשבת או לפסח.

החש המסחרי של בוב, שהפך אותו כי ארצות-הברית לאחד המצליחים בסוחר יינות, רמז לו כי ליין הישראלי יש אפשרות יות בלתי מנוצלות, העשויות להפוך אותו לאחד ממוצרי הייצוא העיקריים של ישראל — שוק הצרכנים הנוצריים בארצות-הברית, שיכבדו בוודאי לשתות את היין ששתה ישו הנוצרי על פני כל יין אחר.

אלא שלשם כך היה יידהייצוא הישראלי חייב לשאת זהות נוצרית מובהקת. בוב לא ביזבז את זמנו. הוא החל בהגשמת רעיונו. הוא גילה כי הנזירים הבנדקטינים שבמנזר טבתה על חוף הכינרת מייצרים ביקב פרטי יין מושלם. אלא שהכמויות שהם מייצרים הן מבוטלות. משום כך ניסה בוב לשכנעם

של מייסטר בוב

את היין המתאים לייצוא. היפנו אותו לביקב אלעזר בבנימינה, אשר בבעלות בנק ישראל בריסניה. כאן החלו הקשיים האמיתיים. הרב של בנימינה לא היה מוכן שייצרו ביקב יין-נסך המיועד לנוצרים. גם חלק מבעלי יקבי אלעזר, שהם דתיים, התנגדו לרעיון.

היו עוד אלף ואחד מכשולים בדרך להגשמת הרעיון. אבל בוב קימלמן התגבר על כולם. לא עשיתי את זה רק בשביל להגדיר את הייצוא הישראלי ולעזור לישראל, הוא מודה, וזאת נראתה לי אפשרות נהדרת להרוויח כסף.

הוא הזמין בפורטוגל בקבוקים מיוחדים בעלי עיצוב אמנותי, עשויים מזכוכית ירוקת, שכמותה לא ניתן לייצר בישראל. הוא הדפיס תחיות מיוחדות. הוא הכין 3 מיליון מכתבים אישיים חתומים בידי האב רודולף, אותם עמד לשלוח לקלוחות הקתוליים וה פוטנציאלים בארצות-הברית. הוא השקיע 25 אלף דולאר ברכישת כתובות של נמענים ברחבי ארצות-הברית.

אחרי שלוש שנים של התרוצצויות והכנה הושלמו כל ההכנות. קימלמן הפקיד ערבות בנקאית על סך 250 אלף דולאר עבור היין שהזמין אצל אלעזר. ומשלוח ראשון של 300 אלף בקבוקי יין, המיועדים לצרכנים הנוצריים בארה"ב, יצא מנמל חיפה לארה"ב. באו תהלה שורה של תקלות שגרמה ל-

ההוכחה

אליהו האמריקאי בוב קימלמן מחזיק בידו ב-

התחליף

פועלות יקבי אלעזר בבנימינה אורזות יין בבקבוקים מתוצרת פורטוגל שנועדו לייצא את יין נצרת לקלוחות נוצרים בארצות-הברית. לאחר מה שקרה בארצות-הברית שונו עתה התחיות שעל הבקבוקים והוא משווק למקומות אחרים.

עוכבו עלידי שלטונות-המכס הישראליים. "השתגענו? מדוע אתם מעכבים את היין מכתבים?" שאל בוב את אנשי המכס. התשובה הייתה אופיינית לביורוקרטיה הישראלית. "חשבנו שתמסעפות מיועדות לי משלוח בתוך ישראל, ולכן הן חייבות כי מכס" השיבו אנשי המכס.

שות בשבילו בהתחשב בנסיבות. ביקבי אלעזר הופתעו לשמוע את סיפורו של בוב. "מה באמת?" אמר יהודה ברקאי, ממנהלי הייצור במפעל. "אני לא מבין כי יינות, אבל היין ישנו עוד אצלנו ואפשר לסעוד אותו. חוץ מזה אני לא יודע אם קימלמן שילם בעד היין הזה."

קולנוע

סרטים

הבעל

הקיים

הלידה הבוגרנית (אסתר, תל-אביב; צרפת) זהו סרט חשוב מאין כמוהו. הוא מראה לישראלים שהם לא בודדים בעולם. שלא רק בארץ עושים סרטי-בינהוגיני, אלא גם בעולם, במעצמה אדירה כמו צרפת. רק שבסרטי-בינהוגיני הצרפתים יש מה שאין בארץ. יש מלחמה; איכשהו היא תמיד נכבדת לשם. כי ללוש הכנים אותה לסרט שלו; ויש ים, גם כן לפי ללוש.

ויש שם אשה מחומצנת, עם אף מנותח (כריסטיאן מינולי). השוכבת בלילה במיטה משותפת עם בעלה הישן, ונוכרת אף הוא אמר לה: "ההרגשה שאני אוהב אותך נותנת בי את התחושה שאני קיים". ואיך הוא אמר לה: "כשאני פוקח את עיני, ורואה אותך, אני מרגיש שאני קיים".

כמו כן היא נוכרת איך הוא היה רך אליה פעם, בהתחלה, ואיך הוא א-י לא מרגיש שהיא קימת עכשיו. כשהיא נוכרת בזה בפעם החמישים ושבע, אין כוח לשאת את זה יותר. ומי שקם ויוצא באותו רגע מהאולם לא יודע מה הסוף. יתכן שהסוף לא דומה כלל להתחלה. מי יודע.

סטודנטים

כמה זה יכול להיות פשוט ויפה. אם הולכים עם מצלמה ביד, מצלמים סטודנטים, שואלים אותם שאלות כמו: מדוע בארץ לא מורדים. במה הם עוסקים, מה מעניין אותם? עקיבא ברקין, בסרטו הקצר הסטודנטים, המוצג בקולנוע אסתר, לא סמך על הסטודנטים. הוא עצמו כתב להם את התשובות שלהם, יחד עם התסריטאי, תשובות מתחכמות, מרגיזות, כמו השאלות.

"מדוע אתם לא מורדים?" שואל המראיין בקול רדיופוני, והסטודנט משיב בקול לא פחות מנופח: "למרוד? נגד מה?" והמראיין עונה לו: "לא חשוב נגד מה. העיקר למרוד". ואז המצלמה מצלמת פיתאום דיסקוסק, ומישהו צועק: "עזוב עם השאלות שלך! תן לרקוד!" מלא משמעות. לא? עקיבא ברקין בוזאי לא שמע כמה הרבה השמעות יש לדברים טבעיים בלתי-מוזיפים.

עוד דוגמה: הקול הרדיופוני שואל: מדוע אתם לא יוצאים לרחובות, כמו בכל הדי-עולמים? והסטודנט קורא את התשובה שניתנה לו: "אנחנו כן יוצאים, לקולנוע. לדיסקוסק". מצחיק מאוד.

וכמו הדיאלוגים, ככה גם הבימוי, מלאכותי, מתחכם, מלא המור וזל וגם, ורק תחילת הסרט, המראה הפגנות-סטודנטים בעולם, מעניינת. אבל זאת לא אשמת הבמאי.

כוכבים

סטיות

בצמרת

"תמיד חלמתי על זה", אומר ריצ'ארד ברטון, "כבר שנים. והנה סוף-סוף הגעתי לזה. אז ברור שאני שמח".

למה הוא הגיע? להיות הומריסט-כסואליסט, בסרטו של סטנלי דונן, המבוסס על מחזהו של שארל דוגר, המדרגות.

פעם חשבת להציע ללורנס אוליבייה לשחק איתי בזה, אבל זה לא יצא. והנה לפני זמן מה בא אלי סטנלי דונן ואמר לי: אתה בטח תחשוב שאני מטורף לגמרי, אבל הייתי רוצה להציע לך לשחק את ההומוריסט-כסואל במחזה. הוא אמר שהוא מבין שבשבילי, שתמיד שיחקתי את הגבר, הדון ז'ואן, זה יהיה קשה והוא התפלא מייד.

אחרי כן הלך סטנלי דונן דרסק האריסון, ושאל אותו מה דעתו להיות ההומריסט-כסואל השני, רקס האריסון הסכים. "אני מוכן", הוא אמר, "אבל בתנאי שבן-הזוג שלי יהיה מפורסם כמוני. אני לא רוצה סיריניס". כשאמר לו שכן הזוג הוא ברטון, הוא הסכים מייד.

לכן, בעתיד הלא רחוק, אפשר יהיה לראות את שני הגברים הגבריים הללו מנהלים חיי-משפחה כשרים, מה שיגרם בודאי להמוני המעריצים שלהם לרצות לחקות אותם. זה לא מאגי אותי, מודה ברטון, "אני עוסק באמנות. לא בבקציות של מעריצים".

חפיסת השוער

כך החלה המהומה במשחק בין הכוח ומכבי שעריים. הכדור נבעט בדקה ה-90 לעבר שער הכוח. שוער הכוח, מיכאל קדוש (במרכז) ניסה לזנק לעברו, אולם נעצר באופן בלתי-חוקי עליידי עזרי לוי.

המיגרש ברמת-גן, לפני שהספיק לשרוק לסיום המישחק, כשאחריו שוערים עזרים צופים חמומי-מוח. "בן-זונה!" "נחסל אותך!" "נקרע אותך לחתיכות!" — אלה היו רק חלק מועקות-הקרב של ההמון.

בעקבות המתפרעים, רץ גוש אדם נוסף, שהיה מורכב מכדורגלני הכוח ועסקני הי-קבוצה, אשר ניסו בכל כוחם לעצור בעד הפרעים. אלא שהשופט נפל בידיהם של אוהדי הקבוצה, מאחורי אחד השערים עצרו אותו, המטירו עליו מסר של מכות, עד ש-שחקני הכוח הצליחו לחלצו, גם כשהובילו אותו לתוך חדר-ההלבשה, נאלץ זוהר להישאר אר כלוא שם כשלושת רבעי שעה. הוא רעד מהיסטריה בפנים עד ששימורות משר-טרה מוגברים הצליחו לחלצו.

כבכל התפרעות, לא חסרה למשתוללים סיבה, שלנעתם, הצדיקה את התפרצותם.

סיפר אחד המתפרעים: "זה המלוכלך הזה שהכניס לנו את הדם לראש. המישחק ניגמר. עברו 90 דקות והתוצאה הייתה 0:1 לטובת הכוח. אבל השופט הזה, במקום לשרוק לסיום המישחק, התחשק לו פתאום אום להאריך אותו בשתי דקות. פתאום היה קרן ליד שער הכוח. קדוש, השוער של הכוח, קפץ באוויר כדי להפוס את הכדור."

להרוג את השופט!

כדורגלני שעריים מקפצים משמחה לאחר שהצליחו להשחת את תוצאת המישחק ל-1:0 בדיוק בדקה ה-90.

צהלת הנצחון

להרוג את השופט! זו היתה הי-סיסמה שפשטה לאחרונה במיגרשי הכדורגל בארץ. צעקו אותה במלוא גרון פירחחים ובני-טובים, אנשי-עסקים מיושבים בדעתם ועסקנים, בערים הגדולות ובמושבות נידחות. תוך חודש אחד הגיעה האלר-מות במיגרשי הכדורגל בארץ לשיא שה-ספורט הישראלי לא ידע כמותו.

מעט מועיר מקציר החרוש האחרון:

● במישחק בין הפועל יהוד וביה"ר רמלה בליגה א', הוכה השופט יעקב פינס ונזקק לאישפוז בבית-חולים. הוא ניצל מ-גורל גרוע יותר אחרי שאחד מכדורגלני יהוד הגן עליו כשבדיו משור ענק. ● בסיום המישחק בין הפועל מחנה-יהודה ומכבי פתח-תקווה, התנפל צופה על השופט אלפרד אנקורי, היכהו עד זוב דם. ● ברמת-דוד נמלט השופט מידי קהל משולח יצרים, נתפס והפך קורבן של מע-שה-ליני' המוני, נזקק לאישפוז בבית-חולים. ההתפרעות ההמונית, שהוכיחה את חר-סר-האונים של ההתאחדות לכדורגל לה-ש-חלט על מעשי הבריונות במיגרשים, הגיעה לשיאה השבוע, במישחק הליגה הלאומית בין הכוח רמת-גן לבין מכבי שעריים.

★ ★ ★

השופט כוכב בשער

השופט הכדורגל מימון זוהר נראה כאחוז אמוק. הוא היה חיוור כסיד, שיניו נקשו, ידיו רעדו, וקולו נחנק בגרו-נו. עיניו התרוצצו בבהלה כאילו הוא מצ-פה למחלומה נוספת שתרד על ראשו. דקות אחדות קודם לכן ניסה זוהר להציל את עורו, הוא פתח בריצה מבוהלת ממרכז

בתוך השער שוכב מנן הכוח, חיסדאי, ידיו לראשו והוא ממרר בבכי. ניתן לראות בתמונה את אחוזי הכוח חוזעמים, מאחר והשופט לא הגיב על העבירה וחם מתחילים לפרוע לחורג

שחקני מכוח לאחר הבקעת שערים. בתמונה נראה סמי שאולי פשהוא מלים את פניו בידיו ובוכה, לידו שרוע על הארץ דני הפטל.

בכיה לשבוע

הבריחה הגדולה

לפני שהספיק לשרוק לסיום המישחק, ראה השופט מימון זוהר את אוהדי הכוח מתפרצים לעברו, ופתח בריצה מבוהלת, כדי לחמוק מזעמם הגואה. זוהר (משמאל, במדים שחורים) נראה נט

כשהוא זועק מפחד, כשמאחוריו מנסים שחקני הכוח ועסקני הקבוצה לעצור בעד ההמון המסתולל. שתרע את דמו של השופט. אחרי שהצליח להתחמק איכשהו ממכיו, הסתגר השופט מימון זוהר בחזר ההלבשה בשולי המיגרש — עד שחולץ משם על-ידי המשטרה.

מכות לתוקף

התוקף (בסודר עם פסים) שהיכה את השופט (בתמונה מימין) נתפס בידי שחקני הכוח מיכאל קדוש וצבי פרקש, שחשו לעזרתו של השופט המוכה, היכרוה עד זוב דם על שחבט בשופט מימון זוהר.

מכות לשופט

מאחורי רשת השער תפסו בריונים את השופט מימון זוהר והחלו לחבוט בו. בתמונה (משמאל) נראה גבו של השופט המתכופף כשהמהלומות ניחתות על ראשו, ואנשי הכוח מפרידים בינו לבין התוקף.

אבל אחד מהשחקנים של שעריים תפס אר-תו בגוף, ככה חיבק אותו כמו אריה, כדי שקדוש לא יוכל לקפוץ. והשופט הזה, במ-קום לשרוק פאול, שרק לגול, או מה הוא חושב, שזה יעבור לו בשקט?

אמבולנס כבד מישחק

רם במיגרש אחר אירעה השבת הת-פרעות חמורה. הפעם היו מעורבים בה כדורגלנים של שתי קבוצות צמרת בליגה א'. היה זה במישחק שנערך בין הפועל מרמורק למכבי רמת-עמידר. כמו בהתפר-עות בליגה הלאומית, היו אלה גם הפעם קבוצות של שכונות רמת-גן ורחובות. בדקה ה-73, כשהתוצאה היתה 0:0, בלם יהושע לוי, בלם מרמורק, את חלוץ צמידר ליאון קונסטנטינובסקי שלא כחוק. ליאון לא נשאר חייב, החזיר מהלומות ללוי ופצע אותו. כאן התפתחה תגרה המונית, כשנוטלים בה חלק כדורגלני שתי הקבוצות. היה זה אות הסתערות לאוהדים, שדילגו מעל הגדרות, הצטרפו לתיגרה ההמונית. שופט המישחק, מרכוס עזיאל, שרק ב-מצב זה לסיום המישחק, למרות שהוא עצ-מו לא היה הפעם קורבן להתנפלות. אפילו באיצטדיון בלומפילד המגודר ו-בעל סידורי-הבטיחות, עמד להתחולל מחזה דומה. היה זה בסיום המישחק בין הפועל תל-אביב והפועל כפר-סבא (1:1). לאורך כל המישחק גרם שיפוטו של השופט נפת-לי איתן, שהיה רצוף שגיאות, להתמרמרותו של הקהל, שביטא אותה בזריקת תפוזים ובקבוקים על השופט. כשהסתיים המישחק, הסתער הקהל לעבר השופט, איים לעשות בו שפטים, למולו, הגנו עליו הסדרנים.

הטרור במיגרשי הכדורגל, המתגבר מ-שבוע לשבוע, היה בבחינת אות אזהרה ל-עסקני ההתאחדות. אם לא ינקטו מיד ב-צעדי חירום נמצים ובעונשים מרתיעים, לא רחוק היום בו יהיו האמבולנסים ציוד

בעיטה בכרצוף

תמונה שצולמה השבת במישחק שנערך בליגה א' בין הפועל

שתי הקבוצות, שגרמה להפסקת המישחק. בתמונה נראים שחקני שתי הקבוצות, עומדים זה מול זה, כשמבטי זעם בעיניהם,

במדינה

(המשך מעמוד 20)

אשדוד. אלא שהפעם לא הספיק להכניס שום פתק. ארבעה גברים, פניהם רעולים בצעפים, הסריעו בעדו. מספר השומר הי קשיש בעברית עילגת, מתובלת באדיש: "הם השכיבו אותי על האדמה. שניים היה להם אקדחים. הם שמו לי עליי רגל ראש. אמרו לי: שתוק אם אתה רוצה לחיות. קשרו לי חבל על הידיים והרגליים. גם על העיניים שמו לי מטפחת. שכבתי על הגב ולא ראיתי כלום. הם נכנסו למלששה וכל פעם היו מתחלפים מי שמו על".

"שכבתי ככה איזה שעותיים וחצי והם עובדים בפנים. דחק לי הם לא עשו כלום. אחד שאל אותי אפילו אם לא קר לי ואם אני בסדר. אני כל הזמן אמרתי להם — פה אין שום דבר. אין כסף. תלכו לדואר. אבל הם לא שמעו. אחר כך הם פתחו לי קצת את החבל ואמרו לי: שלא תדון מפה עוד שעה, אחרת תמות!"

כשרונות זרים. בתוך המלששה ניסו הארבעה לפרוץ את הקופה לאחר שניתקו את כל מנגנוני האזעקה בעשותם קצר בי שערן הבקרה המרכזי. הם עשו זאת בעזרת מכשירי ריתוך והמישה מיכלי גז, אותם גנבו ממסגריה סמוכה למלששה, וממסגריה נוספת שפרצו בשכונת התקווה בתל-אביב. אבל לאחר שעבדו על הקופה כשעתיים וחצי, נוכחו לדעת שלא יוכלו לה. "זו קופה בנויה בתוך קיר של בטון מזויין. עובי הדלת שלה 40 ס"מ של פלדה מחורשלת. אנחנו מוכרחים קופה כזאת. במלששה יש יום-יום ולילה לילה יהלומים בי מאות אלפי לירות", הסביר מרדכי לוי, מנהל העבודה במלששה שנפרצה.

השודדים המתוסכלים יצאו לבלות חמם בתחנת הדלק זו הסמוכה למלששה, ובמסעדה סמוכה. מספר אליהו בן-אבו (37), טוען ושומר בבניין אגד הסמוך:

"בערך ב-3 בלילה שמעתי קול של מי צוק. יצאתי וראיתי שארבעה טיפוסים שברו את החלון הגדול של המסעדה בתחנה. התחמתי ישר לרוץ למשטרה והודעתי להם. עזותי, כפי הנראה, אינה המדויקת בי יותר, כי ההודעה נתקבלה במשטרה בשעה 4 לפנות-בוקר בלבד. לוברי החוקרים יש להניח שבן-אבו חיכה שהשודדים יעזבו את השטח ורק אז יצא להוציק את המשי. שרה. מספר מספר תחנת אשדוד, מפקח בצלאל לינהרד, המנהל את החקירה:

"ההודעה שנתקבלה היתה על התפרצות למסעדה. עוד לא ידענו שום דבר על נסיון השוד במלששה. כך שגם לא ייחסנו לזה את החשיבות הנכונה. אלא שכשהגיעה הי גידת למקום ונפגשה עם השומר מגדל ססקל, ידענו שזה עסק רציני. הוריתי מיד על הקמת מחסומים ארציים. אבל זה היה כבר תוך איבוד זמן יקר של כ-45 דקות. אחרי שעותיים שהמחסומים לא נתנו שום תוצאה — הוריתי להסיר אותם."

"זאת עבודה רצינית מאוד. כפי הנראה של טיפוסים מנוסים מתל-אביב. לנו, באשדוד, עוד אין, כישרונות כאלה וזו הי פעם הראשונה שמנסים, להרים כאן קופה". אחרי שנכשלו במלששה, ניסו השודדים, כאמור, את מזלם במסעדה של תחנת הי דלק. שמואל צוקר (53), יהודי מזוקן וכבד סבר, שחבר את המסעדה מבעל התחנה, מתלונן: "הם שברו לי חלון קרמי גדול ולקחו לי את כל הסיגריות האמריקאיות, שלושה בקבוקי ויסקי וקצת שוקולד". פדיון קצת עלוב לשודדים ששמו עיניהם על יהלומים בחצי מיליון לירות.

אין ראיות. אבל לא רק את הקופה הכבדה של המלששה לא הצליחו המיקצוץ גים מתל-אביב לפצח. אפילו על הכספת העלובה שבמשרד תחנת הדלק — שבה היו רק מספר מיסמכים — לא הצליחו להתגבר.

מי שנערך למצוד היו אנשי מדור הבי לוש המרכזי של משטרת תל-אביב. כי היתה זו עבודה "חתומה" ממש עלידי אנשי הכנופיות התל-אביביות הרציניות. לעת-עתה נוטים אנשי המדור לייחס את הביצוע בשיהמול לכנופיות התחנה המרי כוית, ששמות חבריה אסורים לעת-עתה בפירסום.

במעשה עצמו חזו רק שני עדים, ואיש מהם אינו מסוגל לזהות את השודדים בי ודאות (ידוע רק שאחד היה גבוה ובריא, שני היה נמוך ובריא ולשלישי קול נשי במיקצת). את כל העבודה — מכשירי הי ריתוך והבלונים — השאירו הפורצים בי מקום ההתפרצות. שלל אין בכלל. התוצאה הכללית היא — אין במה להיתפס מבחינת ראיות מוחשיות.

פולר סלבי

בלא מזומנים!

CANDY

ובמחירים מוזלים

"קנדי" המשוכללת במכוונת הכביסה. בעלת המוניטין הבינלאומי - כולה שלך ללא תשלום במזומנים! שיטת מכירה מהפכנית של פרידמן לתועלתך ולנוחיותך!

רגם מצוין - שרות נאמן

להשיג בבתי המסחר המוסמכים של

פרידמן

בחיפה

ביום שני 27 בינואר, בשעה 8.30 בערב, במלון "ישראל", רחוב מרגלית 4 (ליד קפה פת), יתקיים דיון על הנושא:

האם לרוץ להסתדרות?

בהשתתפות חבר ההנהלה

אלכס מפנים

תלוש זה שווה כסף!!

לפי סידור מיוחד בין חברת "הד ארצי" לבין מערכת "העולם הזה" תוכל לרכוש את התקליט הסנסציוני החדש (ארץ-נגן) שהוקלט בפסטיבל הקצב הישראלי 1968 בלירה אחת פחות ממחירו בחנויות. הגש את התלוש הזה בכל חנות תקליטים בארץ במשך חודש אחד, עד 22/2/69, ותוכה בהנחה.

אנשים

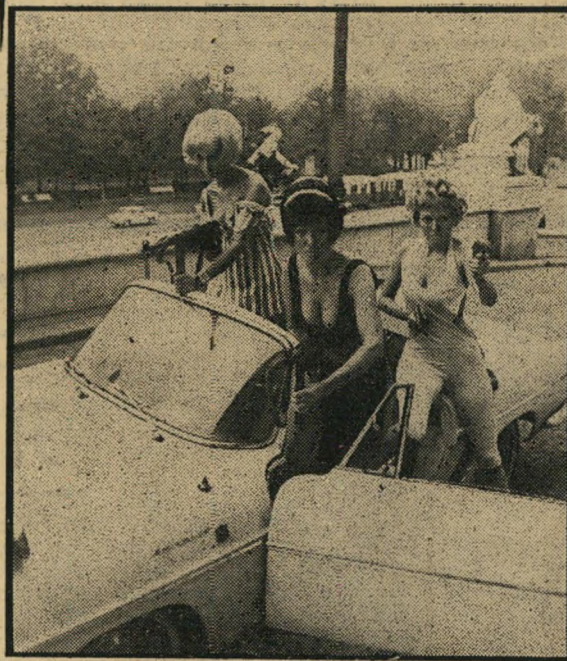
אשכול

בקילינט

כשרואינה השבוע יעל דיין עליונה אמרן יעקב אנגלמן בגליציה, היא הזכירה פעמים את העולם הזה. פעם אחת נשאלה לזכותה על הפירסומים השונים ב"מתרגלים לזה" בפעם השנייה נשאלה כי צד היא מגיבה להשמצות המתפרסמות מדי פעם על משפחת דיין בעיתונים. תגובת יעל דיין, שקוצצה מהשידור בידי מנהלי גלי צה"ל: "העולם הזה מחסן". ● בסיפור משעשע נזכר השבוע מוכתר עין-הוד "צ'ה ממכוש". בומנו, לפני שנים מספר, שהיה ממכוש בסאריס בחברת נועה אשכנזי, בתו של ראש-הממשלה לוי אשכול, שהיה באותה תקופה שר-האוצר בממשלת ישראל. יום אחד, כשאשכול בא לביקור בפאריס, החליטו נועה ואיציה ללכת לבקר במלונן המפואר, כדי לנצל את ההזדמנות ולעשות אמבטיה. הם הגיעו למלון, שאלו על אשכול, נועה עלתה לחדרו ואילו איציה המתין בכניסה. ראה אותו השוער וחשד בו שהוא סרסור לדבר עבירה. קרן השוער לאיציה ואמר לו: "תפסתם קליינט שמן היום, האז?" כל התייכום ביקרו, בחדאי, איפסם בפאריס. אבל לא כולם הסתכלו מן קרוב בבנייניה. על כל פנים, ח"כ יוסף סרלין דיבר השבוע בפאריס נגד ההחלטה שנתקבלה בארמון שבשאנו אליזה, וחזר על כך ח"כ אברהם טיאר. אולם "ארמון אליזה", בו שוכן הנשיא שארל דה-גול, אינו בשירות שאנו אליזה, אלא במרחק כמה מאות מטרים מהן. סרלין גם דיבר בלטה על "שדרות אליזה", כנראה מתוך ההנחה כי המילה הצרפתית "אליזה" היא תרגום שם הנביא העיברי. אולם אליזה הוא, במיתולוגיה האירופית, גורגן. ● ואיך לו השר מנחם בגין, הבקי בכל אלה

ההסתערות על הכנסת

מה היה קורה בכנסת הישראלית, לוא יום אחד היתה עוצרת מכונת בפתח הבניין, מתוכה היו מזנקות שלוש בחורות עירומות למחצה, ופותחות באש מתת-מקלעים ואקדחים לעבר הבניין קרוב לתדאי שמרבית חברי-הכנסת הישראלים היו מחמיצים את החזיון, כיוון שהם שמעו לבקר בבניין הכנסת, בשעת הישיבות.

מגיעות דכיר הכנסת

מתפרצות לאולם הישיבות

לחברי הכנסת האוסטרית, שהם יותר ממושמעים מעמיתיהם הישראלים, אין זו שאלה היפוטטית בלבד. זה באמת קרה להם. מכונת ספורט פתוחה דחרה אל מדרגות בניין הפארלמנט הוינאי, מתוכה זינקו שלוש חתיכות חסופות וידו לעבר הבניין. איש לא נפגע, כי הכדורים היו חסרי קליעים.

למה מחברי הפארלמנט הזעיקו את המשטרה. אבל זו צחקה להם בפנים. היא ידעה מראש שהמדובר בחסרת סרט בשם **טריסמאן ואיוולדה**, בבימויו של הבמאי האוסטרי הצעיר פרנץ פלנברג, שהוא קומדיית רגול אשר עלילתה מתרחשת סביב בניין הכנסת האוסטרית.

דברי העיתונות, הקיבוץ יצא להלנה רון מהאף, לכן נסעה ללמוד בשחיין ומיד החלה לקצור הצלחה. עכשיו רק נשאר לגלות מי היא באמת הלנה רון?

פסוקי השבוע

● **השבועון הסאטירי הצרפתי "לה-קאנר"**, על האמברגו של דה-גול: "זו ניקמת גולית בדויד".

● **הסמטריקאן עמוס קינן**: "הטרגדיה של ישראל כיום היא שהגניוס הישראלי האמיתי הוא תורת המלחמה".

● **הפיזמונאי חיים חפר**: "יש אפשרות לעשות שלום עם הערבים. אבל בתנאי אחד: שזה"ל יוכל לעשות פעולת תגמול אחת בחודש".

עולם כבר מפרסמים את תמונתיה ואת חולדותיה. זוהי **הלנה רון**, ישראלית בת 19, הלימדת בשחיין. היא עומדת לשחק לצידם של **דיאננה ריג** ו**ג'ורג' לנזבי** בסרט הריגול החדש בשירות החשאי של הוד מלכותה. לגנבי הוא כידוע ממלא מקור מו של **שון קונרי** בגיימס בונד. כאשר הפיעה תמונתה של הלנה רון בעיתונות האירופית, הופיעה מתחת הכותרת: פצצת מין ישראלית לצידו של גיימס בונד. ל

האלוף טל

מלחמת-ששת-הימים, אשר הוכיחה את בכורתו של חיל-השריון כחיל מבקיע ומכריע, לא סימנה את קרב היוקרה הפנימי, המתנהל בצה"ל בין חובשי הכומות הש"חורות לבין חובשי הכומות האדומות. למרות שהצנחנים לא הופעלו ככוח מוצ"נח במלחמה, הרי חלקם בפעולות התגמול שבוצעו לאחר המלחמה, השאיר את הילת הכומתה האדומה בעינה. יתרוש של הצנחנים נשאר בכך שהם חיל מתנדבים, בעוד גייסות-השריון אינם בנויים על התנדבות. בכל מיפוש של שחורים ואדומים אפשר לשמוע פקיצות חדות.

● **מסוקים** זה דבר טוב, אמר לא מכבר אחד ממפקדי השריון, אבל אני לא מאמין בכלי שיש לו רק מנוף אחד.

● **שריון זה חיל מצויין**, אמר אחד ממפקדי הצנחנים, אבל להיות סגור בקופסאות זה לא רצוני, בכלל לא רצוני.

ניסה לשחזר לתקן את דברי חבר סיעתו **יוחנן באדר**, כשהו התחיל לדבר על "תקציב גרעיני", בהתכחדו לתקציב גרעיני. אולי סבר באדר, בתהיכרתו, כי הגרעין הוא הגורם לגרעין.

דיין

כמתאבק

בעצרת של תלמידי שמיניות אשר נערכה בשבוע שעבר כהיכל התרבות בתל-אביב, הוגשו לאורח הערב, שרהביטחון **מושח דיין**, שאלות בכתב. רוב השאלות היו ב"נושא האמברגו הצרפתי. תוך כדי עיון ב"שאלות, אמר דיין: "אני מחפש את השאלה הקלה ביותר ואני לא מוצא אותה". אבל לאחר עיון נוסף בסידרת השאלות, בחר לפתוח באחרונה שבה, שנישאלה עליו **עדינה דיין** מהגיוסניה סוקולוב-לאור. "אני חושב שאשתף-פעולה רק עם עדינה דיין" — הכריז דיין לקול צחוקם של הגימיוניסטים. ● באותו ערב הודה דיין כי אינו מאמין שמיסלגתו תציב אותו כמועמד לראשות-הממשלה. "גם לא איאבק על מקומי", הוסיף כשנשאל אם יאבק יחד עם תומכיו במיקרה והצמרת במיסלגה תנסה ליטול מידיו את תיק הביטחון. "אינני יודע איך נאבקים, מה מירוש להיאבק, עם מי להיאבק". ● על הצורה שבה יכול היה דיין ליהפך בכל זאת לראש-הממשלה, סיפר הש"בוע הסופר הפרלמנטארי של דבר, **דני בלון**. היה זה בעת העצרת לציון התימת הסכם המערך בין מישלגת העבודה ומפ"ם, בבניין האומה בירושלים. בלון שהבחין בהיעדרו של דיין בטכס, אמר: "אם אל-פתח היה מופיע עכשיו את בניין האומה — היה נשאר רק מועמד אחד לראשות ממשלת-ישראל". ● אל תוך משרדו של שרהביטחון-והתיירות, **מושח קול**, ניכנס בשבוע שעבר אורח, ופנה אל השר בתלוי: "נה: 'אדוני השר, אתה עושה הרבה למען פיתוח התיירות בארץ. אתה משקץ בתרמלון, מקים בתרמלון חדשים, אבל אני רואה שתניגה בצדק גם בשמות בתרמלון". כשתמה קול לכונת האיש, הסביר הלה: "קיים מלון חמלך דויד, ישנו מלון בת"שבע, ישנו מלון שלמה חמלך. מתי ייבנה מלון שייקרא אוריה החית"ז". ● כוכבת ישראלית חדשה עומדת להתפרסם ברחבי העולם. היא אלמונית לגמרי וכישראל עדיין לא שמעו את שמה, אבל ברחבי ה

כוכבת רון

לצידו של גיימס בונד החדש

כשושנה

בין שושנים

הצנחנים הם חיליים מצויינים, אמר קצין שריון בכיר, "תחלקו אותם לקבוצות של ארבעה, תנו לכל אחד טנק, ותראו מה הם מסוגלים לעשות".

זה שטושים את השריון בקרב החילות האחרים כשושנה בין החוחים, אמר השבוע האלוף טל, "אינו עושה את השושנה יפה יותר. האמת היא שהשריון היא השושנה היפה בין השושנים".

הראש של

שומר הראש

ערב אחד עמד שלמה מויאל בפתח אולם בפנתקון, ושמר על להקת רוק ניות של קובה זילבריינג. הוא לא חשד בשום דבר יוצא מגדר הרגיל, כשסיתאים הרגישו שאכן כבדה נוחתת ישר על ראשו השביר.

הראש של שלמה מויאל הוא עקבאכילס שלו. כי כל שאר חלקי גופו חזקים ובריאים, ומלאי שרירים, ודווקא את הראש ברא לו אלוהים ללא אף שריר אחד, והוא עצמו לא יודע עד היום בשביל מה לו בכלל הדבר הזה.

בכל אופן, לאחר שהאבן הזאת נחתה על

קובה וריימונד

הראש הזה, התברר לו שהוא לא יכול בלעדיו. האבן פתחה את הראש. הראש היה בסכנה, והוא הובא לעזרה ראשונה, והיו צריכים לתפור לו שלושים ושבעה תפרים, כדי לתקן את מה שהאבן האחת עשתה.

הוא יצא מהעזרה ראשונה בשלום. כימעט בלי ראש, אבל עם המון תפרים, והתברר שהוא לא יכול לשוב למקצוע שלו, מקצוע של שומר-ראש. לכן הוא דרש מקובה שי יתן לו אישור לביטוח-לאומי, והביטוח הי לאומי ישלם לו פיצויים.

הצרה היא שיעקב ("קובה") זילבריינג באופן רשמי בכלל לא קיים, ובחודאי שהוא לא עובד. כי באופן רשמי וחוקי הוא פושט רגל, ובתור פושט-רגל הוא לא יכול להביא שום רקדניות משום מקום, והוא לא יכול להעסיק שום שומר-ראש כדי לשמור עליהן. הוא לא יכול היה לתת אישור לביטוח לאומי, ואת האישור נתנה, במקומו, אשתו ריימונד.

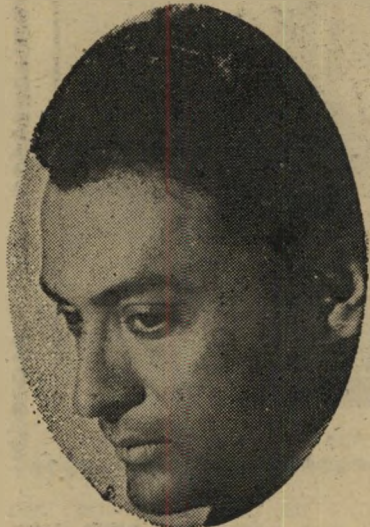
אבל זה לא עזר. בהודמנות זאת, שה ביטוח-הלאומי קיבל את האישור, הוא הק דיש את תשומת-ליבו למפעליו של קובה וגילה, יחד עם מסי-הכנסה, שלא רק שקובה

מי תהיה גברת דיין?

רק לפני שבוע נודע על גירושיו של אודי דיין, בנו של שרה-הביטחון משה דיין, מאשתו אביגיל, ועכשיו הסתבר כי כמו בכל גירושין, קיימת גם כאן אשה נוספת. זוהי טליה הייטנר, תושבת רמת-השרון לשעבר, שנישאה ליצחק חולצות וינאי עתיר-נכסים, ומבקר מדי פעם בארץ, כשהיא נוהגת להתגורר ב"הילטון". לפני חודשים מיספר היתה טליה מעורבת בשערורייה שפרצה במסיבה שנערכה בביתה של כרמלה קצורין.

הרומן בינה ובין אודי נמשך כבר זמן רב. היא אמילו היתה באה אליו למשקו בנהלל עם נעלי "זורדן" וחליפת "דיור", מורידה אותם ויוצאת לקטוף תפוזים בפרדס. אחרי שנה של קטיפת תפוזים בצוותא החליטו אודי וטליה שאי אפשר יותר ככה. הם החליטו שהם צריכים להינשא. אך כיוון ששניהם נשואים, עליהם קודם להתגרש.

אודי קיבל את הגט לפני חודש. טליה נסעה לקבל את הגט מבעלה בווינה. כש-תחזור, קרוב לוודאי שתהיה עוד חתונה בבית דיין.

זובין מהאמח

נות" במוסיקה, ואני גם שונא נשים ש-עובדות כמוסיקאיות. זה מיקצוע גברי. לא לנשים."

לכן הוא מחפש נשים רכות, עם לב טוב, וישר, ורחב, ולא איכפת לו המראה שלהן, רק שתהינה יפות.

והנשים מצידן אוהבות אותו כמו שהוא. בלי שום דרישות. "יש לו חוש-הומור נפ לא", מספרת אחת שהיה לה הכבוד בבלות איתו ערב אחד, "ויש לו חוש אסתטי. הוא התגרש מאשתו, אבל הוא ביחסים נורא טובים איתה למרות שהיא התחתנה עם אחיו. הוא כל-כך מצחיקו הוא אוהב לח-קות כל מיני אנשים, ולספר בדיחות. והוא מבשל אוכל הודי, חריף, נהדר."

הוא גר עכשיו בבית-ההארחה של התימוז-רת ברמת-אביב. אבל זהירות, הוא רגיש מאוד לביקורים לארצותיים!

המשפחה הגדולה

בבית של קטי מממור יש ארוחת-ערב חגיגית. האמא קטי מממור לבושה ב-מיטב הבגדים, שהיא מתכננת עבור בית-החרושת לייצור שמלות של בעלה. האבא, מייקל, ענוד בעניבה ולבוש בחליפה, הילד הקטן כבר הלך לישון, ושני הילדים מה-בעל הקודם עוד מסתובבים בין הגדולים, והבעל הקודם עצמו עומד במיטב ומכין את האוכל.

"קטי, איפה המלח", צועק יורם ממ-מור מהמיטבה אל הסלון של אשתו-לשע-בר, ואשתו-לשעבר באה ומראה לו את המ-לח, ובדוקת את התבשיל חוזרת לסלון. אחרי-כך באים האורחים, וקטי והבעל ו-הבעל-לשעבר מקבלים אותם בכבוד גדול, וכולם אוכלים את האוכל של יורם, ואחר-כך יוצאים בבלות בחצות לונדון, ורק יורם מממור נשאר כבייביסיטר כדי לשמור

דון-קישוט מול-אבי

"התשמע קולי, אהובי שלי / התשמע קולי באשר הינך"
כך שרה הזמרת חווה אלברשטיין במופע רחל, המוקדש לרחל שהיא לא פחות מפורסמת מכותבת מדור זה — המשוררת רחל. אבל אהובה, השחקן דודו זופן (גולדברג), למרות שהוא נמצא רק במרחק כמה סנטימטרים ממנה, מאחר שהוא מו-פיץ לצידה באותו ערב, אינו שומע עוד את קולה.

השניים היו אוהבים מאוד עד שהגיעה לישראל דולציניאה האוסטרית — הלוא היא השחקנית הבלונדית דגמר קולר, המיוע-דת לשחק לצידו של דודו זופן זינגר, ב-מחזמר איש לאמנשה בגירסתו הוינאית. בין חזרה עם דודו, הספיקה דגמר היפה להתא-הב בדודו, שזנה למענה את חוה. אהבתם באה לידי ביטוי פומבי בכל הדיסקוטקים של תל-אביב, ועד לחוף אילת הגיעה. דודו, בנו של הקריין אליהו גולדנברג, נפרד השבוע לתקופה קצרה מדגמר, שנאלצה לחזור לחינה.

אבל גורלו יהיה טוב יותר מזה של דון-קישוט. כשיסיים לשיר את כל שירי רחל, הוא ידבר בעקבותיה לחינה, ותראו שהם עוד ירקדו שם ואלסים, כשאת הטיפים ל-תמורת תשלם, כמובן, דגמר.

נערת האמברגו

האמברגו שהטיל הנשיא דהגול על משי-לוחי נשק לישראל, אינו חל כנראה על אותם קצינים צרפתיים, המקיימים יחסי-ידידות אישיים, עם אחת הפקידות במשלחת הקניות הישראלית בפאריס.

אבל את המחיר משלמת, כמו תמיד, ישר-אל. הסתבר שאותה פקידה לא הגבילה את קשריה לצרפתים בלבד, ואשתו של אחד ה-פקידים הבכירים במשלחת, נתקפה השבוע בהתמוטטות-עצבים, כשנודע לה על יחסי-בעלה עם "נערת האמברגו" כפי שמכנים אותה אנשי המשלחת.

סודי סודות

אל תספרו, זה סוד מוחלט. לא רצוי שיידעו. רפאל הלפרין, הגבר ה-מושבע, איש מכנסי המגן-דוד, גיבור ישראל בעולם כולו, הצעיר הניצח, עם אשתו הצעירה ובניו הצעירים, הפך סבא, בעזרת בתו שילדה לו נכד. הבגיות נערך ביום השישי האחרון בלי נוכחות הסבא, שאשתו לשעבר לא טרחה כלל להזמין למאורע.

הוא לא רוצה שיידעו את זה. הוא פוחד שיפסיקו להאמין בו ובגבורתו. ועל כן זה סוד נגור.

סכיני גילוח

הבעל, פקיד בכיר, עמד בנמל-התעופה וחיכה שאשתו, הדיילת של "אל-עלי", תצא מבדיקת המכס. אבל כל האנשים שהיו איתה במטוס כבר יצאו והיא עדיין התמהמהת.

כשהוא עמד כבר לוותר עליה וללכת, היא הופיעה פתאום. הוא שמח מאוד, והוא גם לא הצטער כששמע שהמשי-עשרה חבילות סכיני-הגילוח, שהביאה לו, לא באו איתה. הם נשארו במכס. היא שכחה להצהיר עליהם, ונתפסה.

לילה ולילה

המפיק הישראלי, מסרב להוציא תקליט זה בארץ - מה דעתך אתה?

אתמנות או תועבה?

השערוריה של לנון ויוקו הגיעה לישראל

מאחר ועורך מדור לוחט ולהיט אינו סבור שיהיה זה מן הצדק להשאיר את השיטוט בשאלה זו בידי אדם אחד, החלטנו לזווג מיבצע מיוחד. ביום החמישי הקרוב, ה-23 בחודש, ינוגן התקליט במועדון מיני מנדוס, ברחוב הירקון 73, בתל-אביב, החל משעה 5 אחר הצהריים עד 8 בערב. כל מי שמעוניין להאזין לתקליט, מוזמן לבוא. הכניסה חופשית. ייערך מישאל, בעד ונגד הוצאת התקליט בישראל.

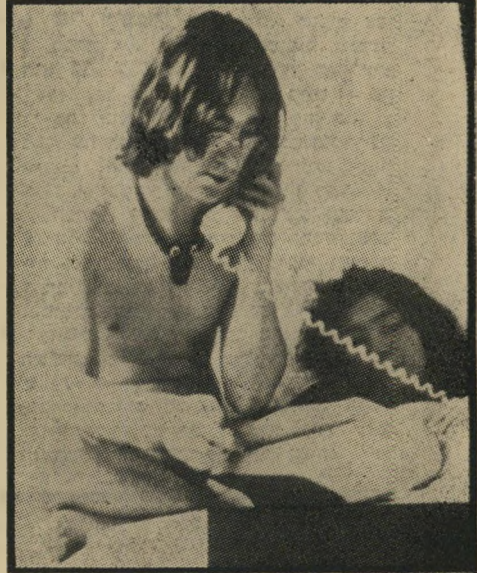
זאת, להחזיקו בחנותם - הצניעו אותו מאחורי ערימות תקליטים.

ני הייתי מפין את התקליט בשוק הישראלי, הודה השבוע אבשלום רובין, "אילו לפחות היתה בו מוסיקה ראויה לשמה. אינני מוכן להפיץ את התקליט רק בגלל תמונות העירום."

להוציאו בחברת איי-אס-איי, אבל כאשר התברר למנהלי החברה מה יהיה התצלום על העטיפה - סירבו להוציאו. לכן החליט ג'ון להוציא את התקליט בחברת תפוח. חברת התקליטים השייכת לחיפושיות.

אלא שכאשר יצא התקליט לשוק, התעורר ררה בעייה חדשה. חנויות התקליטים סירבו להציגו בחלונות-הראווה, או על מדפי המכירה. הסוחרים טענו כי תצלום העטיפה הוא נועז, ואף פורנוגרפי. אלה שנאותי, בכל

הזוג המוזר

ג'ון לנון ויוקו אונו, שהפיקו את התקליט, במיטה בדירתם בלונדון. **מ**שך שבועות אחדים היה אבשלום רובין מתוח כקפיץ. כמנהל מחלקת התקליטים של חברה א"י מזרחית, נציגת חברת התקליטים הבריטית איי-אס-איי, שמע וקרא רבות על שתי בתולות, התקליט החדש של ג'ון לנון ויוקו אונו. תקליט ש עורר סנסאציה בעולם הקצב המערבי. תקליט זה הוא פרי הרומן המוזר בין החיפושית ג'ון, לבין היפאנית יוקו אונו. הידידות בין השניים נקשרה כאשר ג'ון ביקר בתערוכתה של יוקו, שהתקיימה בגלריה במרכז לונדון. "רק הבטתי בה, וראיתי מייד כי אנו חושבים על אותו גל", סיפרה מאוחר יותר יוקו. באותה עת כבר היתה יוקו מפורסמת ביותר. בעיקר הודות לסרט שצילמה, ואשר בו מופיעים 365 עכוזים, מכל הגדלים ומכל הצורות. ג'ון, חציו של הצמד המפורסם לנון-מקרטני, נפל אף הוא בשבי היפאנית המזרחית, נפרד מאשתו סינטיה ועבר לשדר בגל" היפאני. הוא סייע ליוקו בעריכת תערוכה מיוחדת במינה של "חפצים בלתי-גמורים". בין השאר הוצגו בתערוכה רהיטים חסרי-רגליים ופסלים בלתי-גמורים. אולם היצירה המוצלחת ביותר שנוצרה מן הזיווג המוזר היתה התקליט שתי בתולות.

וה"סוף הגיע התקליט לידי של אבשלום. הוא פתח את נייר האריזה, הציץ במערומי הזוג על מעטפת התקליט, והסמיק עד תנוכייאוניו. אבל כאשר שם את התקליט על הפטיפון, הפכו פניו בהירות מחיוורון. אבשלום רובין (30) איננו סירון בשוק התקליטים. אין לו, אומנם, הכשרה מוסיקאית. אבל מתוך נסיונו בן חמש השנים בענף התקליטים פיתח לעצמו חוש בריא לצלילי להיטים. הצלילים שבקעו מתוך התקליט לא צילצלו כלל בצליל מצלצלים. יחד עם זאת ידע אבשלום, מתוך קריאה בספרות המיקצועית, כי התקליט עורר שערוריה באנגליה. בתחילה התכוונו ג'ון ויוקו

אני שם ---! כך הגיב ג'ון לנון על הביקורת שהושמעו נגד התקליט. מעריציו נפגעו קשות, טענו שההצלחה הביאה אותו לנזול.

שווה לתחת? כך אמרו רבים כאשר שמעו את התקליט, שעל צידו האחורי מופיעים ג'ון ויוקו באחוריהם. התקליט מכיל צלילים בלבד.

כוכבים מתו, וכוכבים נולדו

מקשיב היום ונהנה גם מפיומונים עבריים...
לדעתו יש להשקיע יותר בתחום להקות הקצב הישראליות. בתחילת השנה הקליטה חברת הד ארצי את להקת השמנים והרזים על תקליט קטן בן ארבעה פיומונים, ולפני זמן קצר הוציאה לשוק תקליט נוסף של אותה להקה, המכיל שני פיומונים: תפילה קטנה (באנגלית) ויהיה מה יהיה (בעברית). בימים אלה אף הוציאה הד ארצי לשוק את התקליט מאריך-הנגן שהוקלט בפסטיבל הקיץ הישראלי.
להקות-הקצב הישראליות סובלות מ"קיסוח מתמיד, בכל מה שנוגע למירסומת במדורי הפיומונים בעיתונות", אמר ליון. לדעתו יש לתת להם כסוי הרבה יותר רחב, זה גם יעניין את הנוער הרבה יותר. מרכילות על להקות-קצב בריטיות או אמריקאיות, שאין לו מגע בלתי-אמצעי איתן...
תקליט הפסטיבל — סיכם ליון — יהיה מודד לגבי היקף השקעותיה העתידיות של חברתו בתחום להקות-הקצב המקומיות.

★ ★ ★
מר השנה, תום ג'ונס, מקליט אצל חברת דקא הבריטית, שסוכנה בישראל הוא **גד ברכו**, בעל חברת התקליטים פאקס. "כל זמן שיש לי תום ג'ונס — אין לי מה להתלונן", סיפר. חוץ מזה הוא גם מפיץ את תקליטיהם של אנגלברט הומרדינק, האבנים המתגלגלות, הצבים, התנועה, פרו קול הארום, ג'ו קוקר, הקליידס ועוד.
הפיומן זליה של תום ג'ונס נמכר ב-15 אלף עותקים של תקליטים קטנים ואלפיים מאריכינגן. הוא עדיין מוסיף להימכר. השימוש הנפוץ לאחרונה בפסטימונים סטריאו-אופוניים הגדיל את המכירה.
השאלה הגדולה עכשיו היא: מה תהיה השפעת הסליחיות על שוק התקליטים? על שאלה זו ישיבו היצרנים הישראליים ב-1970. בחקוקה מבוססת שהתשובה תהיה: הסליחיות לא הפריעה — אלא להפך, עזרה להגביר את הביקוש למוסיקה בבית.

לא היו מעודדות ביותר. למה? שוק הזמר הישראלי הוא מוגבל מאוד, סבור רובין. הוצאות הייצור של תקליט ישראלי גבוהות, וקשה מאוד לכסותן במכירה. היה כדאי לנו להשקיע בתקליט עברי רק אם היה סיכוי למכור אותו בחוץ לארץ. אבל לצערנו הש-

לחברות התקליטים הישראליות אין טענות. שנת 1968 חיתה שנה טובה לתעשיית התקליטים בארץ. על כך מסכימים נציגי ארבעה יצרניות-תקליטים גדולים הפועלים בארץ, שנתבקשו לסכם את השנה שחלפה. כדי לקבל תמונה כללית ככל האפשר, הופנתה הבקשה לנציגי שתי חברות המתרכזות בעיקר בהדפסת להיטים זרים ("דקא" ו"איי-אס-איי"), ולנציגי שתי חברות הנוטלות חלק נכבד בשוק הזמר הישראלי-עברי ("חד ארצי" ו"סי-בי-אס"). וחרי חלק מסכימים:

גד ברכו, נציג "דקא" האנגלית כאן, ובעל חברת ה"תקליטים", פאקס. זאב ליון, מנהל "חד ארצי", המ"פיקה העיקרית של תקליטים עבריים.	אבשלום רובין, ש"חברתו מייצגת את החברות "איי-אס-איי", ו"קאפיטול". שירלי שמידט, מנהל ה"הרפרטואר של חברת "סי-בי-אס" במדינת ישראל.
---	---

פה העברית אינה כה פופולארית.
★ ★ ★
דעה שונה על הזמר הישראלי יש ל-**זאב ליון**, מנהל הכללי של חברת התקליטים הד ארצי, המתרכזת כיום בעיקר בזמר ישראלי. המלחמה, והפיומונים היעריים שבאו אחריה, סובבו את עולם הזר המופלארי הישראלי בתפנית חדשה, גילה. הדברים הגיעו כיום עד כדי כך, שנוער אשר בעבר היה דבק למבצעים זרים, וסולד מכל מוסיקה או פיומן ישראליים —

כוכבים — וכוכבים חדשים נולדו במקומם. קליף ריצארד, למשל, איבד הרבה מעריצים. לעומת זאת רבו מאוד מעריציה של לול, במיוחד מאז פיומונה לאדוני באהבה. ההצלחה הגדולה ביותר של 1968 באה ממש ב-שבועות האחרונים, כאשר מרי הופקין הקליטה את כאלה היו הימים. פיומן זה נמכר עד היום בקצב משגע...
בתחילת 1968 ניסתה חברה א"י המזרחית — המייצגת חברות רבות מחו"ל — לח-דור גם לשוק הזמר הישראלי, אך התוצאות

לוחמת הבולטת ביותר למען ההדרתם של תקליטים קטנים (Singles) לשוק הישראלי היא שירלי שמידט, אשתו של מנהל חברת סי-בי-אס בישראל, המנהלת גם את מחלקת הרפרטואר ויחסי-הציבור של החברה.

תקליטים קטנים, אותם אנו מוכרים ב"חות משלוש לירות, משמשים לנו גם מודד לתנובת השוק. אם רואים שתקליט קטן, המכיל שני פיומונים, נמכר, אז כדאי ל-הוציא גם מאריך-נגן של אותו זמר.
לחברת סי-בי-אס אין מה להתלונן על 1968. היתה זו שנה בה נהנתה החברה מהצלחתן של שלוש להקות בריטיות ולהקה האמריקאית אחת, שצברו להן מעריצים רבים בישראל — הסרמלוס, פרשת הארבה, הסארמלייד והיוניון גאפ.

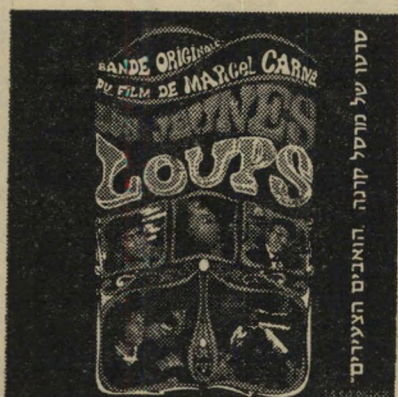
שירלי אינה סבורה שיש הצדקה להשקיע בלהקות-קצב מקומיות. "בדורס-אמריקה, למשל, הביאה כדוגמה, יש תעשיית תקליטים עצומה, ואף להקה מקומית לא חושבת להקליט ביט בספרדית או בפורטוגזית. ב"פיומוני-קצב אין תחליף לאנגלית."

★ ★ ★
בשלוש רובין, מנהל מחלקת התקליטים של חברה א"י מזרחית: "העליות והירידות הבולטות של השנה היו בתחום ההערכה האישית שחובבי-הפיומן בישראל רוחשים לזמרים בריטיים. שטוש מאוד: מתו

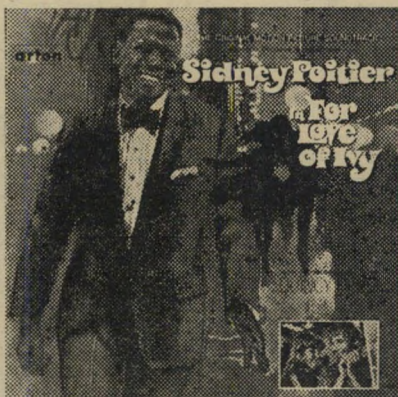
פזמונים ונהיטים בתקליטי הד ארצי

להיטים עולמיים בקצב ריקודים בביצוע אומברטו קאנונה ותזמורתו. תקליט ארצי-נגן.

"לעולם לא אעזוב" ושאר להיטי הסרט "הזאבים הצעירים" בתקליט ארצי-נגן ובתקליט סינגל.

להיטים ונעימות של קווינס ג'ונס מתוך הסרט "איווי אחובתי".

להיטים ישראליים בקצב ריקודים, בביצוע מרטין מוסקוביץ ותזמורתו. התקליט האידאלי למסיבה. תקליט ארצי-נגן.

"אלה היו הימים", "חורשת האקליפ" טוס" מפיו שולי נתן בתקליט סינגל.

שירים חדשים בביצוע רמיניר בתקליט סינגל.

נעימות הסרט "הזרה" בפסקול הסרט. טקליט "7".

"תפילה קטנה", "יה, מה יהיה" בביצוע להקת הקצב "ה" שמנים והרזים.

"עליזהב" ושלושה פזמונים חדשים בביצוע גדיעון גרייף. תקליט "7".

להיטים

2.99
בלבד 2.99
ל"י

תקליטי 7" (סינגלים)

חידון מוסיקלי

שתי הלהקות דומות, אולי, בסיגנון המוסיקאלי. אבל למרות שהן נראות דומות גם בהופעתן, הן נבדלות, למעשה, זו מזו לפחות בתריסר פרטים. את רשימת ההבדלים יש לשלוח אך ורק על גבי גלויות, לפי הכתובת: חידון מוסיקלי, "העולם הזה", תיבת-דואר 136 תל-אביב. המועד האחרון למשלוח ה-תשובות: יום א', 26 בינואר. מכתבים במעטפות לא יפתחו.

ות שת תף בה גרלת תקליטים

ההבדל הקטן של ווטסון

המאזינים. למדתי רק מישפט אחד, עליו אני חוזר תמיד: טוב להיות פה...

חטסון, לילי טרינידד, מוכן להישבע ש- כאשר הוא אומר ש- לוש מילים אלה, הוא מתכוון בריצנות ג'י- מורה לתוכן. "אני אוהב את הישראלים הרבה יותר מאשר את האנגלים", הוא מתחזה. "הם יותר חברותיים וקל יותר ליצור איתם מגע חברתי".

לאחר היסוס קל הוא אומר בשיא ה- רצינות: "החלטתי להישאר בישראל, להתגייס ולהתיישב כאן עם בני משפחתי. בשביל זה אני מוכן אפילו לוותר על ההבדל הקטן, המבדיל בין נוצרי ליהודי".

וואטסון

סמי דיוויס הבן היה היהודי הכושי הראשון בעולם הפיומונים. היהודי הכושי השני יהיה ווטסון מ'י' בראון. ואם עוד לא שמעתם עליו, סימן שלא יכירכם מקומכם בעולם הקצב הישראלי.

הולך ללולו...

ובכן — הולך לה, ללולו! בעוד חוד- שיים היא תעלה על במת התיאטרון ה- מלכות במאדריד, כדי להשמיע את ה- שיר שייצג את בריטניה בתחרות השני- תית של "אירו- וויזן".

למי שאינו יודע: מוריס הוא אחד משלושת האחים גיב מלחית ה"ביג'יט", והרומאן עם לולו נמשך שנה בתפסקות. עכשיו זה סופי. כך הם מבטיחים. כן, הם יתחתנו, וכדי שיהיה להם זמן להיות אדון וגברת, היא תמנע בחופע- תיה הפומביות, תתרכז בהקלטת תקלי- טים. את הזמן הפנוי תקדיש לבישול — ולגידול דור חדש של זמרים וזמרות.

לולו ומוריס

הנשים נשארו במידבר

מה מחייב יותר: חזונה נשואין או חזונה עבודה? שאלה זו הסרידה בשבוע שעבר את חברי להקת הכוכבים הכחולים, אחרי שהופיעו בפני החיילים באחד הבסיסים. חברי הלהקה, שזכתה בפרס תופי הוזה של העולם הזה, הופיעו בערב משגע בפני החיילים. אלא שכל הדברים הטובים באים לסיום, וחברי הלהקה היו מוכרחים לעזוב את הבסיס במהרה, כדי להספיק להגיע ל- מועדון התל-אביבי, בו הם מופיעים מדי ערב. ואז התגלתה תקלה בלתי-צפויה. מפי קד הבסיס הודיע להם שאין די מקומות במסוס, והם יאלצו להשאיר את בנות-זוגם מאחור, כדי שיוסרו לתל-אביב רק למחרת. הכוכבים הכחולים עשו חישוב מהיר, והגיעו למסקנה כי את בנות-זוגם לא יפ- טידו, בעוד שמקום-עבודתם עלול להתפזר. לכן עלו על המסוס וחזרו לתל-אביב. ועכשיו כולם שואלים: אולי החיילים אירגנו את לוח-הטיסות כך, שהיפהפיות מתל-אביב ימשיכו להשרות את הזוהר של- הן על הבסיס עוד יום אחד?

...פלגמאטי. אבל לווהט

עצה לכל מי שרוכש את תקליטם הכפול החדש של החיפושיות: שמור על דף התמונות ומילות הפיומונים המצורף. על-פי המיססר הסידורי שעל הדף, יוגרל בין רוכשי התקליט בעולם תקליט קטן חינוכי, שהוכן במיוחד על-ידי החיפושיות למעריציהם. לכבוד השנה האזרחית החדשה. ● נועם זייד — אחיה של העופרית אסתר רייכשטם, שהתגלה אף הוא להיות זמר — הוא תופעה מיוחדת במינה. הוא נראה כתרובות של ליאור יוני ובוב דילן, וקשה לדעת אם צורת הופעתו היא תוצאה של מישחק מכוון, או התנהגות טבעית. נועם זכה למחאות-כפיים סוערות, כאשר הופיע בהופעת-הבכורה שלו, במסגרת ערב הפיומונים של נורית הירש ואהוד מנור, שהתקיים בשבוע שעבר במועדון צוותא בתל-אביב. הוא שר שני פיומונים של הצמד, טלי בוכה בלילה וידדתי, בקול רך, תוך העזיית פלגמאטיות משעשעות, ששבו את לב הקהל.

סימון וגרפונקל: קב רובינסון; ידידים ותקני

הזיקיות: תשואות; הומבורג

המקסימים: הנתי היא היום; היא ואני

הטרמלוס: גבירתי הקטנה; כל העולם עבורי

המרמלדה: או בלה די — או בלה דה; כבלים

הטרמלוס: לפתע את אוהבת אותי; כפי שהינך

פרשת האהבה: עמק הקשתות; מי שהוא כמוני

המרמלדה: חכי לי מרי אן; להסתובב

הטרמלוס: הלולה הלולה; נערה משום מקום

השראת קופידון: האתמול חלף; חלום

היוניון גפ: גב' כח רצון; נכרי עם שחר

לרוי הומלס: הטוב הרע והמכוער; חופן של דולרים

המרמלדה: דברי אהבה; הי ג'ו

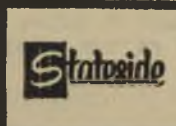
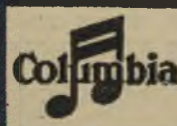
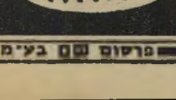
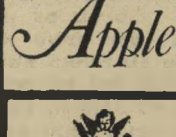
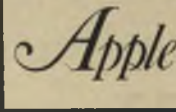
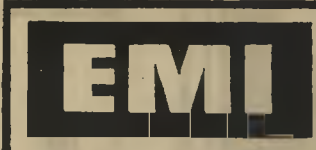
הטרמלוס: אני אנסה; אראה אותך שם

פרשת האהבה: יום ללא אהבה; אני מאושר

להשיג בחנויות התקליטים
תקליטי סי בי אם

EMI חברת התקליטים הגדולה בעולם

מסכמת את שנת 1968 כראשונה גם בישראל!

ראשונים בקול ישראל

תקליטי E.M.I. נוגנו בקול-ישראל ב-4 השנים האחרונות כ-22% בממוצע מזמן השדור של תקליטים (5% יותר מתקליטי החברה השניה בדירוג), שהם למעלה מ-35% מהשדור הכולל של המוסיקה הלועזית. (לפי נתוח הסניף הישראלי של הפדרציה הבינלאומית של יצרני התקליטים המסתמך על דו"ח "קול ישראל").

במשאל שנערך על ידי העתון "ניו מיוסיקל אקספרס" בעל התפוצה הגדולה ביותר בעולם השינוי אמני E.M.I. מקומות בין עשרת הראשונים בכל הענפים:

זמרים 1968:

קליף ריצ'ארד, פול מקארטני, ג'ון לנון.

זמרות 1968:

לולה מרי הופקין, סילה בלק, שירלי בייסי, פ.פ. ארנולד, ג'יני סי. ריילי, מאמא קאס.

תזמורות 1968:

הצלליות, הנחמדים, צלילים בע"מ, ג'ו לוס, החיפושיות.

להקות זמר 1968:

החיפושיות, נערי החוף, ההוליס, הצלליות, האמהות והאבות, הפנים הקטנות, חמישיית דיב קלארק, השוויים.

הפזמונים הנבחרים 1968:

החיפושיות
מרי הופקין
קליף ריצ'ארד
ריצ'ארד האריס.

- (1) היי ג'וד
- (2) כאלה היו הימים
- (4) איחולים
- (8) מק-ארתור פרק

במשאל הישראלי 1968 שנערך ע"י גלי צה"ל השיגה E.M.I. כ-45% מהדרוגים.

מבצעים:

לולה מרי הופקין, החיפושיות, קליף ריצ'ארד, הצלליות.

פזמונים: 7 מתוך 20 מקומות:

מרי הופקין	—	כאלה היו הימים
החיפושיות	—	היי ג'וד
השוויים	—	ילדתי חזרי
שרשי העשב	—	הבה נחיה למען ההווה
לולו	—	לאדוני באהבה
החיפושיות	—	ליידי מדונה
קליף ריצ'ארד	—	איחולים

חברת התקליטים הגדולה בעולם פועלת באמצעות החברות:

H.M.V., Columbia, Capitol, Parlophone, Regal, Stateside, Pathe, Odeon, Angel, Apple, Tushiea, Electrola

E.M.I. פותחת בתנופה את שנת 1969 בתקליט השנה — האלבום הכפול של החיפושיות רב המכר מספר 1 בכל העולם.

נציגים בלעדיים בישראל: חברה א"י מזרחית בע"מ, הפצה בלעדית: ישראלדיסק בע"מ, תל-אביב הרצל 4 ת.ד. 230, טלפונים 57557, 50440.

לוחם ולחית

תקליטים

מה הם אומרים?

ימים שפורים לאחר שתקליט פסטיבל-הקצב, שנערך מטעם העולם הזה ובחסות שרומיקולה, יצא לשוק, ערכו מישאל-בוק ב"ן אנשי המעורים בעולם הפזמונים בארץ, כדי לשמוע את דעתם עליו:

● **דוד ברק** (עורך מוצע הפזמונים העברי בגלי צה"ל): שמעתי רק את הפזמון נים העבריים, ולדעתי הם על רמה גבוהה. מצא חן בעיני במיוחד "מה לך ילדה" של הסגנונות, ואני מתכוון להציגו במיצע.

● **אהוד מנור** (עורך תכניות קלות בקול ישראל): מה שחשוב בתקליט זה, הוא שהוא מראה שיש לנו בארץ להקות קצב על רמה. כל מה שדרוש מהן הוא רק להקפיד יותר על רמת מילות הפזמונים.

● **אורי אלוני** (עורך מדורי פזמון נים): התקליט מוכיח שוב את הבחירה הזו מוצלחת של שופטי הפסטיבל. להקת הכוכב בים החדשים, שזכתה בפרס הראשון, מבצעת שני פזמונים מקוריים, בצורה מושלמת. שאר הלהקות עומדות על רמה.

מה נשמע?

זהו יבול התקליטים החדשים, שיצאו לאחרונה בישראל: **הקסאפולר**. לילי הורודה ועוד שלושה

פזמונים של הלהקה המשעשעת, שהתחבבה על מאזינים בארץ ובאנגליה.

לולו. אני נמדה ועוד שלושה פזמונים. **פסל האהבה**. השלישייה הברבית, ש' נעימתה מחולל חזרבות מצליחה במיצעדים. **פטי פראבו**. 12 להיטים של הזמרת האיטלקית המצליחה. ביניהם גם הבובה **פיליסיאנו**. גרסותיו הנפלאות של וז' מר הפורטוריקאי העיזר לקליפורניה חולמת. הציתי את שלהבתי, סאני ועוד.

מסלול המרוצים. הפסקול מתוך סרט טו של אלביס פרסלי. לכל מעריציו. **כתר הבריאיה**. תקליט מארינג'ן של להקת מטוס ג'רסטון, אחת הבולטות שבלהקות החוף המערבי של ארצות הברית.

ג'וקוקר. הזמר הברבטי שכבש את מיצ' עדי העולם. בשירה הנשמה המצויין שלו, עם מעט עזרה מידידי, ועוד שני פזמונים.

תום ג'ונס. שני להיטים בתקליט אחד: שרתי את עצמי ודקה מזמנך, יחד עם עוד שני פזמונים אחרים.

הקלידים. מי שעדיין להוט אחר להיטים ג'זמיני יוכל להנות מעוד שלושה פזמונים. **אנגלברט הומפרדינק**. בלהיטו אופ' ני בלטיי, וכן גרסה משלו לפזמונו של הרמן, יש סוג של דממה.

הצבים. לאחר הפסקה ארוכה הם חוזרים בלהיטם הגדול אלינו.

הטרמלום. למרות חוסר ההצלחה ב' אנגליה עם פזמונם אני אצא לחופשי, יש

שוק על ירך

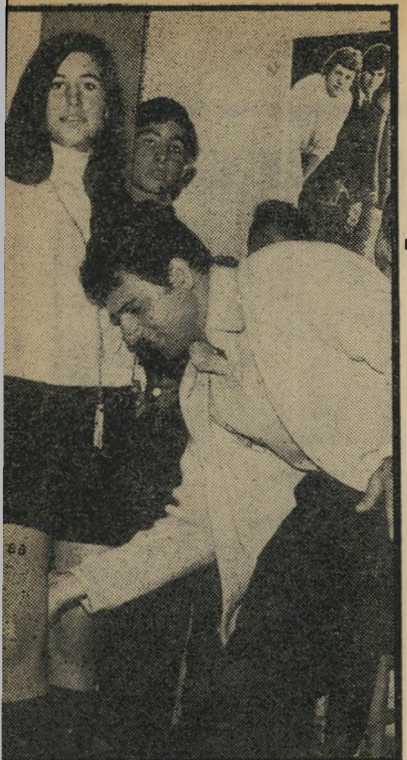
אמני תיאטרון סולדים מביקורת, ו' מוכנים להכותה שוק על ירך. נערות הדיסקוטקים, מסתבר, מוכנות לקבל את חותמת הביקורת על שוק וגם על ירך. הכל החל כאשר בעלי הדיסקוטקים גילו, לילה אחד, כי מייד לאחר ההפסקה לחילופי תזמורת הקצב, מתחלפים גם הפרצופים של באי המקום. הם לא הצליחו להבין איך קורה הדבר.

עד שהתגלה הסוד: התברר כי בעת ההפסקה נטלו היוצאים את תלושי הביקורת שנמסר להם, ומכרו אותו בחוץ במחצית המחיר של כרטיס-כניסה, או תמורת ביקורת-כניסה לדיסקוטק אחר.

כדי להדביר את הנגע המגונה הזה, המציאו בעלי הדיסקוטקים פיתרון פשוט. הם החלו מטביעים חותמת-ביקורת על גב ידיהם של היוצאים. הרעיון, בעצם, איננו מקורי: באנגליה נוהגים להטביע חותמת פלואורסצנטית, שאינה נראית בעין רגילה, אלא תחת פנס מיוחד. הגדילו לעשות בעלי דיסקוטק המסיכה בתל-אביב. הם מטביעים מספרים סידריים על רגליהן של הנערות, מתחת לחצאית המיני. שיטה זו נותנת שלושה יתרונות: הראשון — ביקורת של מספר

חותמת הביקורת והמיני

ההנאה הפרטית של השוער הנכנסים למועדון; השני — החותמת אינה ניראת מתחת לחצאית; השלישי — הוא היתרון הפרטי של השוער, כמו זה הנראה בתמונה.

היאטרון
גורל יצחקי
אילי
טופ

קומדיה מאת מורסל פניוץ
עברית: עדה בן נחום • בימוי: יואל זילברג
תפאורה: לידיה פינקוס-גנני
בהשתתפות: אביבה מרקס, נתן כוגן, ראובן שפר, אברהם חלפי, כרמלה גיא, מרים אורית, נטע פלד.

הצגות ב כ ו ר ה
פתח-תקוה, "שלום" יום ד' 22.1 ב-9.00
קוניטרה יום ה' 23.1 • באר-שבע, "גילת" 24.1
קריית-תיכונים, "בית גלר" מוצ"ש 25.1 7.00-9.15

תל-אביב, "בית החייל" יום א' 26.1 ב-8.30

חדרה, "חוף" יום ב' 27.1 ב-8.30
משרד התיאטרון: ת"א, חובבי ציון 61, טלפונים: 245337, 224147.

מהפכה בעולם התקליטים
חסוך -76 ל"י
במכה אחת!

כדי לרכוש את 14 הלהיטים האהובים עליך, הית צריך לקנות עד כה 14 תקליטים במחיר כולל של -84 לירות. עתה מרוכזים כל 14 הלהיטים המבוקשים ביותר על גבי תקליט אחד, "12" - סטראו מונ, במחיר ללא תקדים: 7.99 ל"י בלבד!

מבחר תקליטים בני 14 שירים כל-אחד:

- TOP 25: יאמי, יאמי; גברת רובינסון; מוני; ועוד...
- TOP 24: נערת חורי! אם ללא אהבה; ועוד...
- TOP 23: דלילה; אגדת קסאנדרו; ועוד 12 להיטים.
- TOP 22: גודי בתחפושת; בלדת בוני וקליד; ועוד...
- TOP 21: כל אהבתי; לאדוני באהבה; ועוד...
- TOP 20: הואלס האחרון; המכתב; ועוד...
- TOP 19: סן-פרנציסקו; הבה נעמיד פנים; ועוד...
- כוכבי 68: "היסודות"; "היסטאטוס-קח"; "בובות הניר"; "הקנקס".

להשיג בחנויות התקליטים

הפצה בלעדית: **"התקליט" חיפה**, רח' הרצל 11 (קומה א')
אם ברצונך לקבל את התקליטים ישירות אל ביתך — מלא נא את התלוש דלהלן.

גוול ושלח עוד היום

אל: **"התקליט"**
רחוב הרצל 11, חיפה

☐ נא להמציא לי את התקליטים הבאים במחיר ללא תקדים של 7.99 ל"י לכל תקליט (כולל משלוח):

ולצרך לכל 3 תקליטים — תקליט EP חינם.
מצ"ב סך של ל"י בשיק/המחאות דואר/ נא לשלוח בגובינה/ תמורת תקליטים.

☐ נא להמציא לי, ללא שום התחייבות מצדי, פרוספקט מפורט של כל תקליטי הלהיטים.

השם
הכתובת

כל הרוכש 3 תקליטים — זוכה בפרס נוסף:
תקליט EP חינם!

הה. 1

אחרת
OTHERWISE

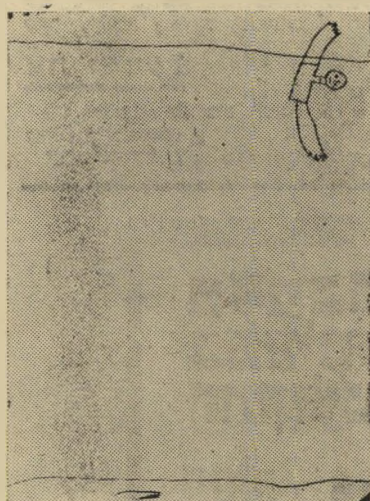
במה פוליטית חופשית
היחידה בישראל
הופיע גליון מס: 3

ילדי ישראל מתארים: איך נראה אלוהים? מה הוא אוכל ושותה? כמה ילדים

בַּר יֵלֶךְ -

והאלוהים שאלו!

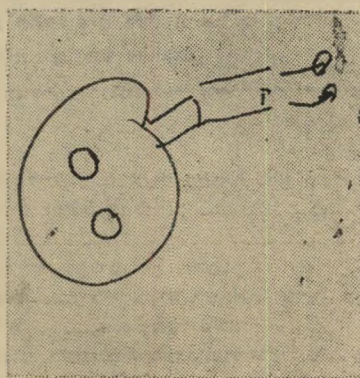
★ ★ ★

ח י"ם הכ"ט בן 6, תלמיד כיתה א:
 "אלוהים הוא המלך של כל הארצות.
 יש לו כתר גדול ומבריק והוא גר בשמיים.
 יש לו ידיים ורגליים, והולך כמו בן-אדם."

★ ★ ★

מיכל עובדיה, בת ארבע וחצי, מבי-קרת בגן-ילדים: «אלוהים חותך את הלשון אם משפרים. כשגונבים הוא חותך הית».

★ ★ ★

ס יגלית חרותי, בת חמש וחצי: "לא-
לוהים יש פרצוף. אין לו ידיים, אבל
יש לו כנפיים. הוא לא לובש כובע ואין לו
חולצה ומכנסיים. אלוהים לא אוכל כלום.

„אין לו גוף ולא דמות הגוף" — זה מה שמנסים ללמד את ילדי ישראל בבתי-הספר, כשמדובר במושג האלוהים. אבל ילדים הם ילדים בכל מקום. כשאינם מחוננים עדיין בכורש ההפטה, הם מדמים את אלוהים בדמויות המוכרות להם, בווזאראציות שונות, כפי שתואר בפניהם.

הציורים בעמודים אלה הם מעשה ידיהם של 18 ילדים, מגיל הגן עד כיתה ח'. כך הם רואים את אלוהים וכן הוא מצייר בניהם. כל אחד מהם גם התבקש להסביר את ציורו וההסברים מופיעים ליד התמונות.

חמישה ילדים נוספים, כולם תלמידי כיתה ו' בבית-הספר הדתי „ביל"ו" בתל-אביב, התבקשו גם הם לצייר את אלוהים. כולם סירבו. אבל גם להם היו דיעות מגובשות אודותיו. „השם הוא אש, אסור לצייר את אש האלוהים", אמר יוסף סקל. דעתו לא חברה אהרון הארוני הייתה: „אלוהים זה גוף עליון, שאף אחד לא יכול לדעת איך הוא נראה ואף אחד לא יכול לדעת מה הוא עושה ואיך הוא עושה." „איו לו דמות ולכן אי-אפשר לצייר אותו", אמר אבנר יוסיפוף, ואילו בן כיתתו, אברהם אלקיים, הצהיר: אף פעם לא חשבתי מה הדמות של אלוהים." הוסיף מתי בדיחי, בן אותה כיתה: „אלוהים הוא אדון עולם, ניסתר ואינו גלוי. הוא מתחלף בכל הדמויות."

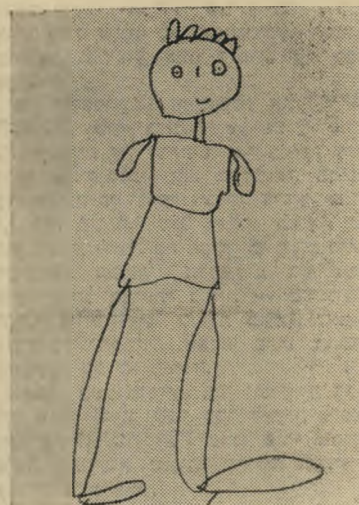
התאוריה המדעית היחידה אצל כל הילדים שהתבקשו לצייר את אלוהים, היתה דווקא בפיו של תלמיד דתי, מיכאל גולדשטיין, בן 10, תלמיד כיתה ה' בבית-הספר הדתי "בילוי": „אלוהים זה אטומים חיים. הוא גוף המקרין קרינה רדיו-אקטיבית שיש להם השפעה על כל העולם." מיכאל היה גם התלמיד הדתי היחיד שהסכים לצייר את אלוהים – הוא מילא את דף הציור שלו בנקודות זעירות.

יש לו? ומי עוזר לו?

ע ינת עמית, בת שש, תלמידת כיתה א': "אלוהים הוא מלאך. הוא הולך על העננים. יש לו רגליים וידיים וכתר. הוא לובש בגדים של מלאך — לבנים כאלה."

ג יל ויצמן, בן 11: "אלוהים ברא את העולם. הוא יצור כמו רוח. כשיש מיבחן אני מתפלל אליו שאצליח."

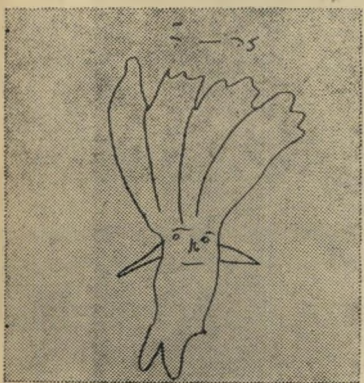
אלוהים (מפריד בין ים ויבשה) של מיכלאנג'לו

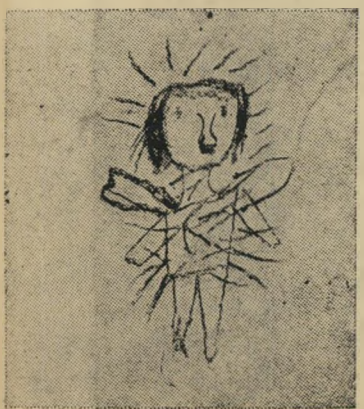
א ורנה כהן, בת 10, תלמידת כיתה ד', בבית-ספר עתיד. ברמתיגן: "אלוהים זה גוף אפוף אש. כל המלחמות שבקולם זה לא הוא עושה אלא העמים הנלחמים."

א ורנה ארדי, בת תשע וחצי: "אלוהים הוא לפיד אש וגם מלאך בתוך האש."

א דיאם נפתלי, כיתה ו', בייס ביליו: "אלוהים הוא כמו מלאך."

א ורנה ליכטר, בת 8, תלמידת כיתה ג': "אלוהים זה אחיר. הוא נראה כמו רוח חזקה וזה היה מיקרה שהוא היה בתוך הסנה. אין לו ידיים ורגליים. הוא דמות שאי-אפשר לדעת איך הוא נראה. הוא לא אוכל ולא שותה, הוא כל היום כותב מי שעשה מעשה רע ומי טוב."

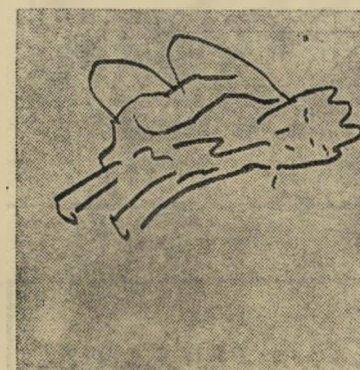

א ירים ופזרי, בת 11, תלמידת כיתה ה': "אלוהים הוא דמות מרחפת. הוא

לא חי לבד. הוא חי עם עוד הרבה מלאכים. אין לו משפחה. הוא נמצא מעל לשמייה ולכוכבים, בכלל בעולם אחר."

ד ורון ליכטר, בן 10, תלמיד כיתה ה': "אלוהים הוא יצור. הוא פעם ברא את העולם. היום לא יודעים עליו כלום. אך אם היו עושים קו טלפוני אליו היינו יודעים מה הוא עושה היום."

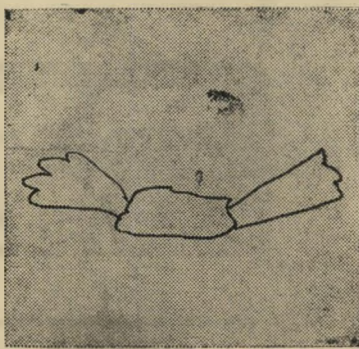
ב ידה כהן, בת עשר וחצי, תלמידת בית-ספר רמז: "אלוהים יש דמות, אבל אין לי מושג ממה הוא עשוי. הוא

י ופי גירנסקי, תלמיד כיתה ג' בית ספר רמז: "אלוהים יש ידיים וגוף והוא גר בבית בשמיים. יש לו ילדים. אני לא יודע כמה. יש לו גם כנפיים וגם ליל-דים יש. אני לא יודע אם יש לו אשה."

י רון איזנר, בן 10, תלמיד כיתה ה': "אלוהים זה ענן עם כנפיים. הוא אחד העננים שבשמיים, ואף פעם אי-אפשר לדעת איזה מהם. אין לו דמות של אדם. הוא אור כל ושותה, כך אני חושב."

א ריה האן, בן 10, תלמיד כיתה ה' מבני-ברק: "אלוהים ראש גדול ועיניים נמוכות ליד האף. כי הוא צריך לחשוב הרבה. על כל האנשים הוא חושב מה לע-שות איתם. אני חושב שהוא אוכל שלושה פרים גדולים ביום ושותה הרבה מים. כשי-יורד גשם הוא מזין את העננים שלידו. הוא שומר על האנשים הטובים מהאנשים הרעים."

★	אפשר	לראות
★★	רצוי	לראות
★★★	חובה	לראות

הולנוע

סרטים חדשים

כל מה שקשור בסטיות הולך היום בעור לם הגדול ובישראל, ואם סטיות, אז **סרז** ו**אויזבל** (אוריון, תל-אביב) מכילות אותן למכביר, ובאמת הסרט, המספר על אהבתן

"סרז ואויזבל"

של שתי תלמידות פנימיה, מילא קופות בכל העולם. אולי גם בגלל שתי השחקניות היפות, המשתתפות בו: אסי פירסון ואנה גאל.

הנאשם (פאר, תל-אביב) צעיר כושי (רימונד סאן ו'אק) נאשם בפשע, בסרט שבויים עלידי צ'ארלס מרסין.

במורד הצמרת (אלנבי, תל-אביב) בחורה עשירה ותרבותית (סווי קאנדל) יורדת אל העם ומנסה להתערב בו, בסרטו של פיטר (פנטהאוז) קולינסון.

קרב אל עזמיין (בן-יהודה, תל-אביב) הקרב הזה זכה כבר לכליכר הרבה סרטים, שבחדאי לא יזיק לו עוד אחת, מה שלא ברור בקשר לקהל הבא לראות אותו. כי גירסה הזאת מייקל רניי הוא מונטגומרי וורבורט חוסיין הוא רומל.

בארץ אויב (מוגרב, תל-אביב) המרגל לת היפה (אנגנט קומר) נשתלת בגרמניה על-מנת לרגל אותה, וכל הקורות אותה ואת שולחיה (סווי פרנציוזה), הלא הם מסופרים בסרט-ריגול רגיל ומקובל.

סרטים אחרים

*** **מספר אידיאולוגיות** נאבקות זו בזו בהצגה **מארה-סאד** (פאריס, תל-אביב), שהיתה הצגה אמנותית בלתי-רגילה, בביצוע התיאטרון השקספירי, והפכה סרט בלתי רגיל עם אותו צוות ואותו במאי — פיטר ברוק.

*** **13 יום בצרפת** (מקסים, תל-אביב) חגיגה שלג באולימפיאדה בגרנובל, כפי שהוא נראה בעיניהם המיוחדות של הבמרים אים קלוד ללוש ופרנסואה רייכנברג. סרט נהדר, הנמשך שעה אחת יותר מדי.

*** **אוליבר** (חג, תל-אביב) שירים וריקודים ומישחק שלא יישכח, בגירסה מוסיקאלית לספרו הקלאסי של דיקנס.

*** **מזל טוב** (גורדון תל-אביב).
*** **הבוגר** (הוד, תל-אביב).

בידור

*** חגן, אושיק ופופיק הם שלישיית התאומים, המופיעים בתוכניתם החדשה.

"שלישיית התאומים"

רבותי פצצה, שולא צויין במפורש, לא היה איש מתאר לעצמו שבויימה עלידי יוסי

בנאי, זהו ערב המורכב מצרור של סומונים, מערכונים, סקצים ועיבודים מוסיקאליים של גאון-הזמר החורן, יאיר רוזנבלום. התאור מים אינם מצטיינים בשירה דוקא. השלישייה אינה שלישיית נשר הירקון, ואסילו לא הגשם החיזור; אבל מי שמוכן לצחוק בכל מחיר עלול למצוא כאן את מבוקשו, למרות שהחומר והביצוע אינם עומדים על רמה אחת.

*** התיאטרון הקטן מעלה את **פריס הקמנה**, שתי בדיחות של ז'ורז' פידו, בהשתתפותם של תותחים כמו בומבה צור, זרמן אוניקובסקי, זאב ברלינסקי, חתיכה כמו אביבה פז ובמאי כשייקה אוסיר, שולא אף היה משתתף כאן כשחקן בסועל, לא היה מצליח להציל את הסקץ' בו מציע סוחר לשלטונות הביטחון הצרפתיים כלי נשק אישי לחייל הצרפתי בחזית — סיר-לילה, והשני בו מודיעים, בסעות כמובן, לזרמן אוניקובסקי החמודה שאמה מחה. מהומה משעשעת על לא מאומה.

*** בשארמנטיות, בחן ובדיקציה מעור לה, מגיש גרעון שמר כבר למעלה מ-200 פעם את **אהבה ורג'ו** שלו, שירי ופסוקי אהבה מתקופות שונות, שלוקטו באניגות עלידי אריה סתיו.

*** אריק איינשטיין ממשיך להופיע בהצלחה לא רק **במזל גרל**, אלא גם במזל ברנשיו של פיאמנטה. זוהי חבורת נגנים מעולה שלא היתה מביישת את הפירמה, לוא אף ליחיתה זמרים בינלאומיים קצת יותר מאריק איינשטיין.

*** לפיטפוטפאטוס יומרני הנקרא **רחל המשווררת ושירתה** אתראים באופן אישי עדנה שביט ובמיוחד אורי מילשטיין, שאינו פוסק להלעיס את המדינה בנוסטאלגיה שובניסטית, זמר ושחקן ללא קיל, דק למנית שהיתה מעוררת בודאי אף גאות מוריה, וזמרת מעוררת אהדה כחזה אלבר-

הקצוץ נפלא כלא אבטלה

בבית ספר "דיאנה" רוכש התלמיד, בנוסף לידע מקצועי, נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבקרות בסלון בית-הספר והנהנות משרות מעולה הניתן במחירים נמוכים ביותר. למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

הקורס החדש נפתח: 1.2.69

בית-ספר ספרות נשים

דיאנה
ספר דיזנגוף ריינס ו"א טכ. 226066

היה נפלא להתרחץ ב-**דרמפון** הסבון אלף סבון

DERMAPON THE SOAPLESS SOAP

שינוי כתובת

מנו המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח חעתון למען החדש

שטיין, חזורים ודשים בכל הצורות והדרכים בעיבודו של רחל, עם מגנינות חדשות דלות, ברובן.

טרויזיה

אלה שלא מבינים ערבית מדוברת, יהיו לפחות מהקריינים הפוטוגניים, שיגישו ביום חמישי, 23.1.69, בשעה 19.00, את החדשות, וחצי שעה לאחר מכן חידון. מי שרוצה להיווכח שמלבד דרכי עקיפת האמבארגו ה' צרפתי קיימים עוד הישגי אנוש, מוזמן לסובב את הכפתור בשעה 20.00 ולצפות בתכנית שתקרא **סודם החיים**, על דארי ויין ותורת האבולוציה שלו.

בדי שלא נחשוב שרק היום טובעים מיפץ לים, ובמיוחד אוניות, יראו לנו שוב, חצי שעה לאחר מכן, כיצד טבעה אוניית הענק טיטאניק, וזאת בתוכנית **מסע אל העבר**, הרומזת לתופעות מהחיתנו, למדיניות של ביטחון מופרז, לאנשים הבוטחים שאוניותם לא תסבך עלולם. מ' 21.00 עד 21.30 אפשר להעיק, **מבט לחדשות**, שעה בה אפשר להציץ בפרצופיהם של גינט דינר, ישראל בירדמן, הקריקטוריסטן שמואל כ"ץ והמנחה יצחק שמעוני שיגישו מישחק-טלוויזיה ש' יעסוק בזיהוי פרצופים. שם התוכנית — **פרצוף שכמוך**.

בשעה 22.00 תוקרן התכנית **הדרים**, שתמלא על נקלה את מקום גלולות-השינה לאלה ששנתם נודדת. שרה-חקלאות, חיים גבתי, יו"ר המועצה לשיווק פרי הדר, רמטכ"ל (מיל.) מרדכי מקלף, מרדכי גלר, המנהל הכללי של תנובה אקספורט והפרדסן ראובן גירשברג יודשו בענף-ההדרים, שהוא הענף מיספר אחד בייצוא הישראלי. תוכנית

"פאנמומים" של פיינגרש

ממשלתית, שבטלוויזיות אחרות בעולם היתה מקורנת ללא ספק במסגרת טלוויזיה מיסחרית, בשידורי הפירסומה. יצורו של סטון קצר בהרבה, על אותו נושא, והקרנתו בטלוויזיה הבריטית, עלתה למועצה לשיווק פרי הדר מאות אלפי דולר. רים. בטלוויזיה שלנו משלם האזרח כדי לראות את זה.

הערוכות

*** עורך פיינגרש לא היה ב' הירושמיה, שעה שהטילו עליה את הפצצה האטומית. הוא נולד מאוחר יותר בירושלים. עכשיו כציר המשויך עצמו לאסכולת הציר העירוני, למרות שאינה קיימת במציאות, הוא מציג בנגריה יפו השתיקה, תחת הכית **רת תמונות נכסטימנטליות עם פצי צות אטום**, ציורים שנקראים **אבק רדיואקטיבי, תוכנית לעיר עתיד עם שמש מאכותית, 86 פאנטר מים עם כמה סוגים צבעוניים של שמים**, או **טורר פודיטי בצבעים מתוקים**, מורגש שמעסיקות אותו בעיות כמו הטורר ברוב ארצות העולם, בין ה' קומוניסטי ובין הקאפיטליסטי, וחוסר-ה' שורשיות של הפרולטריון החדש של החברה התעשייתית. ציוריו הם רגשות אנושיים, ב' אסתטיקה של מכונות אלקטרוניות, או פשוט תמונות נכסטימנטליות עם פצצות אטום.

תיאטרון

*** באינטרפרטציה חדשנית ובתלי מקובלת עד כה, מעלה תיאטרון הבימה, ב'

בימויו של יוסף יורעאלי, את **מהבים לגורן** של אבי תיאטרון האבסורד, כמואל בקט. הבמה הקלאסית הריקה מלאה הפעם בתפאורה אופיינית של יגאל תומרקין. צמד הקלושזרים, הנוודים הממתנים עד בוש ל' גורו, הם הפעם ליצני קירס. נסים עזיקרי, שמעון לביארי ואילן תורן מוכיחים שכל העולם קירס, ושגם לתיאטרון הבימה יש במת שחקנים.

*** שקספיר-לעניים מעלה התיאטרון ה' קאמרי, בשיתוף עם תיאטרוננו של אבא חושי, בהצגתם המבוססת על **הנרי ה' רביעי**. שמואל בונים, שביים בעבר בהצל-

ברנשטיין-כהן ב"רא ביום"

חה בבצל ירוק ז"ל, נטל את שני חלקי מחזהו עצום-המידים של ויליאם הגדול, שכל אחד מהם מאכלס למעלה מערב, ודחם אותם, כמובן בבימוי עצמי, אל תוך מיטת סדום של הצגה בערב אחד. לא עוזר להשיג את השיעמום וחוסר הבהירות מישחקו ה' עסיסי של אברהם מור, הנוגס כאן בתיאבון בדמותו עבת-הכרס של האביר בון פאלס-טאף.

*** בעיבודו ובבימויו של יוסף מילוא, מעלה התיאטרון העירוני חיפה את אחת ההצגות היפות המועלות כיום ברחבי הארץ — **העילולי נשואין**, ע"י מה ש' נחשבת לקומדיה העברית הראשונה, שנכתבה במחצית המאה ה'16 במנטובה ע"י יהודה סומו. זוהי קומדיה המוגדרת ע"י מילוא, בצדק, כמהתלה בשני חלקים, בה שולט על הבמה הקומיקאי יעקב בודו, העושה בה כבתוך שלו, בחן ובקלילות שהם ההיפך הגמור מהופעתו החולגאריית המפורסמת כי מויישה ונטיטור. התפאורה והתלבושות של אריה נבון הן אמנות בזכות עצמן, ומחזירות אותנו אל העולם המופלא של הקומדיה דלארטה.

*** בהצגת **חדרים**, שני מערכי גים משל הארזל פנטר, בביצוע בימת השחקנים, מוכיח עודד קוסלר שוב כי בימויו נבון עשוי להפוך כוכבת של קומדיה עממית מסוג ד' (עדנה פלדל) כמו עליוה מורתי, לשחקנית במדרגה ראשונה, המשמ' שת פרשנית מעולה למדיות מורכבות שרק יוצר הביתה היה מסוגל לברוא.

*** על שטיח, בתיאטרון מרתף ב' צפון ת"א, המאכלס בקושי 40 צופים, מעלה מיקו אלמו שני מערכונים נועזים, ששום צנזורה ישראלית לא היתה מאשרת. באחה, **פרוידה קיצונית**, של יוסף מוגני ובי' בימויו, מוצגת אנליזה של ידידות-נשים מסובכת המגיעה לקיצה; ובשני, **הזקן**, של האמריקאי מייקל מאקליור, נפגשים בבימויו של אלמו, שני גיגודים כבילי דה קיר, ה' גגסטר הנודע מהמערב הפרוע, וג'ין הארלר, פצצת המין ההוליוודית משנות השלושים. הם עושים בדיק מה שגבר ואשה בריאים עושים בחדר-המטות שלהם, אך לא לפני שהם מבחירים לקהל שביעות מתחסדת, לא תרתיע את אלה הרואים במין דת. ה' שחקנים מועמי שרון, מימי פביאן ודויד מוכתר מזדהים עם תפקידיהם כמשתתפים בפולחן סלפטי.

*** בצוותא בת"א ובאולמות קטנים אחרים בארץ, מועלה מחזה פיוטי קטן של אברהם רו, **לא ביום ולא בלילה**. חיל צעיר ומורה זקנה נפגשים במחלקת-עניים של בית-חולים, חתיה היא לראות את מרים ברנשטיין-כהן, המגלמת כאן בדקות מפליאה וחמימה את המורה הקשישה מן הדור הקודם, המאמינה באשלייה כי החייל הצ' עיר הינו אהוב-נעוריה, עד לרגע בו הטיפול בעיניה מסתים בהצלחה, אלי כהן, כחייל הייחיד, משחק בביטחון מופרז, המעורר **אזהרה לחיבנות בעיקר בקרב הצופות**.

אם יש לך השבוע תוכנית שיש בה חתי' קשורות כמו נשואין או חתומת חוזה, מר' טב שתדחה אותה ל' מועד אחר, כדאי לך להרהר שוב בשקט ובעמקות בתוכניות אלה, לפני שתחליט החלטה פזיזה, שתצ' טער עליה. מיהושים יראומטיים צפויים לכם בעונה זו, נוסף לסימני עיפות.

20 באפריל - 21 במרץ

חוננת בכורש להשתמש במילים, הן בכתב והן בעלפה. תצטרך לנצל כושר זה השבוע כדי לפתור כמה בעיות ה' מטרידות אותך לאחר-נה. הנטיה הרכושנית של בני מזל שור, הגורמת לך לרצות ולהוכיח ש' כל מה ששייך לך הוא שלך בלבד, עלולה להעמיד אותך השבוע ב' מצב מב'י. התעסקות ספורטיבית רצויה.

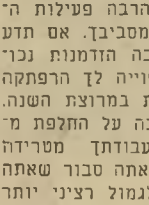

20 במאי - 21 באפריל

20 ביוני - 21 במאי

בעיות פינאנסיות יהיו השבוע המטרידות וה' מעיקות ביותר, למרות שתנסה לברוח מהם לעיסוקים אחרים. חדי' לי להתנהג כבת-יענה, מוטב שתתמודדי עם המציאות. גלי נדיבות לקרוביך וזקוקים ל' עזרתך. המזל עשוי ל' האיר לך פנים במישחקי-גורל. התשוקה לאושר אישי תבוא לידי ביטוי השבוע.

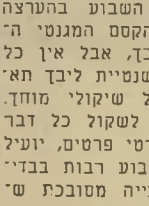
20 ביולי - 21 ביוני

תגלה הרבה פעילות ה' שבוע מסביבך. אם תדע לנצל בה הזדמנות נכר' נה, צפויה לך הרפתקה מעניינת במרוצת השנה. המחשבה על החלפת מ' קום עבודתך מטרידה אותך. אתה סבור שאתה ראוי לגמול רציני יותר עבור העבודה אשר אתה עושה. מוטב שלא תנקוט בצעדי' נמהרים ובהולים ותניח לדברים להתפתח מעצמם.

21 ביולי - 21 באוגוסט

שנה את יחסך לבני' ביתך. השתדל לגלות יותר תשומת-לב לקרי' בים אליך, אותם אתה נוהג להזניח מעת ל' עת, בגלל התמסרותך היתירה לעבודה. נטי' ייתך לחפש את הש' לימות בכל דבר, תביא השבוע להתקדירות ה' יחסים בינך לבין אדם חפוד במחיצתך. סיבוכים צפויים לך במישור הרומאנטי.

22 בספטמבר - 22 באוגוסט

תזכה השבוע בהערצה בגלל הקסם המגנטי ה' טמון בך, אבל אין כל סכנה שנטיית ליבך תא' פיל על שקוליו מוחך. כושרך לשקול כל דבר עד לפרטי פרטים, יועיל לך השבוע רבות בבדי' קת בעייה מסובכת ש' תוצב לפניך. לקראת סוף השבוע יתברר לך שאחד המיכשולים שעמדו בפניך, נעלם. היוזרה מהעלאת-ייתר במישקל.

22 באוקטובר - 23 בספטמבר

קשיים מסחריים יט' לו ממך את הזמן, אותו עמדת להקדיש לאחר מתחביביך. בת' "מאזניים" המצפה ל' לידה, עשויה לגלות כי ולדה מתעכב, וי' יהיה עליה לחכות ל' לידה עד לראשית ה' חודש הבא. השבוע תגלה שחודש זה הוא אחד המעודדים

אתה גורם לעצמך ולסובביך אותך להגי' למצב של אפסיות-כוחות. תוצאה מכך עו' ברת עליך תקופה של מתי ואי-נוחות, הגורמת לביזבוז האנרגיה וה' יכולת הסמונים בך. ל' אלה מבינים שגולדו בין ה'20 וה'20 בנובמ' בר, מצפה תקופת פעי' לות יוצרת שתביא הצ' לחה ופירסום. היחס ה' נו והלבבי שאת חסרו' חו ביכית בזמן האחרון, יופיע השבוע ממקור בלתי צפוי. כמה מכ' עשויים להתבקש להתנדב למשימה מסוכנת

עשויים להתבקש להתנדב למשימה מסוכנת

הינך מפרץ באכילה ובישיבה ותוצאה מכך הינך נראה בצורה המדאיגה הגורמת לך עוגמת-נפש. יצר ה' התבלטות שלך אינ' מקרב אליך איש. הש' תדל להיות רגוע באי' רועים חברתיים ול' להתבלט. יש לך המו' יוזמה והחלטיות, ויש' בידך לכפות על עצמן' לחיות אובייקטיבי ב' יחס לאותן בעיות ש' יוצבו בפניך השבוע כוכב אורנוס מכונן את יכולתך היוצרה לאפיקים של יתר מחשבה והגיון

מצב חוסר-האיזון בו אתה שרוי לאחרונה נגרם בוודאי בגלל חוסר יחס של אהבה א' הערכה, שאתה מצפה לה. יוקרה אישית חשובה לך במידה מופרזת. נרי' אה כי שכחת שההצל' חה נובעת בעיקר מעבור' דת צוות. עד כמה ש' היתה מוכשר, אינך יכול להרשות לעצמך לשאת בעול לבד. כדאי שתקי' פיד יותר בעניינים ה' נוגעים ליושר ולכנות. למרות ששבוע זה לא יהיה רוד כל-יך ל' גדיים, רובם עלולים לזכות במישחקי-מזל

גדיים, רובם עלולים לזכות במישחקי-מזל

חלקו השני של החודש יהיה הרבו יותר מוצלח מאשר ראשיתו. אם עלי' להכריע בעניין השנ' עשה זאת עכשיו. כש' הדברים אינם באי' לך בקלות אתה נוט' להתיאש ולהחליש ל' מאמצייך. כדאי לך ל' התגבר על תכונה זו' עליך לעשות מאמ' אמיתי כדי להשיג א' שאיפתך. תוכל השב' להגביר את ביטחון' הקרוב אליך, הזקוף לכך מאוד ובלא עזרתך הוא אומלל

לכך מאוד ובלא עזרתך הוא אומלל

נטיעה לחייל נראית ב' אופך. יהיה עליך להס' תכן ולנסות את מזלך השבוע בדבר שתוצאו' תיו אינן בטוחות לחלו' טין. בעיות משמעת עס' הממונים עליך יגרמו לך אי-נעימות, במיוחד אם אתה משרת בצבא. זהו' שבוע טוב להכנסה כס' פית מוגברת. לקראת סוף החודש תיווכח ע' עלך לנתק מגע בעניין שהיה חיוני לך ל' לפני מספר שבועות. התקרית הרומנטית' תיפול בחלקך השבוע, אם בכלל, עשוי'

המחיר 130 א"י

ג' שבט תשכ"ט, 22.1.1969

שנה 33

מספר 1638

העולם הזה

תמונה זו

הרעִישה

את העולם -

ועכשיו גם

את הארץ

החיפושיות העירומות

